

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL DE 5 JUDECĂTORI
Decizia penală nr.59 **Dosar nr...../1/2017**

Ședința publică de la 26 martie 2018

S-au luat în examinare apelurile declarate de **Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție** și de inculpații **C., C., A. și A.** împotriva sentinței penale nr. 978 din data de 01 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală în dosarul nr./1/2014.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 19 februarie 2018, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta decizie, când instanța, pentru a da posibilitatea reprezentantului Ministerului Public și apărătorilor aleși ai apelanților inculpați să depună la dosar concluzii scrise, a dispus amânarea pronunțării la datele de 05 martie 2018, 22 martie și 26 martie 2018.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL DE 5 JUDECĂTORI

Asupra apelurilor de față

Din actele și lucrările dosarului constată următoarele:

Prin **sentința penală nr. 978 din data de 01 noiembrie 2016**, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală în dosarul nr./1/2014 a fost admisă cererea formulată de inculpatul **A.** de judecare conform procedurii simplificate prevăzute de art. 375 Cod de procedură penală raportat la art. 374 al. 4 Cod de procedură penală.

1.În baza art. 257 Cod penal. anterior raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (forma în vigoare la data comiterii faptelor) cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal anterior (trei acte materiale) cu aplicarea art. 19 din Legea nr. 682/2002, art. 5 al. 1 Cod penal. și art. 396 alin. 10 Cod de procedură penală, art. 375 Cod de procedură penală rap. art. 374 al. 4 Cod de procedură penală a fost condamnat inculpatul **A.** la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare.

În baza art. 66 Cod penal anterior a fost aplicată inculpatului **A.** și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal. anterior pe o durată de 2 ani.

În baza art. 255 Cod penal anterior raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (forma în vigoare la data comiterii faptelor) cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal. anterior (trei acte materiale) cu aplicarea art. 19 din Legea nr. 682/2002, art. 5 alin. 1 Cod penal și art. 396 alin. 10 Cod de procedură penală, art. 375 Cod de procedură penală raportat art. 374 al. 4 Cod de procedură penală a fost condamnat același inculpat la pedeapsa de 1 an închisoare.

În baza art. 33 lit. a Cod penal anterior, art. 34 lit. b Cod penal anterior, au fost contopite pedepsele aplicate inculpatului **A.** în pedeapsa cea mai grea aceea

de 2 ani și 6 luni închisoare și pedeapsa complementară de 2 ani privind interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal. anterior pe o durată de 2 ani.

Au fost interzise drepturile prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal anterior, pe durata prevăzută de art. 71 Cod penal. anterior, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 88 Cod penal anterior, a fost dedusă din pedeapsa rezultantă perioada reținerii și arestului preventiv de la 12 noiembrie 2013 la 10 martie 2014 și perioada arestului la domiciliu de la 11 martie 2014 la 08 decembrie 2014 inclusiv.

2. În baza art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal. (3 acte materiale) și a art. 5 alin. 1 Cod penal a fost condamnat inculpatul **C.** la pedeapsa de 5 ani închisoare. În baza art. 66 Cod penal a fost aplicată inculpatului **C.** și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b, g și k Cod penal pe o durată de 4 ani.

În baza art. 65 Cod penal a fost aplicată inculpatului **C.** pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b, g și k Cod penal.

3. În baza art. 254 alin. 1 Cod penal anterior cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal anterior (trei acte materiale) raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (forma în vigoare la data comiterii faptelor) și art. 5 alin. 1 Cod penal a fost condamnat inculpatul **C.** la pedeapsa principală de 6 ani închisoare și 5 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II - a, lit. b și c Cod penal anterior

În baza art. 13² din Legea nr. 78/2000 (forma în vigoare la data comiterii faptelor) raportat la art. 248 și art. 248¹ Cod penal anterior cu aplic. art. 41 al. 2 Cod penal anterior și art. 5 al. 1 Cod penal a fost condamnat același inculpat la pedeapsa principală de 8 ani închisoare și 5 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c Cod penal anterior.

În baza art. 33 lit. a Cod penal anterior, art. 34 lit. b Cod penal anterior, au fost contopite pedepsele aplicate inculpatului **C.** în pedeapsa cea mai grea respectiv pedeapsa principală de 8 ani închisoare și pedeapsa complementară de 5 ani a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c Cod penal anterior.

Au fost interzise inculpatului drepturile prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c Cod penal anterior, pe durata prevăzută de art. 71 Cod penal anterior, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 88 Cod penal anterior a fost dedus din pedeapsa principală aplicată inculpatului **C.** perioada reținerii de la 11 februarie 2014 la 12 februarie 2014.

4. În baza art. 254 alin. 1 Cod penal anterior cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal anterior (trei acte materiale) raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (forma în vigoare la data comiterii faptelor) și art. 5 alin. 1 Cod penal a fost condamnat inculpatul **A.** la pedeapsa principală de 4 închisoare și la pedeapsa complementară de 4 ani de interzicere a drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a , lit. b și c Cod penal anterior.

În baza art. 13² din Legea nr. 78/2000 (forma în vigoare la data comiterii faptelor) raportat la art. 248 și art. 248¹ Cod penal anterior cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal anterior și art. 5 alin. 1 Cod penal a fost condamnat același inculpat la pedeapsa principală de 6 ani închisoare și 4 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c Cod penal anterior.

În baza art. 33 lit. a Cod penal anterior, art. 34 lit. b Cod penal anterior, au fost contopite pedepsele aplicate inculpatului **A.** în pedeapsa cea mai grea respectiv pedeapsa principală de 6 ani închisoare și pedeapsa complementară de 4 ani a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c Cod penal anterior.

În baza art. 88 Cod penal. anterior a fost dedus din pedeapsa principală aplicată inculpatului **A.** perioada reținerii de la 11 februarie 2014 la 12 februarie 2014 și perioada arestului la domiciliu de la 13 februarie 2014 la 25 februarie 2015 inclusiv.

Totodată, s-a constatat că Unitatea Administrativ Teritorială Județul Prahova – prin Consiliul Județean Prahova, nu s-a constituit parte civilă în procesul penal.

În temeiul art. 118 lit. e Cod penal anterior raportat la art. 257 alin. 2 Cod penal anterior a dispus confiscarea de la inculpatul **A.** a sumei de 1.260.042,85 lei.

În temeiul art. 112 lit. e Cod penal raportat la art. 291 alin. 2 Cod penal a dispus confiscarea de la inculpatul **C.** a sumei de 1.260.042,85 lei.

În temeiul art. 118 lit. e raportat la art. 254 alin. 3 Cod penal anterior a dispus confiscarea de la inculpatul **C.** a sumei de 1.890.064,27 lei și de la inculpatul **A.** a sumei de 130.000 lei.

În temeiul art. 118 lit. e Cod penal anterior a dispus confiscarea de la fiecare din inculpații **C.** și **A.** a sumei de câte 1.816.821,49 lei.

A fost menținută măsura sechestrului asigurator instituit în cauză prin ordonanța nr.P/2013 din 28 februarie 2014 a Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești asupra bunurilor imobile aparținând inculpaților **A., C., C. și A..**

Inculpații **C., C. și A.** au fost obligați la plata sumei de câte 10.000 lei cheltuieli judiciare statului.

Inculpatul **A.** a fost obligat pe la plata sumei de 8.000 lei cheltuieli judiciare statului.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de fond a reținut următoarele:

Prin **rechizitoriul nr.....P/2013** din data de 10 aprilie 2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA – Serviciul Teritorial Ploiești, înregistrat la Înalta Curte de Casație și Justiție la data de 11 aprilie 2014, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

1. **A.**, în stare de arest la domiciliu, pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- **luare de mită**, faptă prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (trei acte materiale) și a art. 5 alin. 1 Cod penal, constând în aceea că, în calitate de director executiv al Direcției Patrimoniu din cadrul Consiliului Județean, având în subordine Serviciul Achiziții Publice și Contracte, precum și Serviciul

Urmărire Lucrări Publice ar fi primit, în mod repetat și în baza aceleiași rezoluții infracționale, în perioada 2012 – 2013, de la inculpatul A. suma totală de 130.000 lei, pentru a-și încălca atribuțiile de serviciu rezultate din fișa postului și din lege și a favoriza S.C. S. SRL Blejoi, S.C. C. S.R.L. Bănești și S.C. C. SRL Mănești în obținerea de la Consiliul Județean Prahova a lucrărilor „Modernizare DJ 101 I Buda Nedelea, județul Prahova”, „Lucrări și servicii privind întreținerea curentă a drumurilor publice – plombe” și „Întreținerea curentă a drumurilor județene pe timp de iarnă 2012 – 2013”, respectiv în decontarea sumelor solicitate la plată.

- **abuz în serviciu**, faptă prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 Cod penal și la art. 309 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (trei acte materiale) și a art. 5 alin. 1 Cod penal, constând în aceea că, în calitate de director executiv al Direcției Patrimoniu din cadrul Consiliului Județean, având în subordine Serviciul Achiziții Publice și Contracte, precum și Serviciul Urmărire Lucrări Publice, în mod repetat și în baza aceleiași rezoluții infracționale, în perioada 2012 – 2013 și-ar fi încălcat atribuțiile de serviciu rezultate din fișa postului și din lege și ar fi favorizat S.C. S. SRL Blejoi, S.C. C. S.R.L. Bănești și S.C. C. SRL Mănești în obținerea de la Consiliul Județean Prahova a lucrărilor „Modernizare DJ 101 I Buda Nedelea, județul Prahova”, „Lucrări și servicii privind întreținerea curentă a drumurilor publice – plombe” și „Întreținerea curentă a drumurilor județene pe timp de iarnă 2012 – 2013”, respectiv în decontarea sumelor solicitate la plată, ceea ce a avut ca rezultat prejudicierea bugetului județului Prahova cu suma de 6.077.273, 24 lei.

2. **A.**, în stare de arest la domiciliu, pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- **trafic de influență**, faptă prevăzută de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (3 acte materiale) și a art. 5 alin. 1 Cod penal, constând în aceea că, împreună cu inculpatul C. prin acte materiale repetate și în baza aceleiași rezoluții infracționale, în perioada 2012 – 2013, ar fi pretins și ar fi primit de la mai mulți reprezentanți ai unor societăți comerciale – denunțatori în cauză – respectiv D. (administrator la S.C. S. SRL Blejoi), P. (director la S.C. C. S.R.L. Bănești) și O. (administrator la S.C. C. S.R.L. Bănești) importante sume de bani (4.410.149, 97 lei) disimulate în contravaloarea unor lucrări subcontractate fictiv de aceste societăți către S.C. M. SRL Ploiești și SC S. SRL Ploiești – controlate în fapt de A., în schimbul intervenției la factorii de decizie din cadrul Consiliului Județean Prahova (inculpații C. și A.), în scopul obținerii de către aceste societăți de la respectiva instituție publică a mai multor lucrări („Modernizare DJ 101 I Buda Nedelea, județul Prahova”, „Lucrări și servicii privind întreținerea curentă a drumurilor publice – plombe” și „Întreținerea curentă a drumurilor județene pe timp de iarnă 2012 – 2013”) și a decontării cu prioritate a unor lucrări deja efectuate.

- **dare de mită**, faptă prevăzută de art. 290 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (trei acte materiale) și a art. 5 alin. 1 Cod penal, constând în aceea că, în perioada 2012 – 2013, în mod repetat și în baza aceleiași rezoluții infracționale, ar fi remis președintelui Consiliului Județean - C. o parte din sumele pretinse și primite

de la reprezentanți ai unor societăți comerciale – denunțatori în cauză – respectiv D. (administrator la S.C. S. S.R.L. Blejoi), P. (director la S.C. C. S.R.L. Bănești) și O. (administrator la S.C. C. S.R.L. Mănești) – respectiv 10% (în cuantum total de 1.890.064,27 lei) din contravaloarea lucrărilor contractate de la Consiliul Județean Prahova de firmele menționate, pentru ca președintele autorității publice județene - inculpatul C., prin încălcarea atribuțiilor de serviciu rezultate din lege, să faciliteze, în urma derulării unor proceduri de achiziție publică cu nerespectarea dispozițiilor legale, încheierea contractelor cu societățile arătate și decontarea cu prioritate a sumelor solicitate la plată.

3. C., sub control judiciar, pentru săvârșirea infracțiunii de:

- **trafic de influență**, faptă prevăzută de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (3 acte materiale corespunzătoare celor trei lucrări) și a art. 5 alin. 1 Cod penal, constând în aceea că, în perioada 2012 - 2013, împreună cu inculpatul A., prin acte materiale repetate și în baza aceleiași rezoluții infracționale, ar fi pretins și ar fi primit de la mai mulți reprezentanți ai unor societăți comerciale – denunțatori în cauză – respectiv D. (administrator la S.C. S. SRL Blejoi), P. (director la S.C. C. S.R.L. Bănești) și O. (administrator la S.C. C. SRL Mănești) importante sume de bani (4.410.149, 97 lei) disimulate în contravaloarea unor lucrări subcontractate fictiv de aceste societăți către S.C. M. SRL Ploiești și SC S. SRL Ploiești – controlate în fapt de inculpatul A., în schimbul intervenției la factorii de decizie din cadrul Consiliului Județean Prahova (inculpații C. și A.), pe lângă care aveau influență, în scopul obținerii de către aceste societăți de la respectiva instituție publică a mai multor lucrări („Modernizare DJ 101 I Buda Nedelea, județul Prahova”, „Lucrări și servicii privind întreținerea curentă a drumurilor publice – plombe” și „Întreținerea curentă a drumurilor județene pe timp de iarnă 2012 – 2013”) și a decontării cu prioritate a unor lucrări deja efectuate.

4. C., sub control judiciar, pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- **luare de mită**, faptă prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (5 acte materiale) și a art. 5 alin. 1 Cod penal, constând în aceea că, în mod repetat și în baza aceleiași rezoluții infracționale, în perioada 2010 – 2011, în calitate de președinte al Consiliului Județean, ar fi pretins de la P. (decedat în iulie 2011) – pe atunci reprezentantul legal al S.C. C. SRL Bănești - județul Prahova, sumele de 200.000 lei și 700.000 lei, din care a primit 200.000 lei și 350.000 lei, disimulate în contravaloarea unor suprafețe de teren arabil situate în extravilanul unor localități de pe raza județului Prahova, obiect al contractelor de vânzare cumpărare autentificate sub nr. 3238/09.11.2010 la Biroul notarului public R. din Câmpina și sub nr. 49/18.01.2011 la Biroul notarului public C. din Ploiești (fiica inculpatului), în baza cărora societatea respectivă le-a achiziționat de la persoane interpușe de inculpat, apropiate familiei sale, la prețuri supraevaluate, în schimbul decontării cu prioritate a sumelor datorate de Consiliul Județean Prahova pentru lucrări executate; iar în perioada 2012 – 2013 a primit de la inculpatul A. o parte din sumele pretinse și primite de acesta de la mai mulți reprezentanți ai unor societăți comerciale – denunțatori în cauză – și anume D. (administrator la S.C. S. SRL Blejoi), P. (director la S.C. C. S.R.L. Bănești) și

O. (administrator la S.C. C. SRL Mănești) – respectiv 10% (în cuantum total de 1.890.064,27 lei) din contravaloarea lucrărilor contractate de la Consiliul Județean Prahova de firmele menționate, pentru ca, prin încălcarea atribuțiilor de serviciu rezultate din lege să faciliteze, în urma derulării unor proceduri de achiziție publică cu nerespectarea dispozițiilor legale, încheierea contractelor „Modernizare DJ 101 I Buda Nedelea, județul Prahova”, „Lucrări și servicii privind întreținerea curentă a drumurilor publice – plombe” și „Întreținerea curentă a drumurilor județene pe timp de iarnă 2012 – 2013” cu societățile arătate și decontarea cu prioritate a sumelor solicitate la plată;

- **abuz în serviciu**, faptă prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 Cod penal și la art. 309 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (trei acte materiale corespunzătoare celor trei lucrări) și a art. 5 alin. 1 Cod penal, constând în aceea că, în calitate de președinte al Consiliului Județean Prahova, în perioada 2012 – 2013, în mod repetat și în baza aceleiași rezoluții infracționale, prin încălcarea atribuțiilor de serviciu rezultate din lege (art. 103 alin. 1 și 2, art. 104 alin. 1 lit. c și e, alin. 4 lit. a, alin. 6 lit. a, b, c, f din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, republicată, art. 23 alin. 1 din Legea nr. 273/2006 a finanțelor publice locale și art. 5 alin. 1 din H.G. nr. 925/2006 pentru aprobarea normelor de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractelor de achiziție publică din O.U.G. nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii) ar fi facilitat, în urma derulării unor proceduri de achiziție publică cu nerespectarea dispozițiilor legale, încheierea contractelor aferente lucrărilor „Modernizare DJ 101 I Buda Nedelea, județul Prahova”, „Lucrări și servicii privind întreținerea curentă a drumurilor publice – plombe” și „Întreținerea curentă a drumurilor județene pe timp de iarnă 2012 – 2013” cu reprezentanți ai unor societăți comerciale – denunțatori în cauză – respectiv D. (administrator la S.C. S. SRL Blejoi), P. (director la S.C. C. S.R.L. Bănești) și O. (administrator la S.C. C. SRL Mănești), precum și decontarea cu prioritate a sumelor solicitate la plată de acestea, ceea ce a avut ca rezultat prejudicierea bugetului județului Prahova cu suma de 6.077.273, 24 lei.

Procedura de cameră preliminară.

Prin încheierea nr. 475 din 20 mai 2014, pronunțată în prezenta cauză, judecătorul de cameră preliminară a respins cererile și excepțiile cu privire la nelegalitatea efectuării actelor de urmărire penală, neregularități ale actului de sesizare și cu privire la nelegalitatea administrării probelor formulate de inculpații C., C., A. și A., a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. .../P/2013 din 11 aprilie 2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești și a dispus începerea judecății.

Încheierea respectivă a rămas definitivă prin încheierea nr. 28 din 25 iunie 2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. .../1/2014, fiind respinse ca nefondate contestațiile formulate de inculpații C. și C..

Judecata.

În faza de judecată instanța a procedat la audierea inculpaților.

Inculpatul A. a recunoscut în totalitate faptele pentru care a fost trimis în judecată și a solicitat judecarea în baza procedurii simplificate.

Inculpații C., C. și A. nu au recunoscut comiterea faptelor pentru care au fost trimiși în judecată. Susținerile detaliate ale acestor inculpați, cu privire la fiecare dintre acuzațiile aduse, au fost consemnate în declarațiile aflate la dosar.

Avându-se în vedere poziția procesuală a inculpaților dar și existența unei situații de indivizibilitate între infracțiunile pentru care a fost cercetat inculpatul A. și ceilalți inculpați, instanța a dispus continuarea procesului penal urmând să se pronunțe asupra cererii acestui inculpat odată cu fondul.

În ceea ce privește martorii, instanța de fond a procedat la audierea nemijlocită a martorilor menționați în rechizitoriu cu excepția numiților B., M., M., M., A., față de care s-a constatat imposibilitatea audierii, fiind făcută aplicația dispozițiilor art. 381 al. 7 Cod procedură penală.

Totodată, conform încheierilor aflate la dosar, la solicitarea inculpaților instanța de fond a încuviințat administrarea de noi probe, fiind audiați în calitate de martori numiții: C., I., S., C., G., D., P., P., B., M., M., S., T., P..

De asemenea, prin încheierea din data de 2 decembrie 2014 s-a încuviințat efectuarea unei expertize complexe, tehnico-contabile, obiectivele acesteia fiind menționate în cuprinsul încheierii. În calitate de expert contabil a fost desemnată numita B. iar în calitate de expert tehnic a fost numit, inițial, în cauză dl. G..

Prin încheierea din 24 martie 2015, dl. G., expert tehnic a fost înlocuit cu dl. L..

Întrucât s-a constatat că raportul de expertiză depus la dosar de dl. L. nu respectă exigențele legii, respectiv dispozițiile art.21 din Ordonanța Guvernului nr.2/2000, la termenul din 23 noiembrie 2015 s-a dispus înlocuirea acestuia și refacerea raportului de expertiză iar în baza art.22¹ din Ordonanța Guvernului nr.2/2000 s-a dispus retragerea onorariul acordat .

Noul expert tehnic numit în cauză a fost dl. P., raportul de expertiză întocmit de acesta fiind depus la dosar.

Analizând ansamblul probelor administrate în cauză, atât pe parcursul urmăririi penale cât și în cursul judecății, Înalta Curte, Secția penală a constatat următoarele:

I. Cu privire la starea de fapt.

Înalta Curte, Secția penală a constatat că, în raport de aspectele menționate în rechizitoriu, analiza stării de fapt trebuie făcută separat întrucât, deși ca încadrare juridică s-a reținut infracțiunea continuată, în privința inculpatului C. sunt prezentate două situații distincte.

Astfel, pe de o parte, s-a reținut că este vorba de două cumpărări de terenuri, considerate de organul de urmărire penală ca fiind două acte materiale distincte ale infracțiunii de luare de mită, acte materiale în care ceilalți inculpați nu sunt implicați și, pe de altă parte, de alte trei acte materiale distincte ale infracțiunii de luare de mită, corespunzătoare celor trei lucrări publice menționate de rechizitoriu și în raport de care este descrisă și implicarea celorlalți inculpați.

A. Actele materiale din perioada 2010-2011.

Înalta Curte, Secția penală a reținut că succesiunea actelor de vânzare cumpărare a terenurilor din și a celor din este cea prezentată de rechizitoriu.

Astfel, cele două terenuri arabile în suprafețe de 4961 mp. (tarlăua 10, parcela A57/102) și de 2502 mp. (tarlăua 10, parcela 29/22), situate în extravilanul, apar ca fiind cumpărate de numita C. (în prezent N.), conform contractele de vânzare cumpărare nr. 1432/27 august 2008 și 1434/27 august 2008 autentificate la Biroul Notarului Public C., de la martorii E., P. și de la M. - soția martorului M., la prețul de **3.000 lei**, respectiv **6.000 lei**.

Prin contractul de vânzare cumpărare autentificat de BNP „M.” sub nr. 1157/28 aprilie 2010 C. a vândut terenurile respective către M. la prețul de 11.000 lei (vol. X – d.u.p. fila 60-61).

Ulterior, la data de 09 noiembrie 2010 cu contractul de vânzare cumpărare autentificat sub nr. 3238 la Biroul Notarului Public „M.” din, numitul M. a vândut către S.C. C. SRL Bănești – reprezentată legal de I. (angajata societății și fina de cununie a lui P.) cele două terenuri menționate mai sus, la prețul de **200.000 lei**. Prețul a fost achitat de societatea cumpărătoare prin transfer bancar în baza a două ordine de plată emise în lunile august 2010, respectiv octombrie 2010 (ordinele de plată sunt emise anterior datei încheierii contractului întrucât exista un antecontract de vânzare cumpărare din 01 iunie 2010)

Deși în declarația dată în fața instanței martorul T. a negat faptul că inculpatul C. i-ar fi cerut în mod direct să se ocupe de identificarea unor terenuri în vederea cumpărării, totuși acesta recunoaște faptul că în ceea ce privește terenul ce a aparținut lui M. el este cel care i-a spus soțului acesteia, martorul M., că „dacă vrea să vândă teren să vină la sediul din pt. că îl cumpără tot dl. C.”.

În ceea ce privește terenul lui E., acesta din urmă a afirmat, inclusiv în fața instanței, că reprezentarea sa a fost în sensul că vinde terenul lui C., din moment ce banii i-a primit direct de la acesta, la sediul fostului SMA, în prezența și a lui T.. Martorul T. știe de asemenea de vânzarea terenului de către E., tot către C., afirmând că, în momentul în care E. s-a prezentat la sediul fostei Stațiuni pentru Mecanizarea Agriculturii să-și primească banii, la îndrumat către biroul de contabilitate în care se afla în acel moment C..

Referitor la terenul ce a aparținut lui M., instanța de fond a reținut că în realitate acesta a fost proprietatea atât a lui M. cât și a surorii sale, martora P. care a afirmat în fața instanței că a însoțit-o pe sora sa la notar, a semnat alături de ea actul de vânzare cumpărare iar banii i-a primit de la o femeie, reprezentarea sa fiind că i-a primit de la doamna notar (C.).

Martora N., în declarația dată în fața instanței, a arătat că, fiind angajata Biroului Notarial „C.” a acceptat să cumpere pe numele său niște terenuri pentru „doamna notar”.

Chiar dacă martora N. a avut reprezentarea că terenurile din ar fi fost cumpărate de notarul public C., succesiunea evenimentelor rezultată din coroborarea declarațiilor de mai sus, conduce instanța la concluzia că adevăratul cumpărător al terenurilor a fost, de fapt, inculpatul C..

Inculpatul C. a negat implicarea sa în cumpărarea terenurilor din, susținând doar faptul că italienii de la SC G. SRL, care se ocupau cu agricultura,

lua în arendă terenuri în zonă. Totodată, inculpatul a susținut că banii pe care i-a primit E. reprezentau, probabil, un avans la arendarea terenului dar și faptul că terenurile din com. erau favorabile dezvoltării unor parcuri fotovoltaice, pentru a justifica cumva cumpărarea lor ulterioară de către SC C. SRL.

Sușinerile inculpatului C. s-a reținut a fi infirmate de probe. Așa cum s-a arătat mai sus, banii către proprietarii inițiali au fost înmânați fie direct de către C., fie de către fiica acestuia, numita C. iar atât reprezentarea proprietarilor inițiali cât și actul aparent a fost aceea că s-a încheiat o vânzare – cumpărare și nicidecum o arendare.

În ceea ce privește terenurile din, Înalta Curte, Secția penală a reținut că acestea au fost achiziționate conform contractelor nr. 652 și 654 autentificate la data de 05 august 2009 la Biroul Notarului Public C. din Ploiești, de la martorele M. și M., de către I. – reprezentată de mandatarul M., la prețul de 12.500 lei fiecare (în total **25.000 lei**).

În realitate, prețul vânzării a fost de 52.000 lei (câte 26.000 lei pentru fiecare) iar banii le-au fost înmânați de către notarul public C..

Persoana de legătură între proprietarii inițiali și notarul public C. a fost martorul F..

Acest martor a arătat în declarația dată la instanță, faptul că notarul public C. s-a arătat interesată de cumpărarea unor terenuri în, în zona unde anterior martorul intermediase cumpărarea unor terenuri pentru SC C. SRL (societate care era reprezentată de un cetățean spaniol și care intenționa deschiderea unei balastiere). Martorul a identificat proprietarii unor terenuri, vecine cu terenurile cumpărate de SC C. SRL și i-a condus la notarul public C..

Rezultă așadar că numita I. (în prezent I.) – cumnata lui C., a avut doar rolul de persoană interpusă.

În ceea ce privește adevăratul cumpărător al terenurilor Înalta Curte, Secția penală a constatat că nu poate stabili însă dacă acesta a fost inculpatul C. ori fiica sa, C..

Ulterior, terenul respectiv a fost vândut, conform contractului de vânzare cumpărare autentificat sub nr. 49 din 18 ianuarie 2011 la Biroul Notarului Public „C.”, de către I., prin mandatar M., tot către SC C. SRL Bănești la prețul de **700.000 lei** (rezultat din contract), din care a fost achitată doar suma de **350.000 lei**, prin virament bancar, în contul mandatarului M..

În acest context, declarația numitului M., dată în fața instanței la data de 23 februarie 2015 a fost apreciată ca fiind total nesinceră.

Astfel, referitor la terenurile din com., instanța de fond a reținut că dacă numitul P., reprezentantul SC C. SRL (firmă ce aparținea familiei P., așa cum s-a arătat mai sus) ar fi dorit să dezvolte pe acestea un parc fotovoltaic (așa cum susține martorul și cum lasă să se înțeleagă inculpatul C.) este de neînțeles de ce P. nu le-a cumpărat direct și i-ar fi propus lui M. să cumpere acele terenuri, pe numele său, pentru ca ulterior să le revândă SC C. SRL la un preț de aproximativ 20 de ori mai mare.

În ceea ce privește terenurile de pe raza com., nejustificată a fost apreciată atitudinea lui P. care, dacă ar fi dorit să realizeze pe acestea o balastieră – așa cum susține martorul – sau parc fotovoltaic, nu le cumpără în

mod direct ci apelează la același procedeu, în sensul că le cumpără de la o altă persoană la un preț de peste 10 ori mai mare.

Prin urmare, a concluzionat instanța de fond, ambele cumpărări de terenuri au reprezentat „afaceri” deosebit de păgubitoare pentru SC C. SRL iar dacă P. ar fi discutat într-adevăr cu M., în sensul celor arătate mai sus, este imposibil ca de aceste discuții să nu fi avut cunoștință fiul său P. sau contabilă societății I. (cea care a și reprezentat SC C. SRL la încheierea celor două contracte și care a virat sumele arătate).

Dimpotrivă, martora I., atât în declarația dată la urmărirea penală cât și în cea dată la instanță a arătat că P. i-ar fi spus că, va cumpăra aceste terenuri întrucât „are niște obligații” și că vor plăti sumele de bani “... când o să încasam și noi banii pt lucrările de executat sau executate. Aveam lucrări încheiate cu statul, primăriile, autoritățile locale și județene ...”.

În ceea ce-l privește pe P., instanța de fond a reținut că nici acesta nu cunoștea de “afacerile” la care se referă M. afirmând că a aflat tot de la I. că acele cumpărări de terenuri au fost “o obligație” pe care a perceput-o ca fiind față de inculpatul C..

Așa cum s-a arătat și în rechizitoriu, terenurile respective nu au fost folosite de SC C. SRL, dimpotrivă, cele din com. fiind folosite de SC G. SRL ca terenuri agricole.

Coroborând toate aceste aspecte cu faptul că inculpatul C. era președintele Consiliului Județean la momentul la care acele terenuri au fost cumpărate, de firma SC C. SRL, în modalitatea arătată mai sus, Înalta Curte, Secția penală a concluzionat în sensul că, operațiunile de vânzare cumpărare arătate mai sus, au avut ca beneficiar pe inculpatul C. sau, mai precis, familia C., numitul M. fiind doar o persoană interpusă.

Înalta Curte, Secția penală a reținut că este posibil ca, la momentul în care s-a realizat cumpărarea, prin persoane interpuse, de la proprietarii inițiali, inculpatul C. să fi avut în vedere posibila oportunitate a unei afaceri imobiliare, în sensul de a revinde sau de a închiria terenurile pentru realizarea unui parc fotovoltaic sau a unei balastiere însă, desfășurarea ulterioară a evenimentelor denotă faptul că “familia C.” a găsit o altă “oportunitate”, în sensul revânzării lor, la prețuri mult superioare celor de achiziție, către SC C. SRL Bănești.

În privința semnificației acestor vânzări Înalta Curte, Secția penală nu a putut reține susținerea din rechizitoriu conform căreia s-ar fi procedat astfel pentru ca inculpatul C. să aprobe plata cu prioritate a lucrărilor pe care SC C. SRL le executase pe raza județului Prahova.

Astfel, Înalta Curte a constatat că, pe de o parte, în rechizitoriu nu se menționează despre ce anume lucrări este vorba, în ce perioadă fuseseră executate și care erau sumele de bani datorate de CJ Prahova SC C. SRL, iar pe de altă parte, din completarea la raportul de expertiză contabilă, întocmit de expert B. (vol. VI instanță filele 99 - 190) nu rezultă faptul că această societate ar fi fost plătită cu prioritate, în dauna altor furnizori de lucrări.

Mențiunile din rechizitoriu privind efectuarea de către CJ Prahova a unor plăți preferențiale către mai multe societăți comerciale printre care și SC C. SRL Bănești (dar și S.C. S. S.R.L. Blejoi și SC C. SRL Mănești – rechizitoriu pag.

70) se referă la plăți efectuate în perioada 2012 – 2013, cu mult după ce terenurile respective fuseseră cumpărate de SC C. SRL.

Totodată, situația plăților efectuate în anii 2010 – 2011 de către Consiliul Județean Prahova către SC C. SRL (vol. X dosar urmărire penală – fila 46) nu atestă decât faptul că plățile către această societate, pentru diferite lucrări, s-au făcut la intervale scurte de timp, în unele situații chiar în aceeași zi. Situația este însă prezentată singular, numai cu privire la SC C. SRL, fără a fi arătat și modul cum s-au efectuat plățile către alți furnizori.

Din completarea raportului de expertiză contabilă întocmit la instanță a rezultat că, în majoritatea lunilor din anii 2009-2010-2011 balanța de plăți în contul „furnizori drumuri și poduri”, unde erau înscrise plățile efectuate pentru lucrări publice, a fost pe zero, ceea ce atestă că nu doar SC C. SRL a fost plătit la scurt timp după emiterea facturilor ci și alți furnizori de lucrări publice.

Ca atare, nu s-a putut stabili care este natura „*obligăției*” pe care P. ar fi avut-o față de C., dacă s-a apelat la acest procedeu pentru ca inculpatul C. să facă sau nu facă un act ce intra în atribuțiile sale de serviciu, în calitate de președinte al CJ Prahova.

Deoarece sarcina probei existenței unei infracțiuni revine întotdeauna organelor de urmărire penală (a se vedea de pildă CEDO – *Telfner contra Austriei*) iar prin existența unei infracțiuni se înțelege dovedirea tuturor elementelor sale constitutive, Înalta Curte, Secția penală a reținut că, în speță, cele două acte materiale la care s-a făcut referire mai sus, nu pot fi reținute în componența infracțiunii de luare de mită de care este acuzat.

B. Actele materiale din perioada 2012 – 2013.

În ceea ce privește actele materiale din perioada 2012 – 2013, respectiv:

- lucrările de modernizare a drumului județean Buda – Nedelea
- lucrările de plombare drumuri județene și
- lucrările de dezapezire din iarna 2012 – 2013, Înalta Curte, după analiza tuturor probelor administrate, a constatat că starea de fapt prezentată de rechizitoriu este corectă fiind reținută ca atare.

În privința interpretării juridice a stării de fapt, Înalta Curte, Secția penală conform celor ce se vor arăta ulterior, nu și-a însușit în totalitate acuzațiile din rechizitoriu.

Totodată, pentru înțelegerea exactă a situației s-a apreciat necesar a fi făcute următoarele precizări:

- a) O primă precizare este aceea că, din declarațiile inculpatului A., coroborat cu imaginile scanate ale unor înscrisuri ce atestau modalitatea de împărțire a banilor, imagini stocate pe un stick ridicat de la locuința martorei S. cu ocazia percheziției efectuate în dosarul penal nr.P/2013 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, dar și cu declarațiile date de martorii P., O., D., S. și alții, arătați pe larg de rechizitoriu, Înalta Curte, Secția penală a reținut că s-a făcut dovada faptului că, în perioada 2012-2013, au avut loc mai multe întâlniri între reprezentanții celor trei societăți - SC C. SRL Bănești, SC C. SRL Mănești și SC S. SRL Blejoi (și altele) și inculpatul A., întâlniri în cadrul cărora s-au încheiat înțelegeri în sensul fraudării unor licitații de lucrări publice ce urmau să se desfășoare pe raza județului Prahova.

În acest sens Înalta Curte, Secția penală a reținut afirmațiile martorului **P.** care, în declarația din 13 octombrie 2015 a arătat „Fiind prieten cu A. am aflat de la acesta ca îi susținea financiar pe marii constructori și i-am văzut pe P. sau D. venind la A. De asemenea și dl. O. de la SC C..

I-am văzut atât împreună cât și separat deoarece A. avea relații strânse cu ei. Totodată știu că între acești constructori există niște relații de afinitate de genul nași, fini.” precum și afirmațiile martorei **S.** cu ocazia declarației din 23 februarie 2015 care a susținut „Am participat la unele discuții pe care dl. A. le-a avut cu D., O., P. sau M. reprezentanți ai unor societăți comerciale ce își desfășurau activitatea în domeniul asfaltarilor.

Precizez ca dl A. mi-a cerut sa fac niște însemnări ca un fel de concluzii ale discuțiilor pe care le avea cu persoanele menționate privind modul cum urma să-și împartă lucrările și banii rezultați din acestea.

Menționez că nu am întrebat ce înseamnă acele procente și nici acele inițiale întrucât nu îmi permiteam acest lucru. Nu am asociat acele inițiale cu numele unor persoane întrucât nu le-am dat o așa mare importanță.

Sus-numiții vorbeau între ei despre cum să procedeze dar nu au folosit vreun nume pe care sa îl rețin. Am scanat acele înscrisuri și le-am salvat pe un stick care a fost ridicat cu ocazia unei percheziții.”

Cât privește pe inculpatul **C.**, Înalta Curte, Secția penală a reținut că acesta era la curent cu activitatea desfășurată de A. și o sprijinea. De altfel, pe unele din înscrisurile scanate apar inițiala “V” - despre care A. a arătat că îl desemna pe C. – sau chiar numele “V.”.

Referitor la prezența inculpatului **C.** la discuțiile pe care A. le avea cu reprezentanții societăților respective instanța de fond a precizat faptul că nu a fost vorba doar de o singură întâlnire ci de mai multe, neidentificate însă cu exactitate în timp și la care interlocutorii nu au fost de fiecare dată aceiași. Totodată, este de presupus că nu întotdeauna la aceste întâlniri se discuta în mod expres de licitații și bani, subiectele de discuție putând fi și altele.

Astfel s-a constatat a fi explicabil de ce unii martori îl plasează și pe inculpatul **C.** în biroul lui A., anterior sau în timpul desfășurării unora din discuții în timp ce alții nu l-au văzut.

În același timp, instanța de fond a reținut că inculpatul **C.** nu a negat împrejurarea că a fost, de câteva ori, în biroul inculpatului **A.**, de la susținând însă că a făcut acest lucru în contextul campaniei electorale din anul 2012, iar la întâlnirile lor au mai fost de față **P.**, **B.**, **T.**.

Într-adevăr, martorul **T.** confirmă susținerile inculpatului **C.**, instanța de fond reținând că acest lucru nu-l scoate din cauză pe inculpatul **C.** întrucât martorul **T.** nu relatează aspecte decât de la una din întâlnirile dintre **C.** și **A.** și este posibil să nu fi participat la toate discuțiile.

În ceea ce-l privește pe martorul **P.**, care confirmă și el această întâlnire, Înalta Curte, Secția penală a arătat că are rezerve asupra sincerității acestei părți din declarația martorului, dată fiind relația strânsă existentă între **P.** și **A.**, relație recunoscută chiar de martor, prin implicarea SC **M. SRL** în circuitul financiar destinat recuperării ilegale a unor sume de bani care mai apoi erau împărțite între inculpați, conform celor arătate în rechizitoriu.

Dimpotrivă, Înalta Curte, Secția penală a reținut că, însăși inculpatul C., întâlnindu-se cu martorul P., i-a spus că pentru recuperarea banilor pentru lucrările executate și neplătite de CJ Prahova, *îl poate „ajuta”, dar contra cost, respectiv un comision de 10%* (declarația dată de P. la instanță, termenul din 8 ianuarie 2015).

Tot același martor a arătat că ulterior a fost contactat de A., care era la curent cu solicitarea lui C. și care, i-a propus ca plata celor 10% să se facă prin intermediul unui contract fictiv, pe care SC C. SRL Bănești să îl încheie cu SC M. SRL, firmă controlată de A., astfel cum reiese din actele dosarului.

În ceea ce-l privește pe martorul D., din declarația dată în fața instanței, a rezultat că l-a întâlnit o dată pe C. la biroul lui A. dar nu știe ce s-a discutat întrucât inculpatul C. a plecat în momentul în care martorul a venit. Martorul confirmă însă faptul că A. i-a spus că va trebui să dea 10 % din câștig, prin aceiași modalitate a subcontractării cu firma SC M. SRL și l-a lăsat să înțeleagă că datorită lui a câștigat licitațiile pentru lucrările publice pe care le-a efectuat.

Totodată martorul a arătat că, în luna septembrie 2013, în momentul în care a vrut să-l contacteze pe inculpatul C., pe care voia doar să îl salute, inculpatul C. „l-a pipăit” și l-a întrebat dacă „are tehnică pe el”.

Acest aspect vine să întărească opinia instanței în sensul că atât inculpatul C. cât și C. erau la curent cu „activitățile” lui A..

Referitor la declarațiile martorului O. – reprezentantul SC C. SRL Mănești – acesta a confirmat faptul că a avut o întâlnire la restaurantul din Ploiești, cu inculpații A., C. și C. și, chiar dacă cu acea ocazie nu s-a discutat nimic privind licitațiile de lucrări publice, faptul că a fost contactat de inculpatul A. la scurt timp și că l-a propus o “colaborare” în același mod, respective subcontractarea unor lucrări către SC M. SRL în schimbul unui procent de 10 – 20 %, i-a întărit acestuia convingerea că inculpații C. sunt la curent cu această practică. Mai mult, martorul a considerat că, în acest mod, contribuie cu bani la campania electorală a lui C. pentru alegerile parlamentare din anul 2012.

Referitor la inculpatul A., așa cum rezultă din declarația martorei R., dată la termenul din 9 februarie 2015, acesta a fost observat în mod direct de martoră în momentul în care a primit, într-un plic, suma de 20.000 lei, de la A., în biroul acestuia din urmă, situat în

Totodată și martorul P. l-a văzut, tot o singură dată, pe inculpatul A. în biroul lui A. de la Tătărani dar nu a observat dacă acestuia i s-au dat bani.

Coroborând aceste declarații cu susținerile inculpatului A., cu mențiunile de pe înscrisurile scanate la care s-a făcut referire și cu succesiunea concretă a evenimentelor, Înalta Curte, Secția penală a considerat că este dovedită și participarea inculpatului A. la comiterea faptelor arătate în rechizitoriu.

Cât privește pe inculpatul C., primirea de bani de la A. – în modalitatea descrisă de acesta din urmă – Înalta Curte, Secția penală a reținut că este confirmată în mod indirect de modalitatea în care s-a procedat în cele trei licitații de lucrări publice ce formează obiectul prezentului dosar.

b) O a doua precizare care se impune se referă la modalitatea în care banii (reprezentând obiectul infracțiunilor de corupție cercetate în cauză) ajungeau în posesia inculpaților.

Înalta Curte, Secția penală în acord cu rechizitoriul, a constatat că pentru acest lucru au fost folosite mai multe societăți comerciale, controlate - în fapt - de inculpatul A., (SC M. SRL Ploiești și SC S. SRL Ploiești) societăți către care reprezentanții societăților câștigătoare a licitațiilor subcontractau fictiv o parte din lucrare și în conturile cărora efectuau apoi plăți.

În acest sens au fost avute în vedere declarația martorului P. (13 octombrie 2015), declarația martorului P. (6 aprilie 2016) care se coroborează cu declarațiile lui E., S., A., P., P. și, desigur, declarațiile inculpatului A..

Conform tuturor acestor declarații instanța de fond a reținut că banii erau scoși numerar din conturile societăților controlate și transportați la biroul din de către martorii E., S. și A., de unde erau împărțiți potrivit înțelegerilor și apoi remiși de către inculpatul A. – după reținerea propriilor „comisioane” - către inculpații C. – tată și fiu, precum și către inculpatul A..

c) O a treia precizare se referă la faptul că, deși pentru fiecare din cele trei lucrări publice menționate mai sus, există probe în sensul fraudării licitațiilor, prin realizarea unor înțelegeri între firmele participante, înțelegeri de care nici organizatorul licitațiilor – prin persoana inculpaților C. și A. – nu era străin, scopul acestor fraude a fost acela de a se obține un avantaj patrimonial prin suplimentarea contractelor de lucrări în mod nejustificat.

Așadar, instanța de fond a reținut că obiectul prezentei cauze nu îl constituie neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a lucrărilor pentru care s-a fraudat licitația și producerea astfel a unei pagube aferente ci analiza existenței unei justificări sau nu a actelor adiționale de suplimentare a lucrărilor inițiale.

Înalta Curte, Secția penală a reținut că acesta era de fapt și mecanismul prin care inculpații C., C., A. și nu în ultimul rând A., își asigurau avantajele patrimoniale, respectiv: se încheiau contracte de lucrări publice, stabilindu-se anterior ce societate comercială va depune oferta câștigătoare, urmând ca lucrarea să fie suplimentată nelegal iar banii astfel obținuți se împărțeau conform celor arătate în rechizitoriu.

d) O a patra precizare care se impune a fi făcută este aceea că reprezentanții societăților comerciale implicate au desfășurat o activitate concordantă în sensul ca licitațiile să fie câștigate de una sau alta dintre societăți, activitate care nu a presupus neapărat o înțelegere expresă, directă între participanți.

Practic, aceste societăți au fost „coordonate” în activitatea de depunere a documentațiilor de către inculpatul A. care, prin discuții cu reprezentanții lor, fie cu mai mulți odată fie separat, stabilea cine anume să depună oferta câștigătoare și pentru ce anume lucrare.

Elementul de legătură l-a constituit așadar inculpatul A. acesta fiind și „pionul” principal prin intermediul căruia firmele respective au plătit bani în vederea câștigării licitațiilor (modalitatea aleasă fiind subcontractarea lucrărilor către SC M. SRL sau SC W. SRL), o parte din acești bani ajungând ulterior la inculpații C. și A..

Acest lucru rezultă cu prisosință din declarațiile lui D. (SC S. SRL) și M. (SC M. SRL) date în fața instanței.

Totodată, instanța de fond a reținut că nu s-a formulat o acuzație și nu există probe din care să rezulte că membrii comisiilor de licitație au fost la curent cu acest mod de fraudare.

e) O altă precizare care se impune a fi făcută este aceea că, deși rechizitoriul descrie întocmirea fictivă a mai multor documente nu s-a formulat și instanța nu a fost investită cu cercetarea unor infracțiuni de fals, față de nici-unul dintre inculpați.

f) În fine, o ultimă precizare se referă la faptul că, în aprecierea încălcării sau nu de către inculpați a dispozițiilor legale, Înalta Curte, Secția penală s-a raportat la dispozițiile OUG 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, în forma în vigoare la data încheierii acelor contracte. Deși ordonanța respectivă a fost abrogată prin Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, legalitatea încheierii/prelungirii contractelor de lucrări încheiate în anul 2012 – 2013 rămâne supusă dispozițiilor OUG 34/2006 conform principiului *tempus regit actum*, aplicabil în materie civilă.

De asemenea mai trebuie menționat și faptul că toate contractele de concesiuni de lucrări publice (inclusiv cele la care se referă prezenta cauză) sunt încheiate în baza unui formular care transpune sub formă contractuală dispozițiile și principiile OUG 34/2006 astfel că, referirea în rechizitoriu sau în cuprinsul prezentei hotărâri, la încălcarea unei dispoziții contractuale trebuie înțeleasă ca referire la încălcarea unei dispoziții legale.

Cu privire la desfășurarea efectivă a faptelor Înalta Curte, Secția penală, pe baza celor arătate în rechizitoriu, a reținut următoarele:

1. Contractul de lucrări nr. 4.843/19 aprilie 2012 având ca obiect executarea lucrării “Modernizare DJ 101 I, Buda - Nedelea, jud. Prahova”

Contractul de lucrări nr. 4843/19 aprilie 2012 a fost atribuit de Consiliul Județean Prahova către S.C. S. S.R.L. Blejoi prin procedura de cerere de ofertă, agentului economic care a depus oferta eligibilă cu prețul cel mai mic, acesta fiind singurul criteriu stabilit pentru atribuirea contractului.

Valoarea estimată a achiziției publice precizată în Referatul nr. 14.379/04.11.2011 al Direcției Tehnice din cadrul Consiliului Județean Prahova a fost în sumă de **9.215.839 lei, exclusiv TVA**, însă, întrucât încheierea contractului s-a făcut la valoarea de 5.946.871,35 lei - reprezentând **64,53 %** din valoarea estimată.

În acest punct al analizei, Înalta Curte, Secția penală a constatat că nu există probe care să susțină afirmația rechizitoriului că, în mod voit, s-au estimat costuri supraevaluate.

Pentru participarea la procedura de achiziție publică au depus oferte un număr de șapte societăți comerciale, respectiv:

1. S.C. M. S.R.L. Câmpina, jud. Prahova - 3.977.840,82 lei;
2. S.C. C. S.R.L. Bănești, jud. Prahova - 4.359.479,37 lei;
3. S.C. P. S.R.L. Brazi, jud. Prahova - 5.300.482,00 lei;
4. S.C. S. S.R.L. Blejoi, jud. Prahova - 5.946.871,35 lei;
5. S.C. C. S.R.L. Mănești, jud. Prahova - 5.990.318,16 lei;
6. S.C. D. S.R.L. București - 7.817.305,29 lei;

7. S.C. P. S.R.L. Oituz, jud. Bacău - 8.887.619,03 lei.

Toate ofertele depuse care aveau un preț mai mic decât cel ofertat de S.C. S. S.R.L. au fost declarate inacceptabile și neconforme de către comisia de selecție sau au fost retrase, pentru următoarele motive:

- S.C. M. S.R.L. Câmpina - nu a răspuns solicitării comisiei de evaluare privind justificarea prețului neobișnuit de scăzut;

- S.C. C. S.R.L. Bănești - și-a retras oferta depusă, motivat de volumul mare de lucrări contractate ulterior, pierzând garanția de participare la licitație în sumă de 45.000 lei;

- S.C. P. S.R.L. Brazi - nu a răspuns solicitării comisiei de evaluare privind clarificarea situației subcontractanților, respectiv a neconcordanței **aparente** între declararea valorii maxime ce putea fi subcontractată (10%) și neprecizarea subcontractanților în documentația depusă.

Având în vedere cele de mai sus, coroborat cu declarațiile inculpatului **A.** privind procedura de participare la licitații pe care o instituisse, instanța de fond a concluzionat în sensul că cele 5 societăți comerciale cu sediul în județul Prahova au acționat în mod concordant pentru ca licitația să fie câștigată de SC S. SRL administrată de D..

Acest lucru este afirmat în mod explicit și de martorul D. care, în declarația dată în fața instanței la termenul din 8 ianuarie 2015 a arătat că, nu a discutat în prealabil licitației cu ceilalți participanți dar că, deși se afla pe locul 3 ca ofertă de lucrări (de fapt se afla pe locul 4), **A.** i-a spus că va câștiga licitația dacă acceptă să subcontracteze o parte din lucrări către SC M. SRL.

Cu privire la derularea contractului susmenționat, în data de 26 aprilie 2012 Direcția Patrimoniu din cadrul Consiliului Județean Prahova a emis Ordinul de începere a lucrărilor, document semnat de directorul executiv - inculpatul **A.**

Contractul de lucrări a fost însă modificat din inițiativa Consiliului Județean Prahova printr-un act adițional înregistrat sub nr. 13.024/3006/26 septembrie 2012, în sensul suplimentării valorii contractului cu suma de 1.465.421,05 lei, inclusiv TVA și a fost prelungită durata de execuție cu 30 de zile.

Modificarea contractului a fost justificată de necesitatea executării de lucrări suplimentare.

Executarea lucrărilor suplimentare a fost atribuită către S.C. S. S.R.L., urmare desfășurării unei proceduri de achiziție publică - negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare, în data de 21 septembrie 2012, invocându-se dispozițiile art. 122 lit. i din O.U.G. nr. 34/2006.

Urmare negocierii, S.C. S. S.R.L. a acceptat diminuarea ofertei depuse (1.200.058 lei) până la valoarea de 1.181.791,17 lei (98,47%), prețuri fără TVA.

La baza încheierii actului adițional a stat Nota Justificativă a Direcției Patrimoniu nr. 11.703/04.09.2012 întocmită de șef Serviciu Achiziții Publice, semnată de inculpatul **A.** - director executiv, autoritatea contractantă a constatat că sistemul rutier aflat în curs de punere în operă nu face față pe anumite tronsoane unei situații nou create și s-au format fâgașe, gropi, denivelări, burdușiri în patul drumului.

Valoarea lucrărilor suplimentare necesare a fost estimată la 1.189.365,654 lei, exclusiv TVA, arătându-se în Notă că reprezintă 19,9% din valoarea contractului.

Situațiile neprevăzute apărute sunt preluate din Nota de Constatare nr. 1820/15 iunie 2012 întocmită de dirigintele de șantier - reprezentant al beneficiarului, împreună cu reprezentantul constructorului. În plus, se precizează în Notă că degradările sunt accentuate datorită aflării cotei de rulare în zone *"cu risc crescut de băltire a apelor pluviale adiacente drumului"*.

Totodată, la încheierea actului adițional s-au mai avut în vedere:

- Referatul nr. 9.221/18 iulie 2012 întocmit de Direcția Patrimoniu - director **A.** și aprobat în numele președintelui Consiliului Județean Prahova, în care, în plus față de situațiile prezentate mai sus, se arată că a fost constatată: *"o slăbire a capacității de a prelua eforturi a straturilor rutiere, ca urmare a precipitațiilor frecvente din perioada mai - iunie, conducând în timp la slăbirea și distrugerea suprastructurii"*.

Prin referat se propune atribuirea lucrărilor suplimentare datorate unor circumstanțe imprevizibile către S.C. S. S.R.L., prin negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare. Se menționează în referat că valoarea estimată a lucrărilor suplimentare este de 1.189.366 lei (fără TVA) și nu depășește 20% din contractul inițial.

- Memoriul Justificativ la Dispoziția de Șantier nr. 1/22 iunie 2012 și Nota de Comandă Suplimentară nr. 1 - documente nedatate și neînregistrate, întocmite de Proiectant (S.C. D. S.R.L. Focșani) prin care, motivat de *"creșterea considerabilă a traficului greu și foarte greu pe acest sector de drum o dată cu punerea în funcțiune a stației de sortare"* se stabilește necesitatea efectuării unor completări în valoare de 1.189.365,654 lei, fără TVA.

- Referatul nr. 8346/03 iulie 2012 - document semnat de Directorul Executiv Direcția Patrimoniu - inculpatul **A.** și aprobat de Președintele Consiliului Județean Prahova - inculpatul **C.**, prin care se propune atribuirea lucrărilor suplimentare către S.C. S. S.R.L. Blejoi, prin negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare, motivat de constatarea necesității adaptării documentației de bază la situația nou creată (abaterea traficului greu pe acest tronson de drum, prin extinderea zonei industriale din partea de vest a județului) și a necesității executării de lucrări de protecție a conductelor de gaze.

Din analiza actelor respective Înalte Curte, Secția penală a reținut că numai unul singur poate fi considerat un act justificativ propriu-zis și anume nota de constatare nr. 1820/15 iunie 2012 întocmită de dirigintele de șantier al beneficiarului, martorul **C.**, împreună cu reprezentantul constructorului, martorul **C.**.

Toate celelalte acte menționate au la baza această notă.

Martorul **C.** (reprezentantul constructorului) a susținut că ar fi intervenit într-adevăr anumite fisuri, degradări ale drumului ca urmare a ploilor din aprilie-mai 2012 și a traficului (deoarece asfaltul nu a fost protejat o anumită perioadă de timp așa cum impuneau normele tehnice) și că a adus acest lucru la cunoștință doar verbal, beneficiarului în persoana dirigintelui de șantier.

C., dirigintele de șantier, a declarat că, la circa o lună de la începerea lucrărilor ar fi intervenit într-adevăr unele fisuri ale drumului deoarece exista

trafic greu iar documentația tehnică era corespunzătoare unui trafic mediu. Totodată a arătat că el este cel care a luat legătura cu proiectantul care s-a deplasat la fața locului și a întocmit acel document din 22 iunie 2012.

Fără a pune la îndoială realitatea celor declarate de cei doi martori, Înalta Curte, Secția penală a constatat că nu s-au respectat dispozițiile art. 14 din contract, care impuneau ca executantul să solicite expres prelungirea duratei de execuție și suplimentarea valorii inițiale, iar autoritatea contractantă a inițiat și a dispus suplimentarea valorii contractuale inițiale fără să existe vreo solicitare în acest sens din partea constructorului.

Împrejurarea că martorul C. – ca reprezentant al constructorului – doar a adus la cunoștința dirigintelui de șantier, numitul C., apariția acelor fisuri nu echivala cu o solicitare de suplimentare a valorii contractului inițial.

Pe de altă parte Înalta Curte, Secția penală ca și organul de urmărire penală, a reținut că, lucrările suplimentare respective nu erau necesare aspect sesizat și de **Adresa nr. 9025/16 iulie 2012** întocmită de Șef Serviciu Achiziții Publice și Contracte, martorul B., care arăta că: ***”Din referatul nr. 8346/03.07.2012 nu rezultă îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 122 lit. I din O.U.G. nr. 34/2006, respectiv nu rezultă caracterul imprevizibil al lucrărilor suplimentare ce urmează a fi executate.”***

De asemenea, în adresă, se precizează că valoarea contractului inițial și a suplimentărilor solicitate depășea suma alocată prin buget, respectiv 8.750.000 lei. Totodată, din referatul nr. 14379/04 noiembrie 2011 al Direcției Tehnice din cadrul Consiliului Județean Prahova (vol. XIX, fila 13 d.u.p) rezultă că modernizarea drumului județean Buda- Nedelea era necesară *“...având în vedere afluxul de autovehicule generat de complexele comerciale existente în zona de Nord și Vest a municipiului Ploiești...”*. Prin urmare, situația traficului pe drumul respective era cunoscută chiar mai înainte de a se demara procedura de licitație în vederea executării acestei lucrări.

Înalta Curte, Secția penală a constată așadar că situația de trafic datorată complexelor comerciale era deja cunoscută și a reprezentat unul din motivele pentru care s-a decis modernizarea acestui sector de drum și că, nu s-a făcut nicio dovadă privind punerea în funcțiune (în perioada de la demararea licitației inițiale și până la suplimentarea contractului) a unor *„stații de sortarea produselor de balastieră”*, care să aibă consecințe asupra traficului și nici dovada unor fenomene meteorologice deosebite precum *„temperaturi excesive”* sau *„băltire a apelor pluviale adiacente drumului”* (la care se referă Nota nr. 1820/15 iunie 2012 întocmită de dirigintele de șantier) care să fi degradat lucrarea deja executată și să fi făcut necesară efectuarea unor lucrări suplimentare.

De altfel, din raportul de expertiză tehnică întocmit în faza de judecată de expert ing. P. (vol. VI dosar instanță) a rezultat că expertul are serioase dubii cu privire la realitatea lucrărilor executate în baza actului adițional de prelungire a contractului inițial.

Astfel, la fila 3 a raportului de expertiză se arată că nu există un breviar de calcul elaborat de proiectant din care să rezulte redimensionarea sistemului rutier conform dispoziției de șantier și nici vreun element de identificare a zonelor unde urmau să se execute lucrările suplimentare menționate în dispoziția

de șantier, fiind menționată doar lungimea totală a drumului. Totodată, la fila 11 (pct. 16) din același raport de expertiză se precizează că, pentru materialele balast și balast stabilizat (indicate ca fiind folosite în efectuarea lucrărilor suplimentare) nu există avize de expediție astfel că nu se poate verifica livrarea lor de către subcontractorul SC M. SRL.

De menționat și faptul că, în declarația dată la urmărirea penală (în data de 20 ianuarie 2014) și menținută la instanță, inculpatul **A.** a recunoscut comiterea faptelor și a arătat că a discutat în prealabil cu D. ca SC S. S.R.L. să subcontracteze lucrările de terasare și balastare a DJ Buda- Nedelea către SC M. SRL și, de asemenea, că a discutat cu P. ca, în schimbul unui comision de 0,8 – 2%, acesta să subcontracteze lucrarea primită către SC W. SRL.

Coroborând aceste aspecte a rezultat faptul că subcontractarea lucrării de către SC M. SRL – s-a făcut numai în scopul găsirii unei modalități de virare de către S. S.R.L. a sumelor de bani pe care, în modalitatea deja arătată, inculpatul **A.** le împărțea ulterior, conform înțelegerilor perfectate.

Ca atare, s-a concluzionat în sensul că **suplimentarea** valorii contractului de modernizare a drumului județean Buda – Nedelea nu era necesară și s-a realizat în mod abuziv, scopul principal fiind obținerea nelegală a unor sume de bani din bugetul Consiliului Local Prahova.

Prin urmare, cu privire la această lucrare, în acord cu rechizitoriul, Înalta Curte, Secția penală a reținut ca prejudiciu întreaga valoare a actului adițional suplimentar. De producerea acestui prejudiciu – calculat la suma de **1.513.971,66 lei** - conform celor arătate mai sus, se fac vinovați, în mod direct inculpații **C.** și **A.** prin prisma atribuțiilor legale încălcate și a actelor semnate de aceștia.

2. Contractul de lucrări nr. 9.108/17.07.2012 pentru executarea ”Lucrări și servicii privind întreținerea curentă a drumurilor publice - plombe” încheiat între Consiliul Județean Prahova – ca autoritate contractantă și S.C. S. S.R.L. Blejoi, jud. Prahova, ca executant.

Valoarea contractului a fost stabilită, de autoritatea contractantă, la suma de 1.418.006,80 lei, exclusiv TVA, executantului revenindu-i obligația de a realiza lucrarea în termen de 30 de zile de la data emiterii ordinelor de începere a lucrărilor și a predării amplasamentului.

Conform art. 5.3 din contract, plata facturilor reprezentând contravaloarea lucrărilor executate urma a se realiza în perioada 24-31 a fiecărei luni, potrivit și dispozițiilor O.U.G. nr. 34/2009.

Art. 14. din contract stabilește situațiile în care **executantul** are dreptul de a solicita prelungirea termenului de execuție a lucrărilor, inclusiv suplimentarea prețului contractului, respectiv :

- volumul sau natura lucrărilor neprevăzute;
- condițiile climaterice excepțional de nefavorabile;

Conform art. 23 din contract, forța majoră trebuia constatată de o autoritate competentă.

Contractul de lucrări nr. 9.108/17 iulie 2007 a fost atribuit prin procedura cererii de ofertă, către S.C. S. S.R.L. Blejoi - agentul economic care a depus

oferta eligibila cu prețul cel mai mic, acesta fiind singurul criteriu stabilit pentru atribuirea contractului.

Valoarea estimată a achiziției publice precizată în Nota Justificativă nr. 5222/26 aprilie 2012 a Direcției Patrimoniu semnată de Director Executiv – inculpatul A. și aprobată de Președintele Consiliului Județean ... – inculpatul C. este – conform documentelor analizate - în sumă de 1.569.980 **mii lei** (eroare materială), valoarea corectă fiind aceea de 1.569.980 lei.

Contractul a fost încheiat la o valoare (1.418.006,80 lei) reprezentând 90,32 % din valoarea estimată (1.569.980 lei).

Pentru participare la procedura de achiziție publică au depus oferte un număr de șapte societăți comerciale, toate din județul Prahova, respectiv:

1. Asocieria S.C. N. S.R.L. și S.C. V. S.R.L. Ploiești - 123.032,50 lei;
2. S.C. S. S.R.L. Ploiești - 884.510,74 lei;
3. S.C. M. S.R.L. Câmpina - 1.101.224,16 lei;
4. S.C. R. S.R.L. Telega - 1.316.387,83 lei;
5. S.C. S. S.R.L. Blejoi - 1.418.006,80 lei;
6. S.C. C. S.R.L. Mănești - 1.439.975,00 lei;
7. S.C. C. S.R.L. Bănești - 1.545.828,78 lei.

Niciuna dintre societățile care au oferat un preț mai mic decât prețul oferat de S.C. S. S.R.L. Blejoi nu a prezentat însă toate documentele solicitate prin fișa de date a achiziției și - două dintre acestea - nu au transmis clarificările solicitate de comisie, toate aceste oferte fiind respinse de comisia de selecție, care le-a declarat inacceptabile.

Pentru a conferi o aparență de realitate a concurenței, singurul agent economic care a răspuns solicitărilor de clarificări și a completat oferta transmisă a fost S.C. C. S.R.L. (agent economic care a depus însă o ofertă cu preț mai mare decât oferta câștigătoare și care nu avea o șansă reală la adjudecarea procedurii).

Deși martorul O., administratorul SC C. SRL nu a oferit nicio explicație privind participarea sa la aceste două licitații („Modernizarea drumului județean Buda – Nedelea” și „Întreținerea curentă a drumurilor publice – plombe”) ținând cont de faptul că oferta depusă era incompletă sau depășea prețul propus de SC S. SRL, Înalta Curte a considerat că acestea se înscriau în categoria ofertelor formale destinate să creeze aparența unei concurențe față de SC S. SRL.

În legătură cu derularea contractului de lucrări, s-a reținut că ordinele pentru începerea lucrărilor au fost emise de Consiliul Județean Prahova - Direcția Patrimoniu către S.C. S. S.R.L. în zilele de 17 și 18 iulie 2012, când a avut loc și predarea pe bază de proces verbal de predare - primire a amplasamentelor. Conform proceselor verbale de predare - primire de amplasament, predarea a fost făcută de C. (ziua 17 iulie 2012) și de inculpatul A. (ziua de 18 iulie 2012) din partea beneficiarului.

Contractul de lucrări nr. 9.108/17 iulie 2012 a fost ulterior modificat din inițiativa Consiliului Județean Prahova, contrar prevederilor sale de la art. 14, prin patru acte adiționale, înregistrate exclusiv la beneficiar, după cum urmează:

- Act adițional nr. 1, înregistrat sub nr. 10.681/13 august 2012, prin care a fost prelungită durata contractului cu 15 zile.

Prelungirea duratei contractului a avut în vedere Referatul nr. 10.620/13 august 2012 al Direcției Patrimoniu, semnat de directorul executiv - inculpatul A., prin care se arată existența în perioada următoare emiterii ordinului de începere a lucrărilor a unui număr mare de zile cu temperaturi ridicate, care nu au permis executarea de lucrări *”în conformitate cu normele și standardele tehnice în vigoare”*.

- Act adițional nr. 2, înregistrat sub nr. 11.421/29 august 2012, prin care a fost prelungită durata contractului cu încă 15 zile.

Prelungirea duratei contractului a avut în vedere Referatul nr. 11.262/28 august 2012, întocmit de Direcția Patrimoniu, prin care se arată necesitatea efectuării unor lucrări suplimentare din cauza degradării asfaltului prin acțiunea factorilor naturali, în perioada de la data estimării suprafețelor și data acțiunii de predare - primire amplasamente, respectiv *”aprilie - august 2012”*.

- Act adițional nr. 3, înregistrat sub nr. 12.502/17 septembrie 2012, prin care prețul lucrărilor a fost suplimentat cu suma de 281.619,22 lei, exclusiv TVA, (valoarea nouă a contractului, în urma suplimentării devenind 1.699.626,02 lei, exclusiv TVA, respectiv 2.107.536,26 lei incluzând TVA).

Suplimentarea valorii contractului a avut în vedere Referatul nr. 11.210/27 august 2012 în care se arată că, la predarea amplasamentului obiectivului, efectuată în luna august (Nota de Constatare încheiată în data de 18 august 2012 anexată Referatului, întocmită de diriginții de șantier și semnată de directorul executiv – inculpatul A., a fost identificată necesitatea unor lucrări suplimentare datorate degradării asfaltului prin acțiunea factorilor naturali.

Atribuirea lucrărilor suplimentare a fost făcută către S.C. S. S.R.L. prin procedura de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare, având în vedere că valoarea estimată a lucrărilor (tarife conform ofertei inițiale) reprezenta 19,90 % din valoarea contractului, conform Notei justificative a Direcției Patrimoniu nr. 12.069/10.09.2012, întocmită la nivelul Serviciului Achiziții Publice și semnată de inculpatul A. - ca director executiv.

- Act adițional nr. 4, înregistrat sub nr. 13.462/03 octombrie 2012, prin care, motivat de finalizarea execuției lucrărilor, valoarea contractului este diminuată cu suma de 40.718,63 lei, rămânând la suma de 2.066.817,63 lei, inclusiv TVA.

Corespunzător lucrărilor efectuate, S.C. S. S.R.L. a emis, în zilele de 30, 31 iulie 2012 și 27 septembrie 2012 un număr de 3 facturi în valoare totală de 2.066.817,63 lei, însoțite de situații de lucrări și atașamente confirmate de dirigințele de șantier.

Facturile respective, reprezentând valoarea integrală a contractului - așa cum a fost modificat prin actul adițional nr. 4/03 octombrie 2012 au fost achitate integral de Consiliul Județean Prahova prin plăți efectuate în data emiterii facturii.

La solicitarea Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești, Consiliul Județean Prahova a transmis adresa de răspuns a Administrației Naționale de Meteorologie nr. 83/09 ianuarie 2014, răspuns formulat la cererea președintelui Consiliului Județean Prahova – inculpatul C., înregistrată cu nr. 191/08 ianuarie 2014, din care rezultă faptul că autoritatea respectivă nu confirmă existența unor temperaturi excesiv de ridicate în perioada de referință, pe întreg teritoriul județului.

Această împrejurare relevă – *în opinia instanței* - că la momentul inițial al prelungirii contractului cu 15 zile, situația excepțională privind temperaturile excesiv de ridicate nu era constatată de către o autoritate competentă, conform clauzelor contractuale și nu era justificată de realitate.

Nici prelungirile ulterioare ale contractului și, mai ales suplimentarea valorii acestuia nu sunt justificate.

Constatarea de diferențe între cantitățile de lucrări estimate și cele constatate ca necesare în data de 18 august 2012 nu a putut fi avută în vedere, deoarece procesele verbale de predare-primire amplasamente încheiate în zilele de 17 și 18 iulie 2012 (și nu în data de 18 august 2012 cum apare în mod nereal în Nota de Constatare din aceeași dată) nu identifică diferențe între situația estimată în luna aprilie 2012 și situația existentă pe teren la data predării amplasamentului, respectiv 17-18 iulie 2012. Dacă ar fi existat astfel de diferențe ele trebuiau constatate la data predării amplasamentului (17 – 18 iulie 2012)

Practic însă, la data de 18 august 2012 se constată apariția de noi gropi și extinderea celor existente, **în perioada iulie – august când contractul a fost nelegal prelungit în condițiile descrise mai sus.** (în iulie 2012 fusese predat și preluat amplasamentul fără a se constata diferențe față de situația din aprilie 2012).

Raportul de expertiză tehnică întocmit în faza de judecată de expert ing. P., pornind de la Nota de constatare din 18 august 2012, pune sub semnul îndoielii realitatea predării amplasamentului în datele de 17- 18 iulie 2012, considerând că data predării-primirii amplasamentului ar fi putut fi în august 2012.

Instanța, având însă în vedere multitudinea de documente semnate în datele de 17- 18 iulie 2012 (respectiv contractul de execuție de lucrări „plombe” plus procesele-verbale de predare – primire a amplasamentelor dar și contractul prin care SC S. SRL subcontracta întreaga lucrare către SC M. SRL (vol. II, fila 79, d.u.p) precum și împrejurarea că S.C. S. S.R.L. a emis facturi în zilele de 30 și 31 iulie 2012, a considerat că data primirii-predării amplasamentelor este cea care apare în documente respectiv: 17 – 18 iulie 2012.

Conform aceluiași raport de expertiză aflat la dosar, cel mai probabil însă predarea - primirea amplasamentului a fost formală, neputându-se realiza fizic, într-o singură zi, o predare a 137 de amplasamente, situate pe 36 de drumuri județene și însumând circa 456 km, de către și între aceleași persoane.

Acest lucru a condus – potrivit raportului de expertiză tehnică anexele 7 și 8 – la efectuarea pe unele drumuri județene a unor lucrări care nu erau incluse în contract iar pe alte sectoare de drumuri județene la efectuarea unor lucrări mai puține sau chiar deloc, astfel că, *per ansamblu*, lucrările efectuate s-au încadrat în valoarea totală a contractului, astfel cum fusese suplimentată.

Cu toate acestea, instanța de fond nu a putut reține că ar fi vorba în cauză de o simplă neglijență în serviciu constatând că probele administrate denotă existența încă de la început a unei intenții de fraudare a bugetului unității teritorial administrative Prahova prin suplimentarea nelegală a valorii contractului.

În acest sens, după cum s-a arătat mai sus, pe de o parte, la predarea-primirea amplasamentului nu s-au făcut obiecțiuni cu privire la existența unor

necorelări și a unor degradări mai mari a drumurilor respective, în raport de cele constatate prin Referatul nr. 3455/20 martie 2012 întocmit de director executiv P., din cadrul Direcției Tehnice a Consiliului Județean Prahova.

Pe de altă parte, la data de 26 iulie 2012, inculpatul **A.** a semnat nota înregistrată sub nr. 9734, notă ce apare ca fiind întocmită de martorul C., în care se arată că, pe parcursul executării lucrărilor de reparații s-a constatat că suprafețele ce necesită o astfel de intervenție prin plombare, sunt mai mari față de suprafețele estimate la data inițierii acțiunii.

În cuprinsul aceleiași note se argumentează că acest fapt s-ar datora circulației unor autovehicule foarte grele și precipitațiilor abundente din lunile mai, iunie 2012.

În legătură cu această „notă” - folosită de inculpatul **A.** pentru a justifica referatele pe care le-a întocmit ulterior și care au stat la baza actelor adiționale de suplimentare a valorii contractului - Înalta Curte a constatat că **nu este semnată de nici un reprezentant al constructorului și este extrem de lapidară**, nefiind indicate sectoarele de drum pe care s-ar fi constatat aceste diferențe, suprafața afectată, dacă și în ce măsură coincid cu suprafața avută în vedere la încheierea contractului etc.

În altă ordine de idei, s-a reținut că Nota de constatare din 18 august 2012, deși indică suprafața necesar a fi reparată, în plus, pentru fiecare sector de drumuri județene, nu are la bază o constatare comună făcută de diriginții de șantier cu reprezentanți ai constructorului, așa cum obligau dispozițiile art. 14 din contract.

În raport de probatoriul administrat, Înalta Curte, Secția penală a reținut că valoarea și perioada contractului au fost majorate pe baza unor documente conținând afirmații nereale, care au asigurat aparenta respectare a dispozițiilor art. 122 lit. i din O.U.G. nr. 34/2006 și exclusiv din inițiativa Consiliului Județean Prahova, cu încălcarea prevederilor art. 14 din contract.

Ca urmare a suplimentării nejustificate, pe baza unor documente conținând afirmații nereale, bugetul județului Prahova a fost prejudiciat cu suma de **308.489.20 lei**, reprezentând valoarea lucrărilor suplimentare (349.207,83 lei), din care s-a scăzut suma de 40.718,63 lei prevăzută în actul adițional nr. 4/03.10.2012, prin care a fost diminuată valoarea contractului.

3. Servicii de deszăpezire campania 2012 – 2013

Pentru contractarea serviciilor de întreținere a drumurilor publice pe timp de iarnă, deszăpezire, campania 2012 - 2013 Consiliul Județean Prahova, ca autoritate contractantă, a împărțit drumurile județene într-un număr de opt sectoare și a organizat două proceduri de negociere fără publicarea unui anunț de participare și o licitație publică deschisă, criteriul de atribuire utilizat la toate procedurile fiind prețul cel mai scăzut.

Urmare procedurilor de achiziție publică organizate au fost încheiate 19 contracte de prestări servicii în valoare totală, inclusiv TVA, de 12.477.350,80 lei.

a. Procedura de atribuire prin licitație deschisă

Procedura de atribuire prin licitație deschisă s-a desfășurat pe loturi și Consiliul Județean Prahova a solicitat depunerea unui dosar complet pentru fiecare lot licitat.

Valoarea totală a lucrărilor de dezăpezire a fost precizată de Direcția Tehnică (Referat nr. 11.595/03 septembrie 2012) și estimată de Direcția Patrimoniu (Nota Justificativă nr. 11.710/04 septembrie 2012) la valoarea de 10.032.806 lei, exclusiv TVA, în funcție, așa cum se arată în referat, de sumele plătite în anul anterior - majorate cu 8% (procent justificat de „creșterea explozivă a prețurilor la carburanți”) și pentru o perioadă contractuală de 120 de zile.

Conform Notei Justificative a Direcției Patrimoniu nr. 11.710/04 septembrie 2012, privind determinarea valorii estimate a contractului de servicii, întocmită de șeful de serviciu și semnată de directorul executiv - inculpatul A. - estimarea a avut în vedere stabilirea de valori pentru un număr de 6 operațiuni vizând combatere ploi, gheață, lunecuş și îndepărtare mecanică zăpadă, precum și montare panouri de avertizare, operațiuni pentru care au fost estimate tarife medii pe km, respectiv lei/buc.

Transmiterea documentației de atribuire - pentru aprobare - către Președintele Consiliului Județean Prahova s-a realizat în data de 07 septembrie 2012, cu Referatul Direcției Patrimoniu nr. 11.896, iar către Sistemul Electronic de Achiziții Publice (SEAP) în data de 20 septembrie 2012, întârziind astfel demararea procedurii.

Astfel, potrivit Normativului indicativ AND 525-2011, dat în aplicarea OG 43/1997 privind regimul drumurilor, “Planul operativ de acțiune în timpul iernii se întocmește pe perioada 20 octombrie anul curent - 31 martie anul viitor (art. 13 al. 1 din acest act normativ). Ca atare, încă de la început Consiliul Județean Prahova s-a aflat în întârziere cu demararea procedurilor privind licitația pentru atribuirea contractelor de dezăpezire.

Documentația transmisă către SEAP a fost respinsă de Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice (ANRMAP) în data de 21 septembrie 2012, solicitându-se, în principal, eliminarea condiției de calificare privind deținerea unui atelier de întreținere propriu sau contract de service, considerată excesivă în raport cu obiectul contractului.

Cu Referatul nr. 12.923/25 septembrie 2012 Direcția Patrimoniu - director executiv A. a transmis pentru aprobare președintelui Consiliului Județean Prahova anunțul de participare pentru organizarea procedurii, anunț care, împreună cu documentația procedurii a fost publicat în SEAP în data de 27 septembrie 2012 și în care se precizează ca termen de depunere a ofertelor – **12 noiembrie 2012**, precum și durata contractului - **4 luni de la data atribuirii**.

Înalta Curte, Secția penală a reținut, pe baza înscrisurilor aflate la dosar, că în perioada 07 septembrie 2012 – 21 septembrie 2012 ANRMAP a respins de trei ori documentația transmisă – pentru cauză de neconformitate, situație apreciată de instanța de fond ca fiind inacceptabilă pentru autoritatea publică județeană, având în vedere că întocmirea acestei documentații se realiza la nivelul unui compartiment specializat din cadrul Consiliului Județean Prahova.

Totodată s-a reținut că nimeni nu a fost tras la răspundere pentru această situație și nu s-au luat nici un fel de alte măsuri.

Inculpatul C. - președintele Consiliului Județean Prahova prin Dispoziția nr. 366/07 noiembrie 2012 a numit comisia de evaluare a ofertelor în vederea atribuirii contractului de servicii "Întreținerea curentă a drumurilor județene pe timp de iarnă 2012 – 2013", comisie avându-l ca președinte pe unul dintre vicepreședinții autorității publice județene - R., iar ca membri pe directorul executiv al Direcției Tehnice, pe șeful Serviciului Achiziții Publice și Contracte și alți consilieri din cadrul Direcției Patrimoniu.

Conform Procesului - Verbal al ședinței de deschidere a ofertelor nr. 15.958/12 noiembrie 2012, în vederea atribuirii contractelor au fost depuse 12 oferte pentru cele 8 sectoare, după cum urmează:

SECTOR I (valoare estimată - 1.259.648,00 lei) - S.C. C. S.R.L. (1.234.760,84 lei) și S.C. C. S.R.L. (607.102,70 lei);

SECTOR II (valoare estimată 1.299.044,00 lei) - S.C. C. S.R.L. (637.497,00 lei);

SECTOR III (valoare estimată 1.041.134,00 lei) - S.C. S. S.R.L. (1.024.776,82 lei) și S.C. C. S.R.L. (533.300,60 lei);

SECTOR IV (valoare estimată 1.282.002,00 lei) - S.C. S. S.R.L. (1.241.690,50 lei);

SECTOR V (valoare estimată 1.743.906,00 lei) - S.C. N. S.R.L. (1.714.888,20 lei), cu susținere S.C. D. S.A. - societate în insolvență;

SECTOR VI (valoare estimată 1.046.686,00 lei) - S.C. R. S.R.L. (1.036.489,90 lei);

SECTOR VII (valoare estimată 1.160.772,00 lei) - S.C. C. S.R.L. (1.045.958,74 lei) și S.C. M. S.R.L. (1.098.995,88 lei);

SECTOR VIII (valoare estimată 1.199.614,00 lei) - S.C. M. S.R.L. (904.732,98 lei) și S.C. C. S.R.L. (612.568,34 lei);

Comisia de licitație a solicitat completarea documentațiilor transmise de:

- S.C. R. S.R.L. - Formularul 12C – declarație privind calitatea de participant la procedură;

- S.C. C. S.R.L. - documentele de calificare pentru sectoarele pentru care a depus oferte (1, 2, 3, 8), având în vedere depunerea unei declarații pe propria răspundere că îndeplinește criteriile de calificare;

- S.C. S. S.R.L. - documentele de calificare pentru sectoarele pentru care a depus oferte (3, 4) având în vedere depunerea unei declarații pe propria răspundere că îndeplinește criteriile de calificare;

și a stabilit termen pentru prezentarea documentelor 15 noiembrie 2012, ora 14,00.

În cadrul ședinței a fost respinsă oferta depusă de S.C. C. S.R.L. pentru lotul nr. 7, având în vedere neprezentarea scrisorii de garanție bancară pentru participarea la licitație. Neprezentarea odată cu oferta a acestei scrisori de garanție bancară de către respectivul agent economic denotă – *în opinia organului de urmărire penală dar și a instanței* - formalismul ofertei depuse.

În data de 19 noiembrie 2012 (Proces Verbal de Evaluare nr. 16.413/19.11.2012) comisia de licitație s-a întrunit "... pentru a analiza ofertele depuse la procedura de licitație deschisă și de a stabili clarificări dacă este

cazul în vederea demonstrării cerințelor minime de calificare stabilite prin Fișa de date ...”

Cu această ocazie (**cu consecința tergiversării procedurii**) au fost solicitate noi clarificări următorilor agenți economici:

- S.C. C. S.R.L. - certificat fiscal privind obligațiile bugetare pentru luna octombrie 2012; documente privind cerințe de autorizare și experiență similară, pentru sectoarele 1 și 7;

- S.C. S. S.R.L. (urmare analizei inclusiv a documentelor prezentate conform solicitării anterioare) - certificat fiscal privind obligațiile bugetare pentru luna octombrie 2012; declarație pe propria răspundere privind dotarea (pentru sectoarele 3 și 4); forma de deținere a bazei de deszăpezire din com. Tomșani, județul Prahova (pentru sectorul 3);

- S.C. R. S.R.L. (urmare analizei inclusiv a documentelor prezentate conform solicitării anterioare) - certificat fiscal privind obligațiile bugetare pentru luna octombrie 2012; documente privind experiența similară; refacerea anexei A în sensul precizării deținerii a 3 buldoexcavatoare, conform cerințelor pentru sectorul 6 (față de 2 arătate) și a prezentării documentelor privind deținerea celui de-al treilea buldoexcavator; clarificări privind utilajele închiriate de la S.C. D. S.A., motivat de prezentarea utilajelor respective și de către S.C. N. S.R.L. în cadrul Angajamentului ferm privind susținerea tehnică și profesională formulat de S.C. D. S.A.;

- S.C. N. S.R.L. - certificat fiscal privind obligațiile bugetare pentru luna octombrie 2012; prezentarea Angajamentului ferm privind susținerea tehnică și profesională formulat de S.C. D. S.A. în formă autentică; depunerea declarației pe propria răspundere privind neîncadrarea în dispozițiile art. 181 lit. a, c¹ și d din O.U.G. nr. 34/2006 pentru terțul susținător S.C. D. S.A. - societate în insolvență, inclusiv prezentarea în original sau copie legalizată a Certificatului constatator nr. 555781/08.11.2012 emis de O.N.R.C.; certificat ISO 9001 sau echivalent; clarificări privind utilajele prezentate în Angajamentul ferm privind susținerea tehnică și profesională formulat de S.C. D. S.A. și apărând ca închiriate către S.C. R. S.R.L.;

- S.C. C. S.R.L. - urmare analizei documentelor prezentate conform solicitării anterioare (documentele de calificare sectoarele 1, 2, 3, 8) s-a constatat că nu au fost depuse documentele solicitate pentru sectoarele 1 și 3 (ofertele respective au fost declarate neconforme); documente care să ateste deținerea în proprietate a buldoexcavatoarelor MASSEY FERGUSON și KOMATSU conform documentației depuse pentru sector 2; documente care să ateste deținerea în proprietate a buldoexcavatoarelor KOMTSU WA470, TOMAS și O&K conform documentației depuse pentru sector 8.

Conform adreselor de solicitare de precizări, termenul de depunere a documentelor solicitate a fost 22 noiembrie 2012, ora 14,00.

Au fost solicitate clarificări (adresa nr. 16.419/19 noiembrie 2012) și S.C. D. S.A. privitoare la susținerea tehnică și profesională acordată către S.C. N. S.R.L. și închirierea de utilaje către S.C. R. S.R.L., cu termen de răspuns 21 noiembrie 2012.

În plus, cu adresa nr. 16.524/20 noiembrie 2012 au fost solicitate S.C. C. S.R.L. clarificări privind folosirea, pentru atestarea condițiilor de eligibilitate pentru sectoarele 2 și 8 a aceleiași freze conform documentului de proprietate (factura nr. 118/07 noiembrie 2012), cu termen de răspuns **23 noiembrie 2012** – deși termenul acordat celorlalte solicitări de clarificări era 22 noiembrie 2012.

Prin încălcarea Ordinului comun al Ministerelor Transporturilor și Infrastructurii (nr. 1.025/22 decembrie 2011) și Administrației și Internelor (nr. 16/17 ianuarie 2012) pentru aprobarea reglementării tehnice "Normativ privind prevenirea și combaterea înzăpezirii drumurilor publice – indicativ AND 525-2011", față de termenul de **01 noiembrie** prevăzut de acest act normativ (art. 14 al. 3), de-abia în zilele de **20 și 21 noiembrie 2012** comisia de licitație a efectuat inspecția pe teren a bazelor de dezăpezire precizate în ofertele depuse și a constatat (Proces verbal nr. 16.503/20 noiembrie 2012) deficiențe privind situarea bazei propuse de S.C. C. S.R.L. pentru sectorul VII la o distanță de 70 km depărtare față de punctele extreme ale sectorului, în condițiile nedeclarării de puncte de sprijin, fapt ce putea atesta neîndeplinirea condiției de operativitate.

Cu adresa nr. 16.685/**22 noiembrie 2013**, comisia de licitație a solicitat **din nou** S.C. R. S.R.L. alte precizări privind contractul de închiriere a utilajelor încheiat cu S.C. D. S.A. stabilind termen de răspuns **26 noiembrie 2012** (cu consecința tergiversării finalizării licitației).

În data de 26 noiembrie 2012 (Proces Verbal de Evaluare nr. 16.880/26.11.2012) comisia de licitație s-a întrunit pentru analizarea răspunsurilor primite la solicitările de clarificări.

Pentru S.C. C. S.R.L. comisia a solicitat, **în plus**, clarificări privind îndeplinirea cerințelor de operativitate pentru sectorul 7, având în vedere distanța de 70 de km între baza de dezăpezire declarată și cel mai îndepărtat punct de intervenție.

Pentru S.C. N. S.R.L. este solicitat acceptul în vederea corectării unei erori aritmetice.

Urmare analizei propunerilor financiare, comisia de evaluare a solicitat S.C. C. S.R.L. precizări privind prețurile aparent neobișnuit de scăzute.

Conform adreselor de solicitare de precizări, termenul de depunere a documentelor a fost **29 noiembrie 2012**, cu aceeași consecință, a tergiversării procedurii, într-un interval de timp în care se desfășura și încheia cu aceleași societăți o procedură de încredințare prin negociere fără publicarea unui anunț de participare, motivată chiar de întinderea procedurii de licitație.

În data de 29 noiembrie 2012 (Nota Justificativă nr. 17.148/29 noiembrie 2012) președintele comisiei de licitație - R. a propus prelungirea perioadei de evaluare a ofertelor cu 5 zile, motivat de complexitatea procedurii, organizării pe loturi și volumului mare de documente ce trebuie analizate.

Nota Justificativă întocmită a fost verificată de șeful Serviciului Achiziții Publice și Contracte și aprobată de R. în calitate de vicepreședinte al Consiliului Județean - pentru președinte C..

În data de **04 decembrie 2012**, (Raportul Procedurii nr. 17.310/04 decembrie 2012) comisia de licitație a analizat răspunsurile primite și a constatat că S.C. C. S.R.L. nu a răspuns solicitărilor de clarificări privind operativitatea referitoare la oferta pentru sectorul 7, declarând oferta neconformă.

Răspunsurile la solicitările de clarificări transmise de ceilalți agenți economici au fost considerate de comisie concludente.

Prin aplicarea criteriului de atribuire - prețul cel mai scăzut - comisia a declarat câștigătoare ofertele depuse de :

- S.C. C. S.R.L. - sector I, valoare 1.234.760,84 lei, exclusiv TVA;
- S.C. C. S.R.L. - sector II, valoare 637.497,00 lei, sector VIII, valoare 612.568,34 lei, valori exclusiv TVA;
- S.C. S. S.R.L. - sector III, valoare 1.024.776,82 lei, sector IV, valoare 1.241.690,50 lei, valori exclusiv TVA;
- S.C. N. S.R.L. - sector V, valoare 1.714.888,20 lei, exclusiv TVA;
- S.C. R. S.R.L. - sector VI, valoare 1.036.489,90 lei, exclusiv TVA;
- S.C. M. S.R.L. - sector VII, valoare 1.098.995,88 lei, exclusiv TVA

La data de **20 decembrie 2012**, Consiliul Județean Prahova a încheiat 8 contracte de servicii cu agenții economici câștigători, în valoare totală de **10.666.067,68 lei**. Prevederile contractuale stabilesc :

- art. 6 - **durata contractului, de la data de 26 decembrie 2012 până la data de 15 martie 2013, cu posibilitatea prelungirii prin acte adiționale, în funcție de condițiile atmosferice;**
- art. 14.1 - plata facturilor transmise se va efectua în perioada 24-31 a lunii (O.U.G. 34/2009).

Având în vedere cele de mai sus, a rezultat că desfășurarea procedurii de achiziție publică s-a realizat într-o perioadă de trei luni, între 03 septembrie 2012 și 04 decembrie 2012, pe parcursul a 92 de zile.

Comisia de licitație s-a întrunit într-un număr de 4 ședințe, în perioada 12 noiembrie 2012 – 04 decembrie 2012, în care au fost analizate documentațiile depuse și - de fiecare dată - a solicitat completări și clarificări ale elementelor prezentate în ofertele depuse inițial.

Ședințele de evaluare a răspunsurilor primite la solicitările de clarificare au avut loc la un interval de 3 - 4 zile de la data limită comunicată pentru depunerea clarificărilor solicitate.

Conform celor de mai sus, licitația pentru atribuirea contractelor de servicii apare ca fiind tergiversată de către Direcția Patrimoniu condusă de inculpatul A., cu concursul comisiei de evaluare a ofertelor.

Înalta Curte, Secția penală nu a reținut și încălcarea dispozițiilor art. 205 alin. 1 lit. a din O.U.G. nr. 34/2006 – relevantă de rechizitoriu – în sensul că încheierea de către Consiliul Județean Prahova a contractelor de servicii, la 16 zile de la data comunicării rezultatelor procedurii, s-ar fi făcut nelegal cu depășirea termenului minim de 11 zile. Dimpotrivă, conform textului de lege, termenul de 11 zile este un termen *minim de așteptare* mai înainte de care încheierea oricărui contract de achiziție publică este lovit de nulitate (art. 205 al.

2 din OUG 34/2006) și, prin urmare, încheierea contractului după depășirea acestui termen era normală și legală.

Înalta Curte, Secția penală a reținut că, deși dispozițiile art. 170 din O.U.G. nr. 34/2006 stabilesc obligația ofertanților de a elabora oferta în conformitate cu prevederile din documentația de atribuire, niciuna dintre societățile care au depus ofertele cu un preț mai mic decât prețul ofertat de câștigătorul sectorului respectiv nu a prezentat toate documentele solicitate prin fișa de date a achiziției și nu a transmis clarificările solicitate de comisie, rezultând formalismul participării la procedurile pentru sectoarele pe care nu la vizau.

Astfel, declararea eligibilă și câștigătoare a ofertelor depuse de S.C. C. S.R.L. pentru sectoarele 2 și 8, în condițiile în care justifică nefundamentat prețul neobișnuit de scăzut și în care nu face dovada proprietății asupra utilajelor mai sus arătate a fost făcută cu încălcarea dispozițiilor art. 202 alin. 1, precum și a dispozițiilor art. 200 alin. 1 teza a II a din O.U.G. nr. 34/2006.

În legătură cu aspectele arătate de mai sus, s-a menționat și faptul că nu au fost identificate considerentele avute în vedere de comisia de licitație pentru neacceptarea facturii pro formă ca document justificativ în data de 19 noiembrie 2012 și acceptarea aceluiași document în data de 26 noiembrie 2012.

Formalismul procedurii de achiziție publică derulate la nivelul autorității publice județene s-a constatat a fi relevant și de următoarele constatări:

- Comisia de licitație a solicitat unui număr de 4 agenți economici prezentarea de certificate fiscale privind obligațiile bugetare la data de 31.10.2012, invocând, nereal, prevederea acestei condiții în fișa de date a achiziției;

- Solicitarea depunerii în data de 12 noiembrie 2012 de certificate fiscale privind obligațiile bugetare la 31 octombrie 2012, încalcă dispozițiile art. 9 alin. 2 din Ordinul ANRMAP nr. 509/2011;

- Nu au fost identificate datele avute în vedere de comisie privind dotarea deținută de S.C. R. S.R.L., care au condus la nedeclararea ofertei depuse pentru sectorul 6 (oferta câștigătoare) drept inacceptabilă din cauza lipsei dotărilor tehnice (2 buldoexcavatoare, față de 3 solicitate).

În aceste condiții, Înalta Curte, Secția penală a reținut că, încheierea contractelor de servicii pentru o perioadă mai mică de patru luni și la prețul din ofertă, în condițiile în care în Anunțul de participare publicat în SEAP la data de 27 septembrie 2012 și Nota Justificativă privind determinarea valorii estimate a contractului de servicii a fost precizată o durată de 4 luni, respectiv 120 de zile, s-a realizat cu încălcarea principiilor transparenței și eficienței utilizării fondurilor publice, prevăzute de dispozițiile art. 2 alin. 2 lit. d și f din O.U.G. nr. 34/2006.

Totodată relevant s-a apreciat a fi și faptul că niciun agent economic nu a solicitat precizări privind diferența între durata serviciului prevăzută în anunțul de participare și durata de încheiere a contractului prevăzută de art. 6.1 din modelul contractului de servicii, parte a documentației de atribuire, fapt ce duce la concluzia că erau la curent cu formalismul procedurii de achiziție publică.

Prin urmare, a reținut instanța de fond, încheierea contractelor de servicii de dezăpezire având o perioadă de execuție de 79 de zile, la un preț apropiat (cu excepția S.C.C. S.R.L. Bănești) de prețul estimat pentru o perioadă de execuție

de 120 de zile, **a creat premisa efectuării a două proceduri de negociere, fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare.**

Raportat la această licitație, Înalta Curte, Secția penală, deși a reținut ca atare faptele prezentate mai sus, **nu a reținut** că, prin aceste proceduri s-ar fi „...imobilizat surse financiare în bugetul județean..” și „... a creat premisa efectuării de plăți supraevaluate...” deoarece, pe de o parte, inculpații **C.** și **A.** au fost trimiși în judecată pentru infracțiunea de abuz în serviciu, faptă prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 Cod penal și la art. 309 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal reținându-se ca modalitate de comitere a abuzului în serviciu – comiterea unei pagube și nu varianta alternativă a “producerii unei vătămări a drepturilor și intereselor legitime ale unei persoane” iar pe de altă parte, din actele dosarului, nu rezultă efectuarea unor “plăți supraevaluate”.

Practic, inculpații, **C.** și **A.**, conform celor arătate mai sus, prin dezinteres și de tergiversare a procedurii de încheiere normală a contractelor de dezăpezire pentru iarna 2012 – 2013 au făcut posibilă atribuirea în două perioade distincte, în mod direct, a unor contracte suplimentare de dezăpezire, contracte care nu ar mai fi fost necesare în condițiile în care procedura de licitație privind contractele principale s-ar fi desfășurat normal.

Procedând în acest mod, inculpații **C.** și **A.** și-au asigurat, pe de o parte, obținerea unor foloase materiale pentru sine iar pe de altă parte au creat o pagubă în bugetul Consiliului Județean Prahova.

Înalta Curte, Secția penală a reținut că tergiversarea voită a procedurii și fictivitatea acesteia rezultă indubitabil din probele administrate.

Astfel, semnificative în opinia instanței au fost apreciate declarațiile martorului „A.” – martor cu identitate protejată, coroborate cu declarațiile inculpatului **A.**, ale martorilor **O.**, **D.**.

Alături de aceste depoziții Înalta Curte, Secția penală a avut în vedere și conținutul convorbirii telefonice purtate în data de 09 decembrie 2012 și 14 decembrie 2012 între inculpații **A.** și **A.**, convorbiri din care rezultă atât legătura dintre cei doi inculpați cât și implicarea deosebit de activă a lui **A.** în problema dezăpezirilor – deși oficial acesta nu participase nici la licitație și nici la prima procedură de atribuire – dar și faptul că inculpatul **A.** era la curent cu această situație pe care o tolera.

Înalta Curte, Secția penală din analiza coroborată a probatoriului cauzei a reținut că declarațiile martorilor **P.** și **M.**, care au negat implicația în „schema” privind contractele de dezăpezire, sunt nesincere.

Cât privește legătura dintre inculpații **A.** și **C.**, Înalta Curte, Secția penală a constatat ca fiind relevante declarațiile martorilor:

-P. - “...Precizez că **C.** nu mi-a spus în mod clar cum anume urma să mă ajute însă eu am considerat că nu putea să mă ajute decât dacă intervenea la direcțiile din cadrul Consiliului Județean Prahova și nu numai respectiv și la Ministerul Dezvoltării. Fiind fiul lui **C.** am crezut că intervine implicit la tatăl său.

Precizez că atunci când am fost chemat la Consiliul Județean Prahova , chemarea a fost făcută doar de către A. însă eu am crezut că situația este cunoscută și de către C. și de către A.

Această convingere mi-a fost întărită și de faptul că la fiecare discuție de la Tătărani A. era în posesia tuturor situațiilor privind lucrările efectuate și plățile făcute, pe care nu avea de unde să le aibă decât de la funcționarii Consiliului Județean Prahova . Totodată, A. a lăsat să se înțeleagă că are influență la toți funcționarii din cadrul Consiliului Județean Prahova și nu numai și că de fapt el conduce partidul.”

- D. – “...A. mi-a spus că este împuternicit de conducerea partidului și a Consiliului Județean Prahova folosind numele lui C. să gestioneze lucrările ce se vor executa pe raza jud. Prahova...”

- O. – “Mențin cele afirmate în declarația de la urmărire penală privind întâlnirea pe care am avut-o cu C. și C. la Restaurantul din Ploiești dar această întâlnire nu a avut legătură cu lucrarea de dezăpezire. Este adevărat că am dedus din această întâlnire că este o legătură între A. și familia C. și am crezut că am fost chemat ca să ajut la finanțarea campaniei electorale a lui C....” dar și convorbirea telefonică din data de 19 decembrie 2012 dintre A. și C. ce denotă faptul că cei doi inculpați se cunoșteau foarte bine inculpatul C. dorind să nu fie văzut împreună cu A..

Înalta Curte, Secția penală a reținut că, imediat după această convorbire, inculpatul A. s-a conformat solicitării lui C. l-a sunat pe consilierul acestuia - T..

Deși aceste convorbiri nu constituie o probă directă în raport de obiectul probațiunii din prezenta cauză, au fost apreciate ca fiind relevante în ce privește adevărata relație a lui A. cu C. coroborându-se cu afirmațiile lui A., sub acest aspect.

Referitor la relația dintre A. și C., pe lângă aspectele rezultate din declarațiile prezentate anterior a fostă precizată ca fiind relevantă și convorbirea din 04 decembrie 2012 (convorbire ce denotă o relație mult mai apropiată a lui A. cu C. decât cu C.).

După cum s-a arătat mai sus, tergiversarea procedurilor privind încheierea contractelor de dezăpezire din iarna 2012 – 2013 a avut drept consecință directă atribuirea, **în două perioade**, a unor contracte de dezăpezire, în mod direct, fără licitație, astfel:

b. Prima procedură de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare

La data de **06 noiembrie 2012**, Direcția Patrimoniu prin directorul executiv – inculpatul A. a întocmit cinci Referate privind achiziția în regim de urgență a serviciului „*Întreținerea curentă a drumurilor județene pe timp de iarnă*” în perioada care a mai rămas până la finalizarea licitației și încheierea contractului de achiziție publică, referate aprobate de președintele Consiliului Județean Prahova – inculpatul C., situația de urgență fiind motivată astfel:

- prognozele meteo transmise de Institutul Național de Meteorologie și Hidrologie precum și analiza din data de 31 octombrie 2012 a membrilor Comitetului Județean pentru Situații de Urgență cât și a Colegiului Prefectural, care atenționează asupra condițiilor meteo defavorabile, respectiv temperaturi scăzute și zăpadă în a doua parte a lunii noiembrie;
- faptul că licitația normală pentru contractele cadru urma să aibă loc în ziua de 12 decembrie 2012 iar încheierea contractului cu prestatorul câștigător nu putea

avea loc decât în jurul datei de 15 decembrie 2012, aspect care denotă preconizarea derulării licitației pe o perioadă mai mare decât cea efectiv necesară (ceea ce se coroborează cu nesolicitarea tuturor precizărilor necesare la un singur moment și întrunirea comisiei după trecerea unui interval de timp de patru zile față de termenul limită de transmitere a clarificărilor precizat în adresele de solicitare, cu consecința tergiversării procedurii de licitație).

În referate s-a propus contractarea serviciului de dezăpezire cu aceiași prestatori de servicii din iarna 2011 – 2012, motivat de îndeplinirea de către aceștia în mod corespunzător a prestației și în aceleași condiții tehnice și financiare ca cele din iarna 2011 – 2012, conform art. 122 lit. c din O.U.G. nr. 34/2006.

Durata propusă a contractelor a fost de 30 de zile, respectiv 15 noiembrie 2012 – 15 decembrie 2012.

Astfel, au fost întocmite de către inculpatul **A.** și aprobate de președintele Consiliului Județean – inculpatul **C.** :

- Referatul nr. 15531/06 noiembrie 2012 - contractare sector I și II, executant S.C. C. S.R.L. Bănești, valoare totală estimată 191.490,226 lei, inclusiv TVA;

- Referatul nr. 15533/06. noiembrie 2012 - contractare sector III, executant S.C. S. S.R.L. Blejoi, valoare totală estimată 148.992,149 lei, inclusiv TVA;

- Referatul nr. 15532/06 noiembrie 2012 - contractare sector IV, executant S.C. C. S.R.L. Mănești, valoare totală estimată 182.865,067 lei, inclusiv TVA;

- Referatul nr. 15534/06 noiembrie 2012 - contractare sector V și VI, executant S.C. R. S.R.L. Telega, valoare totală estimată 472.050,823 lei, inclusiv TVA;

- Referatul nr. 15535/06 noiembrie 2012 - contractare sector VII și VIII, executant S.C. M. S.R.L. Câmpina, valoare totală estimată 520.019,729 lei, inclusiv TVA.

Potrivit dispozițiilor legale, au fost întocmite în data de **12 noiembrie 2012**, în cadrul Direcției Patrimoniu, 15 note justificative privind: alegerea cerințelor minime de calificare a ofertanților, estimarea valorii contractului de servicii, alegerea criteriului de atribuire a contractului de achiziție publică - prețul cel mai scăzut.

Aceste note justificative au fost semnate de șeful Serviciului Achiziții Publice din cadrul Direcției Patrimoniu, de inculpatul **A.** - ca director executiv al acestei direcții și aprobate de inculpatul **C.**, președintele Consiliului Județean Prahova.

În notele justificative privind estimarea contractului de achiziție publică se arată că valoarea a fost estimată pentru perioada ”...*care a mai rămas până la finalizarea licitației și încheierea contractului de achiziție publică*”, deși această perioadă – neputând fi determinată - nu poate sta la baza unei evaluări a costurilor serviciilor de dezăpezire.

Alegerea procedurii de achiziție publică (negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare) a fost motivată prin întocmirea în data de **12 noiembrie 2012** a unui număr de cinci Note Justificative privind alegerea procedurii, documente semnate de inculpatul **A.** - director executiv Direcția

Patrimoniu și aprobate de inculpatul C., președintele Consiliului Județean Prahova.

În motivarea situației de urgență care justifică necesitatea achiziției prin negociere fără publicarea unui anunț de participare au fost invocate Referatele din data de 06 noiembrie 2012 ale Direcției Patrimoniu arătate mai sus, finalizarea licitației în jurul datei de 15 decembrie 2012 și prognozele meteorologice transmise de Institutul Național de Meteorologie și Hidrologie și analiza din data de 31 octombrie 2012 a membrilor Comitetului Județean pentru Situații de Urgență, cât și a Colegiului Prefectural.

Pentru fiecare achiziție au fost întocmite documentații de atribuire, respectiv fișa de date a achiziției, modele de formulare și propunere contract de servicii, documente semnate de inculpatul A.- director executiv la Direcția Patrimoniu și aprobate de inculpatul C., președintele Consiliului Județean Prahova.

La data de **12 decembrie 2012**, Consiliul Județean Prahova, sub semnăturile inculpaților A. și C. - având calitățile arătate, a transmis agenților economici identificați conform celor de mai sus, invitații la procedura de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare, precizând că data limită pentru depunerea ofertelor este **19 noiembrie 2012** și că urmează negocierea prețului.

Președintele Consiliului Județean Prahova – inculpatul C. a numit, în data de **13 noiembrie 2012**, pentru fiecare procedură de achiziție (negociere cu fiecare dintre ofertanți) aceeași comisie de evaluare a ofertelor, care și-a desfășurat activitatea (deschiderea ofertelor și negocierea prețurilor) în data de **19 Noiembrie 2012**, iar în data de **20 noiembrie 2012** a încheiat Raportul Procedurii de Negociere, fără a identifica oferte neconforme și fără a solicita precizări agenților economici ofertanți.

Urmare a negocierilor, ofertanții au acceptat reduceri ale prețului, exclusiv TVA, la nivelul estimat de Consiliul Județean Prahova. Rapoartele procedurilor de negociere întocmite de comisie au fost aprobate de președintele Consiliului Județean Prahova, inculpatul C..

La data de **26 noiembrie 2012**, între Consiliul Județean Prahova, reprezentat de președintele C. și agenții economici arătați mai sus au fost încheiate cinci contracte de servicii, în valoare totală de 1.515.418 lei.

Durata contractelor a fost stabilită la 30 de zile de la semnarea acestora, cu posibilitatea prelungirii până la data încheierii contractelor - urmare licitației aflate în desfășurare.

S-a subliniat că **nicio ofertă depusă** nu conține documentele privind îndeplinirea condițiilor de calificare obligatorii solicitate prin fișa de date a achiziției și caietul de sarcini.

Totodată, Înalta Curte, Secția penală a reținut că la dosarul cauzei există Prognoze meteorologice pentru județul Prahova, săptămânale, începând cu data de **01 noiembrie 2012 – deci ulterioare datei când se pretinde că s-a constatat situația de urgență și anume 31 octombrie 2012**, precum și rezultate ale măsurărilor înregistrate la stațiile meteo București - Băneasa și Câmpina (vol. XIX, d.u.p., filele 229 – 236), prognoze și măsurători transmise Consiliului Județean Prahova de către Administrația Națională de Meteorologie, în baza

contractului de servicii de meteorologie nr. 74/26 octombrie 2012 înregistrat la beneficiar sub nr. 15.084/30 octombrie 2012.

Conform prognozelor meteorologice arătate, în perioada 01 noiembrie 2012 – 26 decembrie 2012, în județul Prahova nu se semnalau **condiții meteorologice excepționale, ci doar ninsori slabe în zona de munte, începând cu ziua de 07 decembrie 2012.**

În ceea ce privește Ședința Comitetului Județean pentru Situații de Urgență și a Colegiului Prefectural din data de 31 octombrie 2012, din documentele aflate la dosar – vol. XIX, d.u.p, filele 262 – 276 - nu rezultă că ar fi existat atenționări asupra condițiilor meteo defavorabile, respectiv temperaturi scăzute și zăpadă în a doua parte a lunii noiembrie.

Practic, în data de 31 noiembrie 2012, Comitetul Județean pentru Situații de Urgență Prahova a aprobat, prin Hotărârea nr. 23, un plan general de măsuri pentru asigurarea unor condiții normale de desfășurare a activităților economice și sociale în sezonul de iarnă 2012 – 2013, plan întocmit conform dispozițiilor legale aplicabile (a se vedea fila 265 – 266 d.u.p vol. XIX – unde sunt indicate toate actele normative incidente).

Față de cele de mai sus, Înalta Curte, Secția penală a constatat că **pentru justificarea folosirii procedurii achiziției directe s-a invocat o situație de urgență inexistentă**, semnatarii documentelor întocmite având cunoștință despre această situație.

În plus, în legătură cu așa-zisa maxima urgență, potrivit documentelor prezentate situația a fost aparent identificată în data de **31 octombrie 2012** dar contractele au fost încheiate în data de **26 noiembrie 2012.**

Concluzionând, Înalta Curte, Secția penală a constatat că procedura de achiziție s-a desfășurat cu încălcarea dispozițiilor art. 122 lit. c din O.U.G. nr. 34/2006, respectiv fără existența unei situații de extremă urgență.

Înalta Curte, Secția penală nu a negat faptul că în perioada 07 decembrie 2012 – 11 decembrie 2012, conform atenționărilor meteo aflate la dosar, au existat fenomene meteorologice care au impus intervenirea utilajelor pentru dezăpezire și combatere a poleiului, reținând însă că această situație nu ar mai dobândit un caracter de urgență dacă inculpații **C.** și **A.** și-ar fi îndeplinit atribuțiile de serviciu și nu ar fi întârziat nejustificat procedurilor de încheiere a contractelor de dezăpezire pentru iarna 2012 – 2013.

Conform celor arătate mai sus, Înalta Curte, Secția penală, contrar rechizitoriului, nu a reținut în cazul acestor contracte abuzul în serviciu în modalitatea „*imobilizare surse ale bugetului local și crearea premisei efectuării de plăți nedatorate*” ci numai modalitatea „*producerii unei pagube*” reprezentată de valoarea contractelor de dezăpezire încheiate în perioada noiembrie – decembrie 2012.

Astfel, valoarea totală a contractelor a fost în sumă de 1.515.418 lei, prestatorii au emis facturi în valoare de **1.515.398,47 lei**, acestea fiind achitate integral de Consiliul Județean Prahova.

c. A doua procedură de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare

La data de 29 martie 2013, Consiliul Județean Prahova, ca autoritate contractantă, a încheiat un număr de 6 contracte în valoare totală de 295.865,12

lei având ca obiect prestarea de servicii de dezăpezire în perioada **26 martie 2013 – 28 martie 2013**, pentru cele 8 sectoare de drumuri județene, cu agenții economici câștigători ai procedurii de licitație deschisă.

Diferența față de numărul contactelor încheiate urmare licitației deschise (8) provine din încheierea a două contracte (5381 și 5382) pentru câte două sectoare de drum.

Cele 6 contracte au fost încheiate prin negociere directă fără publicarea unui anunț de participare, cu agenții economici care executaseră anterior serviciul pe sectoarele de drum respective.

Achiziționarea serviciilor de dezăpezire prin negociere directă fără publicarea unui anunț de participare a fost motivată prin invocarea Hotărârii Comitetului Județean pentru Situații de Urgență nr. 10/25 martie 2013 și a atenționărilor de fenomene meteorologice extreme comunicate de Administrația Națională de Meteorologie.

De asemenea, la nivelul Consiliului Județean Prahova au fost primite comunicări de la primarii din județ, privind efectuarea de servicii de dezăpezire de către agenții economici care au executat și anterior serviciul, în zilele de 25, 26 și 27 martie 2013.

Pentru efectuarea achiziției, Direcția Patrimoniu din cadrul Consiliului Județean Prahova (director executiv **A.**) a întocmit (în legătură cu cauza) 6 Referate, date 26 martie 2013 privind necesitatea intervenției în regim de extremă urgență, în care se precizează finalizarea contractelor de dezăpezire pe data de 15 martie 2013; 6 Note Justificative privind alegerea procedurii, date 27 martie 2013, prin care sunt precizate circumstanțele imprevizibile apărute, dintre care menționăm motivarea privind încheierea de contracte prin licitație deschisă cu termen final 15 martie, conform prevederilor Ordinului nr. 16/17 ianuarie.2012 al *"Ministerului Transporturilor Administrației și Internelor"*.

Toate documentele arătate mai sus au fost aprobate de președintele Consiliului Județean Prahova, inculpatul **C.**.

Prin Dispoziția nr. 86/29 martie 2013, președintele Consiliului Județean Prahova, inculpatul **C.** a numit comisia de evaluare a ofertelor, achiesând la propunerea nominală formulată de inculpatul **A.** prin Referatul nr. 5232/28 martie 2013, comisie prezidată de acesta din urmă, ca director executiv în cadrul Direcției Patrimoniu.

Lucrările comisiei s-au desfășurat în data de 29 martie 2013, când au fost primite și analizate ofertele depuse (nu au fost solicitate documente de calificare).

Urmare negocierilor purtate, agenții economici au fost de acord cu diminuarea prețului ofertat.

Înalta Curte a reținut însă că Ordinul comun al Ministerelor Transporturilor și Infrastructurii (nr. 1.025/22.12.2011) și Administrației și Internelor (nr. 16/17.01.2012) pentru aprobarea reglementării tehnice "Normativ privind prevenirea și combaterea înzăpezirii drumurilor publice", indicativ AND 525 – 2011, nu are dispoziții privind încheierea de către autoritățile care au în administrare drumuri a contractelor de servicii de dezăpezire.

Din prevederile art. 13 alin. 1 coroborat cu art. 14 alin. 3 din acest ordin, rezultă doar necesitatea întocmirii până la data de 1 noiembrie a planului operativ de acțiune până la data de 31 martie a anului viitor.

Totodată, Înalta Curte, Secția penală a reținut că, încheierea contractelor de dezăpezire aferente iernii 2012 – 2013 a fost întârziată din vina inculpaților **C.** și **A.** și, mai mult, dacă perioada din documentația de atribuire s-ar fi respectat, aceasta ar fi acoperit și intervalul contractelor încheiate în urma celei de-a doua proceduri de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare, procedură care, astfel, **nu s-ar mai fi justificat.**

Evaluarea tarifelor pentru aceste servicii de dezăpezire a avut – de asemenea – în vedere o perioadă de 120 zile (patru luni) în loc de 90 zile (trei luni), situație în care tarifele plătite pentru această a doua procedură nu se mai justificau. Corespunzător acestei a doua perioade, prestatorii de servicii au emis facturi în valoare de **295.783, 65 lei**, achitate integral de Consiliul Județean Prahova.

Analiza situației încadrărilor juridice și aplicarea legii penale mai favorabile.

Întrucât faptele au fost comise în perioada 2012 – 2013 iar la data de 1 februarie 2014 a intrat în vigoare un nou Cod Penal, Înalta Curte, Secția penală, constatând că faptele inculpatului **A.** constituie infracțiuni atât sub incidența legii vechi cât și sub incidența legii noi, a determinat care este legea penală mai favorabilă aplicabilă acestui inculpat, având în vedere cele statuate prin Decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale, privind aplicarea globală a legii penale mai favorabile.

Înalta Curte, Secția penală, având în vedere poziția constantă a acestui inculpat, de recunoaștere a comiterii faptelor, în materialitatea lor, astfel cum au fost indicate de rechizitoriu a admis cererea de judecare conform procedurii simplificate, formulată de inculpat încă de la primul termen de judecată, la individualizarea pedepselor făcându-se aplicarea dispozițiilor art. 396 alin. 10 Cod procedură penală, art. 375 Cod procedură penală raportat art. 374 al. 4 Cod procedură penală.

Totodată, în raport de conținutul adresei nr.P/2014 din 17 octombrie 2016 a DNA – Serviciul Teritorial Ploiești, astfel cum a fost completată prin adresa cu același număr din 31 octombrie 2016 față de inculpatul **A.** au fost reținute și dispozițiile art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind reducerea la jumătate a limitelor de pedeapsă.

În urma examinării impactului modificărilor legislative asupra conținutului constitutiv al infracțiunii deduse judecății, instanța de fond a constatat că, în ceea ce privește infracțiunea de trafic de influență în formă continuată, aparent, legea penală mai favorabilă inculpatului **A.** este legea nouă în timp ce, în ceea ce privește infracțiunea de dare de mită, legea penală mai favorabilă ar fi legea veche.

Având însă în vedere modalitatea de sancționare a concursului de infracțiuni, în ambele legi, precum și faptul că instanța se va orienta, în mod concret, la pedepse situate în jumătatea superioară a intervalelor indicate, s-a constatat că, **per ansamblu**, legea penală mai favorabilă inculpatului **A.** este legea penală veche.

Referitor la legea penală mai favorabilă în ce privește infracțiunile reținute în sarcina inculpatului C., Înalta Curte, Secția penală a constatat că, potrivit Codului penal și în vigoare și legislației aplicabile după data de 1 februarie 2014, fapta inculpatului C. se încadrează în dispozițiile art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal, pedeapsa prevăzută de lege fiind închisoarea de la 3 ani la 9 ani și 4 luni (se pornește de la limitele prevăzute de art. 291 – închisoare între 2 și 7 ani la care se adaugă 1/3 conform art. 7 lit. a din Legea 78/2000 forma în vigoare, rezultând noile limite - de la 3 ani la 9 ani și 4 luni închisoare)

Conform Codului Penal din 1969 și legislației anterioare anului 2014, fapta reținută în sarcina inculpatului C. se poate încadra în dispozițiile art. 257 alin. 1 Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 6¹ din Legea 78/2000 în forma în vigoare la data comiterii faptelor și art. 41 alin. 2 Cod penal din 1969, pedeapsa fiind închisoarea de la 2 la 10 ani.

Luând în considerare faptul că Înalta Curte, Secția penală conform celor ce se vor arăta ulterior, nu s-a orientat la o pedeapsă către limita minimă a intervalului arătat rezultă că, pentru inculpatul C. mai favorabilă este legea penală nouă.

Totodată, ținând cont de necesitatea aplicării globale a legii penale mai favorabile, având în vedere modalitatea de sancționare a concursului de infracțiuni și faptul că, în concret, Înalta Curte nu s-a orientat la pedepse către limita minimă, s-a concluzionat în sensul că în privința inculpatului C. legea penală mai favorabilă este legea veche.

În privința legii penale mai favorabile aplicabilă inculpatului A., după compararea dispozițiilor legale Înalta Curte, Secția penală a constatat că legea penală mai favorabilă este Codul penal din 1969 și legislația anterioară anului 2014.

Individualizarea judiciară a pedepselor.

Întrucât infracțiunile reținute în sarcina inculpaților aduc atingere unor importante valori protejate de legea penală, respectiv credibilitatea instituțiilor statului, a serviciilor publice, precum și corectitudinea și cinstea funcționarilor care își desfășoară activitatea în cadrul acestora, îndeplinind funcțiile încredințate, Înalta Curte, Secția penală a apreciat că se impune aplicarea unor pedepse cu executare efectivă, în cazul tuturor celor 4 inculpați.

Cât privește cuantumul efectiv al pedepselor au fost avute în vedere limitele de pedeapsă potrivit legii penale mai favorabile ce a fost determinată în cazul fiecăruia dintre ei dar și alte criterii de individualizare precum: împrejurările și modul de comitere a infracțiunilor, natura și gravitatea rezultatului produs, conduita manifestată de inculpați în cursul procesului penal cu privire la acuzațiile ce li se aduc și în raport de probele administrate dar și nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate și situația familială și socială.

În ceea ce privește împrejurările și modul de comitere a infracțiunilor instanța de fond a avut în vedere, primordial, de faptul că toate aceste fapte nu erau posibile în lipsa implicării și a calității pe care a avut-o inculpatul C. – de președinte al Consiliului Județean Prahova.

Latura civilă a cauzei.

Ca urmare a analizei probelor administrate în cauză Înalta Curte, Secția penală a concluzionat că infracțiunile de abuz în serviciu comise de inculpații C. și A. au produs părții vătămate un prejudiciu în valoare totală de 3.633.642,98 lei format din: 1.513.971,66 lei prejudiciu reprezentând suplimentarea prin act adițional la lucrarea de modernizare a drumului județean Buda Nedelea (suma efectiv plătită), 308.489,20 lei prejudiciu reprezentând suplimentarea prin act adițional a lucrării de reparații drumuri județene – plombe (sumă efectiv plătită) și suma de 1.811.182,12 lei reprezentând prejudiciu produs cu ocazia atribuirii contractelor de dezzăpezire din iarna anului 2012 -2013.

Referitor la prejudiciul produs ca urmare a atribuirii lucrărilor de dezzăpezire, spre deosebire de organul de urmărire penală, Înalta Curte, Secția penală a reținut ca pagubă numai suma reprezentând contravaloarea contractelor de dezzăpezire din prima și a doua procedură de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare, respectiv sumele de 1.515.398,47 lei și respectiv 295.783, 65 lei (adunate, cele două sume, totalizează 1.811.182,12 lei)

Înalta Curte, Secția penală nu a reținut existența unui prejudiciu material produs prin încheierea contractelor de bază pentru dezzăpezirea din perioada 2012 – 2013 din următoarele considerente:

Perioada inițială a acestor contracte a fost estimată la 120 de zile (de la 1 decembrie 2012 la 31 martie 2013) cu o valoare totală de **10.032.806 lei**, exclusiv TVA (fila 45 din rechizitoriu). Dacă adăugăm la această sumă un TVA de 24 % se obține un total estimat de 12.440.679,44 lei pentru cele 120 de zile.

Contractele încheiate pentru cele trei luni (15 decembrie 2012 – 15 martie 2013) au o valoare totală de 10.666.067,68 lei, **inclusiv TVA**, fiind plătită efectiv suma de 10.721.912,76 lei – fila 66 din rechizitoriu. Așadar, deși contractele s-au încheiat pe o perioadă mai mică ca durată decât cea prevăzută inițial, autoritatea contractantă s-a încadrat, proporțional, în tarifele și sumele alocate perioadei de 120 de zile.

Prin urmare, efectul încheierii contractelor-cadru de dezzăpezire din perioada 2012 – 2013 pe o perioadă mai mică decât cea prevăzută în anunțul inițial de licitație, nu l-a constituit producerea unei pagube ci crearea condițiilor de suplimentare a contractelor în viitor, lucru care s-a și produs.

Împrejurarea că în urma controlului din anul 2012 Curtea de Conturi nu a relevat existența vreunui prejudiciu nu prezintă relevanță din punct de vedere al cauzei penale întrucât acel organ de control financiar a pornit de la ipoteza realității și necesității efectuării lucrărilor publice indicate.

Întrucât, din probele administrate, instanța penală a reținut însă fraudarea gravă a licitațiilor – prin înțelegeri între participanți – cu scopul creării condițiilor necesare încheierii unor acte suplimentare a lucrărilor inițiale, fără a fi necesar acest lucru, se va reține și producerea unui prejudiciu.

Având însă în vedere dispozițiile art. 397 al. 1 Cod procedură penală raportat la art. 20 Cod procedură penală, Înalta Curte, Secția penală a luat act de manifestarea de voință a părții vătămate în sensul că aceasta nu se constituie parte civilă în cauză.

Măsurii de siguranță și măsuri asiguratorii.

Întrucât Înalta Curte, Secția penală a reținut în cauză că infracțiunea de abuz în serviciu realizată prin acte corelate și concomitente de către inculpații C.

și **A.** a produs un prejudiciu în sumă totală de 3.633.642,98 lei, sumă ce a reprezentat, în același timp, un folos necuvenit pentru societățile prestatoare de servicii în cazul celor trei lucrări publice menționate, în conformitate cu dispozițiile art. 118 lit. e Cod penal anterior a dispus confiscarea de la fiecare din cei doi inculpați a sumei de câte 1.816.821,49 lei.

De asemenea, întrucât dispozițiile art. 254 alin. 3 Cod penal anterior, coroborate cu dispozițiile art. 118 lit. e Cod penal anterior impun obligativitatea confiscării sumei de bani primită cu titlul de mită, s-a dispus confiscarea de la inculpatul **C.** a sumei de 1.890.064,27 lei și de la inculpatul **A.** a sumei de 130.000 lei.

Totodată, Înalta Curte, Secția penală a reținut în cauză că inculpații **A.** și **C.** au comis infracțiunea de trafic de influență în formă continuată, beneficiind în acest sens de o sumă totală de 2.520.085,7 lei și atât dispozițiile vechii legi cât și dispozițiile noii legi prevăd obligativitatea confiscării sumelor ce au format obiectul infracțiunii de trafic de influență astfel că s-a dispus confiscarea specială, de la fiecare din cei doi inculpați a sumei de 1.260.042,85 lei.

În ceea ce privește măsurile asiguratorii, s-a constatat că acestea au fost dispuse în cauză prin ordonanța nr.P/2013 din 28 februarie 2014 a Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești asupra bunurilor imobile aparținând inculpaților **A., C., C. și A.**, bunuri menționate pe larg în cuprinsul ordonanței și al rechizitoriului.

Înalta Curte, Secția penală a menținut măsura sechestrului instituită prin ordonanța respectivă, în vederea garantării realizării confiscărilor și recuperării cheltuielilor judiciare către stat.

II. JUDECATA ÎN APEL

A. Procedura în fața Completului de 5 Judecători

Împotriva sentinței pronunțate de prima instanță **au declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție** și de inculpații **A., A., C. și C..**

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul de 5 judecători la data de 18 aprilie 2017 sub nr...../1/2017, fiind fixat prim termen de judecată la data de 8 mai 2017.

La termenul din data de 8 mai 2017 deliberând asupra cererilor de amânare potrivit art. 351 alin. 2 din Codul de procedură penală, formulate personal de către apelanții intimați inculpați **C., A. și C.,** prin care au solicitat acordarea unui termen pentru a-și angaja apărători aleși, cauza aflându-se la primul termen de judecată, văzând și poziția reprezentantului Ministerului Public, instanța de control judiciar le-a apreciat ca fiind întemeiate, motiv pentru care, în temeiul art. 356 alin. 3 din Codul de procedură penală, le-a încuviințat, cu precizarea că, în cauză, s-a acordat un prim și ultim termen pentru lipsă de apărare.

Prin încheierea din data de **12 iunie 2017**, instanța de control judiciar, deliberând asupra cererilor de probe formulate de apelanții intimați inculpați **C., A., A. și C.,** prin apărători și de către **reprezentantul Ministerului Public,** a prorogat, la cererea apărătorului ales al apelantului intimat inculpat **C.,** discutarea

cererii de probe ce se va formula de acest inculpat pentru termenul de judecată din data de 11 septembrie 2017.

În temeiul art. 420 alin. 5 și 11 din Codul de procedură penală, raportat la prevederile art. 100 alin. 3 și 4 din Codul de procedură penală, **a admis, în parte**, probele solicitate în cauză, astfel:

În ceea ce privește probele solicitate de către Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, a admis: proba testimonială, constând în reaudierea a martorilor P. și I., proba cu înscrisuri, constând în *emiterea unei adrese către Consiliul Județean Prahova* pentru ca această instituție să comunice toate contractele care s-au aflat în desfășurare în perioada 01 iunie 2010 – 28 februarie 2011, inclusiv cu SC C. SRL și să pună la dispoziția instanței întreaga documentație în baza căreia s-a făcut angajarea, ordonanțarea și plata sumelor de bani pentru care SC C. SRL a emis facturile, conform situației plăților în contul de trezorerie comunicat la dosar de către SC C. SRL, în baza art.100 alin. 4 lit. b) Cod procedură penală, instanța a respins proba solicitată, considerând-o nepertinentă și neutilă cauzei.

Referitor la probele solicitate de apelantul intimat inculpat A., instanța a apreciat ca fiind utilă, pertinentă și concludentă cauzei proba cu înscrisuri privind situația de fapt, motiv pentru care a admis-o în parte, cu privire la următoarele înscrisuri:

- *Hotărârea Consiliului Județean Prahova privind modificarea statului de funcții și aprobarea Regulamentului de Organizare și Funcționare;*
- *Regulamentul de Organizare și Funcționare a aparatului de specialitate al Consiliului Județean Prahova;*
- *Adresa nr. 655/L318/2017 emisă de instituția prefectului;*
- *Fisa postului nr. 9 - Director executiv al Direcției Patrimoniu;*
- *Referat nr. 3455/20.03.2012 emis de Consiliul Județean Prahova;*
- *Adresa nr. 9734/2012 întocmită de Direcția Patrimoniu privind lucrări și servicii întreținere curentă a drumurilor publice-plombe;*
- *Nota de constatare și Anexa din 18.08.2012;*
- *Referat nr. 11210/2012 privind predarea amplasamentului obiectivului "Lucrări și servicii întreținerea curentă a drumurilor publice";*
- *Centralizator - Carote mixturi asfaltice cu 7 planșe foto din teren;*
- *Situație comparativă privind valoarea contractată și valoarea decontată (77%) - modernizare DJ 101 I Buda-Nedelea;*
- *Nota de constatare din 15.06.2012 privind verificarea lucrării DJ 101 I Buda-Nedelea și 5 documente anexa;*
- *Referat privind execuția unor lucrări din 03.07.2012;*
- *Lista cantităților de lucrări / deviz oferta 405012;*
- *Adresa nr. 11695/2012 cu referire la Serviciul Achiziții Publice;*
- *Act adițional nr. 1 la contractul de lucrări nr. 4843/2012;*
- *Pagina de titlu "Modernizarea DJ 101 I Buda-Nedelea, județul Prahova", cu indicarea Colectivului de elaborare.*

Totodată, instanța a respins ca fiind nerelevante cauzei probele cu următoarele înscrisuri:

- *Adresa nr. 2925/2017 emisă de CNAIR S.A. - DRDP București;*

- Adresa CNAIR - Secția drumuri naționale Ploiești nr. 3165/2017, privind lucrările desfășurate la 4 pasaje rutiere;
- Declarație martor S., data în dosarul .../p/2014 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, din care rezulta contradicții cu declarația data la instanța de fond;
- Declarație martor R., data în dosarul .../p/2014 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, din care rezulta contradicții cu declarația data la instanța de fond,

Cu privire la proba testimonială constând în audierea martorilor G., R., S., C., B., B., P., P., instanța de control judiciar a admis-o în parte, respectiv doar martorii G. și R. și a respins cererea de audiere a martorilor S., C., B., B., P., P..

Cu privire la solicitarea de reaudiere a martorilor C., B., R., S., C., C., I., G. și P., instanța respins-o, reținând că nu au fost evidențiate elemente care să indice și să motiveze reascultarea acestora în fața instanței de apel.

Referitor la probele solicitate de apelantul intimat inculpat C., instanța a apreciat ca fiind utilă, pertinentă și concludentă cauzei proba cu înscrisuri privind situația de fapt, admitând-o în parte, cu privire la următoarele înscrisuri:

- Adresa nr. 6551/L318/2017 emisă de Instituția Prefectului;
- Proces-verbal 13370/2012 întocmit de FDEE Muntenia Nord;
- Aviz al Situației de forță majoră emis de Camera de Comerț și Industrie Prahova;
- Raport de funcționare a Sistemului Energetic Local Ploiești;
- Planșe foto privind situația rețelei electrice (5 planșe);
- Hotărâre de Guvern 1264/18.12.2012 privind alocarea unei sume din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului;
- Ședința Colegiului Prefectural din 31.10.2012;
- Notă de Ședința Colegiului Prefectural;
- Adresă nr. 7144/L339/2017 emisă de instituția prefectului;
- Cereri formulate de comunele arondate jud. Prahova (Aluniș, Breaza, Telega, s.a.m.d. - 16 file) și adresate Instituției prefectului privind intervenția la dezapezire;
- Referat nr. 3455/20.03.2012 emis de Consiliul Județean Prahova;
- Adresă nr.9734/2012 întocmită de Direcția Patrimoniu privind lucrări și servicii întreținere curentă a drumurilor publice - plombe;
- Notă de constatare și Anexă din 18.08.2012;
- Referat nr. 11210/2012 privind predarea amplasamentului obiectivului " Lucrări și servicii întreținerea curentă a drumurilor publice";
- Situație comparativă privind valoarea contractată și valoarea decontată (77%) - modernizarea DJ 1011 - Buda - Nedelea;
- Notă de constatare din 15.06.2012 privind verificarea lucrări DJ 1011 – Buda
- Nedelea și 5 documente anexă;

- *Referat privind execuția unor lucrări din 03.07.2012;*
- *Lista cantități de lucrări/deviz ofertă 405012;*
- *Adresă nr. 11695/2012 cu referire la Serviciul Achiziții publice;*
- *Act adițional nr. 1 la contractul de lucrări nr. 4843/2012;*
- *Pagina de titlu - "Modernizarea DJ 1011, Buda - Nedelea, județul Prahova" cu indicarea Colectivului de elaborare;*
- *Sentința civilă nr. 307/28.01.2013 emisă în dosarul/2105/2012 de Tribunalul Prahova, Sentința civilă 158 emisă în dosarul/105/2012, Sentința civilă 350 emisă în dosarul/105/2012, prin care Consiliul Județean Prahova a fost obligat să plătească către SC C. SRL, SC C. SRL și SC R. SRL debitele rezultate din prestațiile efectuate în baza contractelor de prestări de servicii;*
- *Contractul de lucrări nr. 2239/2012 și 4 acte adiționale, din care rezultă că prin actul adițional 4 s-a diminuat valoarea contractului.*

Totodată, apreciind probele ca fiind nerelevante cauzei, instanța de control judiciar respins proba cu următoarele înscrisuri:

- *Centralizator - Carote mixturi asfaltice - cu 7 planșe foto din teren, întrucât nu există certitudinea că acele fotografii au fost executate la acea dată;*
- *Adresă nr. 2925/2017 emisă de CNAIR S.A.- DRDP - București;*
- *Adresă CNAIR - Secția drumuri naționale Ploiești nr. 3165/2017, privind lucrările desfășurate la 4 pasaje rutiere;*
- *Cerere întocmită de av. ales al inc. C. adresata SC C. SRL;*
- *Înscrisul (răspunsul) cu nr. 980/B/29.09.2016 întocmit de SC C. SRL, împreună cu 9 file anexă*
- *Cerere și răspuns întocmit de Consiliul Județean Prahova cu nr. 19.780/20.10.2016 privitor la efectuarea de plăți către SC S. SRL, SC C. SRL și SC C. SRL(3 file)*
- *Comunicarea nr. 8114/09.05.2017, emisă de Consiliul Județean Prahova, privind situația respingerilor documentațiilor de dezăpezire anuală (56 file);*
- *Declarație a martorei S., dată în dosarulp/2014 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, din care rezultă contradicții cu declarația dată la instanța de fond;*
- *Declarație a martorului O., dată în dosarulp/2014 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, din care rezultă că declarația de la fond i-a fost sugerată;*
- *Declarație a inculpatului U., dată în dosarulp/2014 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, din care rezultă că denunțul l-a făcut la cererea organului de urmărire penală;*
- *Declarație a martorului P., dată în dosarulp/2014 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, din care rezultă că denunțul l-a făcut la cererea altei persoane;*
- *Declarație a martorului P., dată în dosarulp/2014 al Parchetului de pe*

lângă Curtea de Apel Ploiești, din care rezultă că denunțul a fost făcut la cererea organului de urmărire penală;

- Declarația inculpatului A., dată în dosarul .../p/2014 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, din care rezultă contradicții cu declarațiile anterioare date în cauza supusă judecării;

- Articole de presă privind susțineri publice privind acțiunea îndreptată asupra familiei C. de procurorul de caz;

- Copii după declarațiile numitului M., date în dosarelep/2014 șip/2014 a DNA - Secția de combatere a infracțiunilor de corupție săvârșite de militari.

- Proces-verbal întocmit la 10.01.2014 de organul de cercetare penală din cadrul IPJ Prahova;

- Proces-verbal întocmit la 17.10.2013 de organul de cercetare penală din cadrul IPJ Prahova;

- Proces-verbal de desigilare întocmit la 27.01.2014 de organul de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești.

Cu privire la proba testimonială constând în audierea martorilor G., B., R., S., P., F., P., B., N., R., G. și P., instanța a admis-o în parte, urmând a fi audiați martorii G. și R..

Totodată, instanța a respins, ca neutilă cauzei, proba cu audierea martorilor B., S., P., F., P., B., N., R., G. și P..

Referitor la solicitarea de reaudiere a martorilor O., P., P., P. și D., instanța a respins-o, nefiind evidențiate elemente care să indice și să motiveze reascultarea acestora în fața instanței de apel.

Prin aceeași încheiere instanța de control judiciar a luat act că apelantul intimat inculpat A. nu dorește să dea declarații în fața instanței de control judiciar și că nu a solicitat administrarea de probe noi, cu excepția înscrisurilor în circumstanțiere, înscrisuri pe care instanța urmează a le încuviința.

Înalta Curte, Completul de 5 Judecători a luat act de manifestarea de voință exprimată în ședință publică de apelanții intimați inculpați C., A. și C., în sensul că doresc să dea declarații în fața instanței de control judiciar, cu privire la aspecte noi, neevidențiate în declarațiile date la instanța de fond;

La termenul din data de **11 septembrie 2017**, conform art. 420 alin. 4 din Codul de procedură penală, inculpatul C. a dat declarație în fața instanței, fiind lăsat să declare tot ceea ce știe despre acuzațiile ce i-au fost aduse.

Potrivit dispozițiilor art. 420 alin. 11 raportat la art. 378 din Codul de procedură penală, inculpatului C. i-au fost adresate întrebări de către Președintele Completului de 5 Judecători, apărătorul său ales și de către reprezentantul Ministerului Public.

La același termen, deliberând asupra cererilor de probe formulate de apelanții intimați inculpați C. și A., în temeiul art. 420 alin. 5 și 11 din Codul de procedură penală, raportat la prevederile art. 100 alin. 3 și 4 din Codul de procedură penală, instanța a admis cererile de probatorii, în parte, astfel:

1. În ceea ce privește *proba testimonială constând în reaudierea martorilor* propuși de apelantul intimat inculpat C., instanța a admis-o *în parte*, ca fiind utilă, pertinentă și concludentă cauzei, urmând a fi *reaudiați martorii O., P., D., P., S. și P.*

Totodată, în baza art.100 alin. 4 lit. b Cod procedură penală, instanța a *respins cererea de reaudiere a martorului P.*, considerând-o neutilă cauzei, având în vedere că acesta nu are cunoștință, în mod nemijlocit, de împrejurările în dovedirea cărora a fost propusă reaudierea sa, iar despre aceste împrejurări vor fi reaudiați martorii anterior menționați.

2. Cu privire la *proba testimonială constând în audierea de noi martori*, propusă de apelantul intimat inculpat C., în baza art.100 alin. 4 lit. a și b Cod procedură penală, instanța a respins-o *integral*, ca nerelevantă, neutilă și nepertinentă, având în vedere că: aspectele la a căror dovedire tinde audierea *martorului P.* se pot verifica din conținutul deciziei nr. 810 din 11 iulie 201 pronunțată de Curtea de Apel Ploiești – Secția penală, teza probatorie propusă în cazul *martorilor F. și P.* (referitoare la modul de întocmire a sesizărilor adresate organelor de urmărire penală) nu este relevantă pentru aspectele ce fac obiectul judecății, martorul *U.* este propus în dovedirea unor elemente nerelevante cauzei, audierea martorei *C.* este nerelevantă în raport cu obiectul concret al împrejurărilor de fapt ce trebuie verificate în cauză, iar aspectele referitoare la care a fost propusă audierea martorului *T.* sunt nerelevante și neutile cauzei și, în plus, nu constituie percepția cunoscută direct și nemijlocit de acest martor, ci se referă la aspecte discutate de unul dintre inculpați cu martorul *P.*, despre acest ultim menționat martor, poate fi întrebat, în mod direct, cu ocazia reaudierii sale, încuviințate de instanță.

3. În privința *probei cu înscrisuri* solicitată de apelantul intimat inculpat C. prin cererea de probe formulată, astfel cum a fost detaliată în baza opisului anexat cererii, instanța a apreciat-o ca fiind utilă, pertinentă și concludentă cauzei, motiv pentru care a *admis-o astfel cum a fost formulată, în integralitate.*

Totodată, în ceea ce privește înscrisul depus la dosar de către apelantul intimat inculpat C. referitor la aplicarea art. 19 din OUG nr.43/2002, instanța a *admis solicitarea Ministerului Public de emitere a unei adrese către Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești, pentru a-și exprima punctul de vedere cu privire la aplicabilitatea textului de lege menționat față de apelantul intimat inculpat, în dosarul nr...../P/2016 al acestei unități de Parchet.*

4. Referitor la solicitarea formulată de apelantul intimat inculpat C. privind *emiterea unei adrese către Parchetul de pe lângă Tribunalul Prahova în vederea înaintării memory-stick-ului tip Kingstone*, ridicat la percheziția efectuată la domiciliul martorei *S.* în dosarul penal/P/2013, instanța a admis-o, considerând-o relevantă în soluționarea cauzei.

5. Cu privire la cererea formulată de apărătorul ales al apelantului intimat inculpat *A.* privind audierea martorului *B.*, instanța a *respins-o*, nefiind evidențiate elemente care să justifice ascultarea acestuia în fața instanței de apel, cu atât mai mult cu cât, în legătură cu aspectele cunoscute de martor, instanța a dispus deja ascultarea martorilor *G. și R.*

Cauza a fost amânată la data de 9 octombrie 2017, în vederea audierii martorilor R., O., P., D., P., S. și P. și a apelanților intimati inculpați A. și C..

La termenul din data de **9 octombrie 2017** instanța de control judiciar a luat act că în data de 04 octombrie 2017 au fost depuse la dosar de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție precizări cu privire la *memory-stick-ului tip Kingstone*, ridicat la percheziția efectuată la domiciliul martorei S. în dosarul penal nr.P/2013.

Totodată, **Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători**, având în vedere dispozițiile încheierii de ședință de la termenul de judecată din data de 12 iunie 2017, a procedat la continuarea cercetării judecătorești cu audierea martorilor **P., R., S. și D.** sub prestare de jurământ, după ce aceștia au fost legitimați și identificați, respectându-se dispozițiile 119, art. 120, art. 121 și art. 381 din Codul de procedură penală, declarațiile acestora fiind consemnate și atașate la dosarul cauzei, ulterior citirii și semnării.

În vederea continuării administrării probei testimoniale, astfel cum a fost încuviințată la termenul din data de 12 iunie 2017, cauza a fost amânată la data de 4 decembrie 2017.

La termenul din data de **4 decembrie 2017**, conform art. 420 alin. 4 din Codul de procedură penală, inculpatul **A.** a dat declarație în fața instanței, fiind lăsat să declare tot ceea ce știe despre acuzațiile ce i-au fost aduse.

Totodată, **Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători** a procedat la continuarea cercetării judecătorești cu audierea martorului **P.**, sub prestare de jurământ, după ce acesta a fost legitimat și identificat, respectându-se dispozițiile art.119, art. 120, art. 121 și art. 381 din Codul de procedură penală, declarația acestuia fiind consemnată și atașată la dosarul cauzei, ulterior citirii și semnării.

Având în vedere imposibilitatea obiectivă de prezentare apelantului intimat inculpat **C.**, la acel termen, lipsă justificată cu înscrisuri de către apărătorul său ales, în vederea continuării cercetării judecătorești cauza a fost amânată la data de 15 ianuarie 2018.

La termenul din data de **15 ianuarie 2018**, având în vedere imposibilitatea obiectivă de continuare a ședinței de judecată față de ora înaintată la care s-a dispus strigarea cauzei determinată de complexitatea ședinței de judecată din data de 15 ianuarie 2018, s-a dispus amânarea cauzei în vederea audierii apelantului intimat inculpat **C.** și formulării concluziilor pe fondul apelurilor la data de 19 februarie 2018, când nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de invocat ori probatorii de administrat, în temeiul art. 420 alin. 6 și 11 din Codul de procedură penală, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători a declarat încheiată cercetarea judecătorească și, constatând cauza în stare de judecată, a acordat cuvântul în dezbateri.

Sușinerile apărătorilor aleși ai apelanților inculpați, și ale reprezentantului Ministerului Public, făcute cu ocazia dezbaterilor în apel, precum și ultimul cuvânt al inculpaților au fost consemnate, în detaliu, în încheierea de ședință din data de 19 februarie 2018, încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie.

B. Motivele de apel formulate au vizat, în esență, atât nelegalitatea cât și netemeinicia hotărârii instanței de fond.

Examinând hotărârea atacată prin prisma criticilor formulate, dar și din oficiu, conform art.417 alin.2 Cod procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 reține următoarele:

Conform art.1 Cod penal, scopul procesului penal îl constituie constatarea la timp și în mod complet a faptelor care constituie infracțiuni, astfel că orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală.

Procesul penal trebuie să contribuie la apărarea ordinii de drept, la apărarea persoanei, a drepturilor și libertăților acesteia, la prevenirea infracțiunilor precum și la educarea cetățenilor în spiritul legii. Pentru aceasta, procesul penal se desfășoară atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul judecății, potrivit dispozițiilor prevăzute de lege.

În desfășurarea procesului penal trebuie să se asigure aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana făptuitorului.

Totodată, pentru asigurarea respectării prezumției de nevinovăție, astfel încât să nu poată fi răsturnată cu ușurință - împrejurare în care s-ar nesocoti chiar rațiunea reglementării acestei garanții procedurale - legiuitorul a instituit standardul probei mai presus de orice dubiu rezonabil, menit să limiteze principiul liberei aprecieri a probelor și să ofere o protecție efectivă acuzatului împotriva unei condamnări arbitrare.

Astfel, pentru a servi drept temei pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești, probele strânse în cursul urmăririi penale și invocate în rechizitoriu trebuie verificate în cursul cercetării judecătorești în mod nemijlocit, oral, contradictoriu și în ședință publică. Numai după verificarea acestor probe cu respectarea principiilor oralității, nemijlocirii, contradictorialității, publicității și după administrarea din oficiu sau la cererea părților, a oricăror altor probe necesare aflării adevărului, instanța poate să pronunțe o hotărâre temeinică.

Având în vedere aceste argumente teoretice, văzând criticile formulate, instanța de apel, în virtutea efectului devolutiv al căii de atac promovate, a constatat că instanța de fond a reținut o stare de fapt ce a rezultat din analiza și coroborarea mijloacelor de probă administrate atât în cursul urmăririi penale cât și al cercetării judecătorești, constând în declarațiile inculpaților, ale martorilor și înscrisuri.

Reținând că noțiunea de proces echitabil impune ca instanța internă de judecată să examineze problemele esențiale ale cauzei și să nu se mulțumească să confirme pur și simplu rechizitoriul, trebuind să-și motiveze hotărârea (cauza *Helle împotriva Finlandei*, Hotărârea din 19 decembrie 1997, cauza *Boldea împotriva României* - Hotărârea din 15 decembrie 2007), instanța de control judiciar, analizând probatoriul administrat în cursul urmăririi penale, al judecății în fond și, respectiv, în faza de judecată a apelului, reține că ***procedurile legale de obținerea probelor au, în primul rând, scopul de a asigura acuratețea și nevicierarea acestora, astfel încât să se garanteze că realitatea obiectivă a faptelor este reflectată în probele respective.***

Probele reprezintă elementul central al oricărui proces penal, iar procedurile legale de administrare a acestora garantează faptul că realitatea obiectivă este reflectată de probele astfel obținute.

Privit ca o garanție procedurală a drepturilor și libertăților persoanelor, **dreptul la un proces echitabil este cel care cel care asigură** supremația drepturilor într-o societate democratică, precum și **protecția inculpatului împotriva posibilelor abuzuri ale autorităților judiciare. Principiul legalității** procesului penal, cât și **principiul loialității** administrării probelor sunt două dintre principiile fundamentale ale procesului penal care **se subsumează dreptului la un proces echitabil.**

Legalitatea procesului penal, consacrată de prevederile art. 2 din Codul de procedură penală este principiul fundamental potrivit căruia desfășurarea întregului proces penal are loc potrivit dispozițiilor prevăzute de lege. Aceasta presupune că întreaga activitate procesuală trebuie să se efectueze conform normelor prevăzute de legea procesual penală, adică actele procesuale sau procedurale să fie îndeplinite cu respectarea condițiilor de formă și fond prevăzute de lege. Principiul legalității în administrarea probelor presupune administrarea numai a mijloacelor de probă prevăzute de lege, în condițiile stabilite de Codul de procedură penală, legile speciale și jurisprudența CEDO.

Distinct de acest principiu, dar în strânsă legătură, prin dispozițiile art.101 din Codul de procedură penală, legiuitorul a înțeles să reglementeze *principiul loialității administrării probelor, principiu care interzice utilizarea oricărei strategii sau manopere care are ca scop administrarea, cu rea-credință, a unui mijloc de probă sau care are ca efect provocarea comiterii unor infracțiuni în vederea obținerii unui mijloc de probă, dacă prin acest mijloc se aduce atingere demnității persoanei, drepturilor acesteia la un proces echitabil sau la viață privată.*

Folosirea amenințărilor, violențelor, presiunilor în timpul ascultării unor persoane, consemnarea incompletă sau denaturată a declarațiilor, consemnarea în proces-verbal a unor împrejurări care nu au avut loc sau neconsemnarea împrejurărilor care au avut loc conduc la reținerea unor fapte și împrejurări care nu reprezintă adevărul.

Alin.2 al articolului anterior menționat interzice folosirea de metode sau tehnici de ascultare care afectează capacitatea persoanei de a-și aminti și de a relata, în mod conștient și voluntar, faptele care constituie obiectul probei, interdicție care se aplică chiar dacă persoana ascultată își dă consimțământul la utilizarea unor asemenea metode sau tehnici de ascultare.

Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, constată că, în speță, o parte din martorii și inculpații audiați în fața instanței de control judiciar pe ale căror depoziții instanța de fond și-a întemeiat soluția de condamnare au oferit informații contradictorii prin raportare la cele declarate în faza de urmărire penală și cercetare judecătorească în fond, de natură să pună sub semnul întrebării legalitatea și loialitatea administrării probatoriului în faza de urmărire penală, cu posibile consecințe asupra reținerii existenței faptelor și a săvârșirii lor de către inculpați.

Astfel, **martora S.** a arătat:

„Mențin în parte declarația dată la 20.02.2014 la DNA – ST Ploiești și nu o mențin pe cea în partea în care mi-au fost arătate niște înscrisuri pe care eu la acel moment am admis că le recunosc și am admis, de asemenea, că ele au fost găsite pe un stick ridicat de la mine de acasă în urma unei percheziții. **Am fost constrânsă pentru acest stick și aceste date de pe el. S-a vehiculat că eu aș fi avut un stick, s-au găsit la mine acasă 3 stick-uri, toate acestea cu muzică, filme și poze. Am fost constrânsă de procuror mai înainte de a admite eu acele înscrisuri ce mi s-au arătat și cu referire la care eu am admis că au fost găsite pe stick –urile mele. Știam că trebuie să merg la DNA să dau declarații. Mi s-au expus anumite fapte de către domnul procuror N..**

În luna ianuarie a anului 2014 am mai dat o declarație tot cu referire la faptele imputate în acest dosar, de asemenea, la DNA Ploiești în fața aceluiași procuror, O.. Mai arăt că, fiind cercetată într-un dosar de evaziune aflat la Parchetul CA Ploiești, în care eram arestată, cu ocazia în care eram scoasă din arest împreună cu A., de multe ori fiind și P. și E., dar nu în scopul de a fi ascultați în cauza în care eram cercetați pentru evaziune, ci pentru motivul să ne fie prezentate într-un anume fel situațiile cercetate și, respectiv pentru a fi amenințați să acceptăm să facem declarații într-un anume mod în dosarul care privea familia C. și, concomitent, să accept să declar că am fost prezentă la derularea unei situații de fapt (deși nu era real), sens în care am dat o declarații în calitate de martor cu identitate protejată.

Mai arăt că pentru a întări amenințările exercitate față de mine pe culoare au fost invitați de fiecare dată când am fost eu dusă la sediul PCA Ploiești (4 -5 dăți) și soțul și fiica mea. În acest sens trebuie interes afirmația mea de mai înainte că mențin în parte declarația dată la DNA – ST Ploiești.”

Totodată, martorul P., audiat la termenul de judecată din data de 9 octombrie 2017, a arătat că are cunoștință că inculpatul A. „a formulat propunerea (...) să îl incriminăm mai mulți pe C. despre pretinderea unui procent de 10 % aferent unor lucrări executate în județul Prahova. La discuția în care mi-a fost adresată această propunere au mai asistat numiții P., P., T.. (...) în înțelegerea propusă de A. mi-a fost indicat să susținem că un comision de 10 % din costul lucrărilor efectuate de constructori se plătește către C..”

De asemenea, martorul a precizat că (...) „procurorul N. , la acea dată procuror la PCA Ploiești, mi-a sugerat de câteva ori că pot face oricând un denunț cu referire la persoana lui C. sau a altui membru al familiei C.. „

În același registru sunt și declarațiile martorului P. care, la termenul din data de 4 decembrie 2017, întrebat fiind de instanța de control judiciar dacă C. a pretins direct sau prin interpuși că are influență asupra decidenților din partea beneficiarului Consiliul Județean Prahova la obținerea lucrărilor a arătat: ”Nu a pretins niciodată și nici nu a spus că are o atare influență. Pe de altă parte, nici nu i-am plătit vreo sumă de bani pentru acest tip de influență. La data faptelor imputate în sarcina lui ne cunoșteam de mulți ani, dar nu eram într-o relație de prietenie cu acesta și nici într-o relație de dușmănie cu el. Am devenit mai apropiați în cursul anului 2012 când am devenit președintele organizației P.... a orașului Plopeni din județul Prahova.”

Martorul a mai precizat: „La data de 05 mai 2017, făcându-mi-se cunoscut la sediul PCA Ploiești că sunt ascultat ca martor într-o cauză având

ca obiect infracțiunea de evaziune fiscală și spălare de bani în sarcina inculpatului C. și alții, am relatat că procurorul N. a solicitat să denunț pe C. și V..

Precizez că relatarea în sensul de mai înainte făcută în depoziția de martor dată în fața procurorului L. de la PCA Ploiești a fost în consecința faptului că eu însumi am fost subiectul unei urmăriri penale instrumentate de procurorul N. la PCA Ploiești, finalizată cu trimiterea în judecată a subsemnatului în luna martie 2014, cauza aflându-se în primă instanță pe rolul Tribunalului Prahova nefiind pronunțată încă vreo soluție.

Mai arăt că la data solicitării de către procurorul N. a denunțului celor din familia C. mi s-a indicat soluția prevăzută de art.19 din Legea 682/2002 și aspectul că deși în aceeași zi fusesem ridicat în vederea reținerii preventive mă voi reîntoarce liber acasă. În consecința refuzului dării denunțului am stat arestat preventiv circa 6 luni de zile.

Cu o zi înainte de a da declarația la DNA ST Ploiești la data de 29 ianuarie 2014 am fost dus de la locul arestului preventiv la sediul PCA Ploiești, în biroul acestui procuror și mi s-a cerut să susțin relatările lui A., în sensul de a recunoaște faptul că acesta i-a dat o sumă de bani lui C. într-o mașină marca BMW, sens în care mi-a arătat copia declarației dată de către A. și că, pe de altă parte, eu personal am văzut în mod direct momentul primirii unei sume de bani de la A. de către C. întrucât ambii aveam două birouri cu un secretariat comun.

În condițiile în care eu am fost reținut preventiv în luna octombrie 2013, iar ceilalți în luna ianuarie 2014 cu toții (A., P., T. și P.) am fost deținuți provizoriu la Arestul preventiv Cămpina, a avut loc o discuție între noi în acel loc cu privire la soluțiile de a scăpa mai repede de acolo; ocazie cu care P. a propus să-l denunțăm cu toții pe inculpatul C., dată fiind calitatea lui de parlamentar și urmând a fi eliberați de către domnul procuror N., care ne promitea că dacă facem denunțuri vom ajunge acasă.

Din punctul meu de vedere propunerile lui P. nu se refereau la fapte reale săvârșite de către C..”

Împrejurările reliefate sunt susținute și de martorul O. care în declarația dată în fața instanței de apel la termenul din data de 13 noiembrie 2017 a arătat: „Mențin cu precizările pe care le voi face în continuare declarațiile date în faza de urmărire penală, cea olografă la data de 27 ianuarie 2014, cea dată pe formulat tipizat la procuror la data de 21 noiembrie 2013 și în totalitate cea dată în fața instanței de judecată a Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Precizările la depozițiile date în faza de urmărire penală sunt generate de unele susțineri consemnate nereal în cuprinsul acestora și de care am luat cunoștință prin accesarea site-ului L..... Acest site l-am accesat întrucât am fost amenințat și injuriat la data dării unei declarații în fața procurorului N. la sediul Parchetului Curții de Apel Ploiești la aceeași data de 27 ianuarie 2014 când am dat declarația olografa la sediul DNA (respectiv la datele de 21 noiembrie 2013 și 27 ianuarie 2014). Mai arăt că la data de 08 septembrie 2017, după ce am fost ascultat în aceeași calitate de martor de către instanța de fond a Înaltei Curți de Casație și Justiție am primit în aplicația Whatsapp instalată pe telefonul meu de la o persoană necunoscută o înregistrare cu conținutul

unei discuții purtată între 2 persoane dintre care eu recunosc vocea unuia, ca fiind a procurorului N., la acea data la PCA Ploiești, (...) în cursul discuției ce are o durată de circa 5 minute se fac trimiteri la mine personal, presupusa etnie a mea și faptul că fiind în stare de arest preventiv la Arestul Campina aș fi cerut o saltea. Aceasta înregistrare cred eu ca este o dovadă despre ceea ce am relatat mai înainte, și anume faptul că **am fost amenințat și înjurat de către procurorul N. la declarația de la PCA Ploiești și care m-a trimis la DNA pentru a spune ceva despre C., spunându-mi ca „el are ceva cu acesta”.**

Mai arăt ca la finalizarea urmăririi penale care a efectuat-o PCA Ploiești prin rechizitoriul întocmit chiar de către procurorul N. am fost trimis în judecata sub aspectul infracțiunii de evaziune fiscală (cauza aflată în prezent pe rolul Tribunalului Prahova) deși și atunci la luarea acelei declarații precum și în alte ocazii **procurorul nominalizat mi-a cerut „să-i spun ceva efervescent despre C. pentru că mă va lăsa în pace”.**

În aceeași zi cu luarea declarației la PCA Ploiești **am formulat un denunț la DNA împotriva lui A. la îndemnul și cererea procurorului N..** Acest denunț conținea date reale despre faptele săvârșite de A. în legătura cu lucrări de deszăpezire cu mențiunea că acele date unele erau cunoscute în mod direct de către mine, iar **cele mai multe mi-au fost indicate de către procurorul N..”**

În același sens, în concordanță cu declarațiile martorilor sus arătați, instanța de control reține și împrejurarea că, **inculpatul A.,** care în fond și-a exprimat voința în sensul de a fi judecat conform procedurii simplificate prevăzute de art. 375 Cod procedură penală, raportat art. 374 al. 4 Cod procedură penală, în ultimul cuvânt, în fața instanței de apel a arătat:” ...că **a optat pentru varianta simplificată la îndemnul apărătorilor săi. Nu a dat bani familiei C. și a regretat cele întâmplate.**

La momentul când a fost audiat în noiembrie 2013 **a fost chemat de procurorul N. și a fost presat să dea anumite declarații împotriva familiei C..**

Situația creată este una foarte grea și nu dorește ca alții să sufere pentru că **a optat pentru varianta simplificată.**

A recunoscut și și-a asumat învinuirile aduse”.

Fără a stabili că declarațiile date atât de martorii susmenționați, cât și de inculpatul A., în faza de urmărire penală și cercetare judecătorească au constituit probe în acuzare decisive, instanța de control judiciar reține, totuși, că acestea au avut o importanță însemnată în stabilirea vinovăției inculpaților, dovadă motivarea realizată de instanța de fond.

Astfel, se constată, contrar celor susținute anterior în fața organului de urmărire penală, respectiv în fața primei instanțe de fond, că martorii menționați, audiați fiind în apel, în condiții de publicitate, oralitate și contradictorialitate, au creat indiciile administrării neloiale a probatoriului prin eventuala implicare directă a procurorului M. într-o cauză penală ce nu era în instrumentarea sa, implicare care, potrivit acestora, a avut ca unic scop determinarea și controlarea administrării unui probatoriu care să conducă la incriminarea familiei C.. **Martorii au învederat maniera de obținere și administrarea a probatoriului, fiind posibilă denaturarea adevărului, concomitent cu realizarea unor presupuse presiuni asupra martorilor, presiuni menite a-i determina pe aceștia să dea declarații nereale care să susțină acuzațiile.**

Se reține că, în mod obișnuit, existența unor contradicții între probe și mijloacele de probă administrate în cursul procesului penal, sunt inevitabile, cauzele fiind diverse, și nu obligatoriu izvorâte din comportamentul rău-voitor sau neconform legii al persoanelor ascultate ori al celor care au strâns și administrat probele. Unele se referă la împrejurări neesențiale, nerelevante pentru aflarea adevărului și corecta stabilire a situației de fapt, dar altele pot afecta judicioasa deslușire a stării de fapt și, în mod obligatoriu, trebuie înlăturate de organele judiciare prin coroborarea tuturor mijloacelor de probă.

În contextul cauzei, instanța de control judiciar constată că precizările făcute în fața instanței de control judiciar, cu privire la condițiile în care au fost făcute denunțurile privind faptele reținute în sarcina inculpaților, nu pot fi privite ca fiind simple afirmații făcute *pro cauza*, având ca unic scop disculparea martorilor de consecințele penale ale faptelor lor, revenirea în instanță a martorilor denunțatori asupra celor declarate inițial evidențiind posibilitatea ca formularea acuzațiilor să se fi realizat ca urmare a presiunilor exercitate de organul de cercetare penală.

Astfel, în cauză s-a conturat suspiciunea că o parte a probatoriului în cursul urmăririi penale a fost obținut printr-o serie de acțiuni ce contravin flagrant prevederilor legale în activitatea de administrare a probatoriilor în cursul unui proces penal.

Totodată, se constată că **aspectele învederate nu au fost suspuse cenzurii instanței de fond care, dispunând condamnarea inculpaților, nu a putut examina depozițiile martorilor sus menționați prin raportare la ansamblul materialului probator administrat în cauză și prin prisma celor aduse la cunoștința instanței.**

Totodată, Înalta Curte, Completul de 5 judecători notează că incidența principiului loialității administrării probelor este subsumat celui al echitabilității procedurilor – consacrat prin dreptul la un proces echitabil, impus de către Codul de procedură penală, de Constituție și nu, în ultimul rând, de Convenția Europeană asupra Drepturilor Omului.

Echitatea este corespunzătoare ideii de dreptate, corectitudine, respectare a drepturilor celorlalți, egalitate a tuturor în fața justiției și de soluționare a cauzelor fără părtinire. Această noțiune are evident, din punct de vedere al dreptului, și o componentă procedurală ce ține de modalitatea în care o cauză este soluționată, deci de dreptul la un proces echitabil.

Înalta Curte, Completul de 5 Judecători face trimitere la standardele acestui drept, evocate și în cauza *Nițulescu vs. România* în care se arată că **este necesar a se stabili dacă procedura în ansamblul ei, inclusiv modul de obținere a probelor, a fost una echitabilă.** Mai mult, în cauza *Ali vs. România*, Curtea a reținut că *utilizarea mijloacelor speciale de investigații nu poate încălca în sine dreptul la proces echitabil, însă instigarea de către poliție are loc când agenții implicați nu se limitează la a investiga activitatea infracțională într-un mod pasiv și există o anumită influență asupra subiectului, astfel încât să îl incite la săvârșirea unei infracțiuni care altfel nu ar fi fost săvârșită, în scopul de a oferi probe și de a începe urmărire penală.*

Pe fondul cauzei, se constată că prima instanță, dispunând condamnarea inculpaților, a mai reținut că declarațiile inculpatului A. se coroborează cu

imaginile scanate ale unor înscrisuri ce atestau modalitatea de împărțire a banilor, imagini stocate pe un stick ridicat de la locuința martorei S. cu ocazia percheziției efectuate în dosarul penal nr.P/2013 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, dar și cu declarațiile date de martorii P., O., D., S. în sensul că, în perioada 2012-2013, au avut loc mai multe întâlniri între reprezentanții celor trei societăți - SC C. SRL Bănești, SC C. SRL Mănești și SC S. SRL Blejoi (și altele) și inculpatul A., întâlniri în cadrul cărora s-au încheiat înțelegeri în sensul fraudării unor licitații de lucrări publice ce urmau să se desfășoare pe raza județului Prahova, respectiv a modalității de împărțire a comisioanelor și a sumelor obiect al infracțiunilor de corupție cercetate (vol. VIII filele 160-477).

În fața instanței de control judiciar, martora S. a făcut unele afirmații în legătură cu existența și conținutul memory-stik-ului ridicat în urma percheziției domiciliare efectuate la locuința acesteia, susțineri care, de asemenea, nu au fost cunoscute de către instanța de fond atunci când a evaluat materialul probator.

Deopotrivă, legat de memory-stick-ul, marca Kingston, model DT101-G2, capacitate 4GB, s-a susținut de către apărarea inculpaților că probatoriul administrat în cauză a evidențiat că acesta, a fost ridicat în urma percheziției domiciliare efectuate, la data de 17 octombrie 2013, de la domiciliul martorei S., în dosarul penal nr.P/2013 instrumentat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, introdus într-o sacoșă sigilată cu sigiliul MAI nr. 12374, astfel cum rezultă din procesul-verbal de efectuare a percheziției domiciliare. (fl.233-238 vol. VI dosar/1/2017).

La data de 14 noiembrie 2013, în dosarul penal nr.P/2013 instrumentat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, Tribunalul Prahova a autorizat, prin încheierea nr. 71, efectuarea de *percheziții informatice* asupra mai multor medii și suporturi de stocare a datelor informatice, printre care și memory-stick-ul marca Kingston, model DT101-G2, capacitate 4G ridicat de la domiciliul martorei S..

La data de 18.11.2013, în dosarul penal nr.P/2013 instrumentat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, procurorul a dispus efectuarea unei constatări tehnico-științifice asupra memory-stick-ului marca Kingston, model DT101-G2, capacitate 4GB, constatare care s-a efectuat în perioada 14.11.-06.12.2013, la Institutul pentru Tehnologii Avansate din cadrul Serviciului Roman de Informatii.

La fila 4 din raportul elaborat de specialiștii Institutului pentru Tehnologii Avansate, pct. 2 - "Desfășurarea constatării tehnico-științifice", se menționează: „Probele au fost inspectate vizual, au fost verificate elementele de identificare și au fost fotografiate” .

Prin raportul de constatare tehnico-științifică, fila 3, se precizează: „În sacoșă sigilată cu sigiliul MI 12374 a fost identificat un telefon mobil marca Samsung SGH-E300, IMEI, în care se afla o cartela SIM Vodafone, seria”.

Apărarea inculpaților a mai susținut că potrivit mențiunilor cuprinse în ordonanța din data de 18 noiembrie 2013, prin care s-a dispus efectuarea constatării tehnico-științifice, în sacoșă sigilată cu sigiliul MI nr. 12374 ar fi

trebuit sa se regăsească mai multe medii și suporturi de stocare a datelor informatice, printre care și memory-stick-ul marca Kingston, model DT101-G2, capacitate 4GB.

Totodată, s-a învederat că la fila 142, vol. VIII dosar urmărire penală, din anexa la raport - fotografia nr. 43 poartă mențiunea: "Proba - Memory stick Kingston DT 101 4 GB si 2 memory stick Verbatim 8 GB" nefiind evidențiat sigiliul MAI nr. 12374, sigiliu care - potrivit ordonanței din data de 18 noiembrie 2013 - ar fi trebuit să se regăsească pe sacoșa în care fuseseră depuse suporturile de stocare a datelor informatice ridicate cu ocazia percheziției domiciliare efectuată la S..

În acest context, au fost formulate apărări în sensul că percheziția informatică diferă de o constatare tehnico-științifică, acesta din urmă reprezentând mijlocul prin care se folosesc, în faza de urmărire a procesului penal, cunoștințele unui specialist sau tehnician, pentru lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări care necesită cunoștințe de specialitate.

S-a mai susținut că, dacă percheziția informatică vizează cercetarea, identificarea și strângerea de probe, constatarea tehnico-științifică are ca obiect lămurirea unor fapte sau împrejurări care necesită cunoștințe de specialitate. În opinia apărării redactarea unui raport de constatare tehnico-științifică în care să se consemneze realizarea unor activități specifice percheziției informatice ar fi trebuit să ducă la recalificarea acestuia ca fiind un veritabil proces verbal de percheziție informatică și respectarea prevederilor art. 168 Cod procedură penală.

Criticile formulate de apărare au vizat și împrejurarea că nici caracterul urgent al activităților preconizate nu ar fi putut justifica efectuarea unei constatări tehnico-științifice, deoarece percheziția informatică propriu-zisă putea fi efectuată imediat după finalizarea copiei mediului de stocare, fiind întocmit în acest sens un proces-verbal.

Prin urmare, s-a susținut că, în speță, au fost realizate activități specifice unei percheziții informatice, cu nerespectarea garanțiilor procesuale prevăzute de art. 168 Cod procedură penală, percheziția informatică dispusă prin încheierea nr. 71 din data de 14 noiembrie 2013 a devenit obiect al unei constatări tehnico-științifice, abordare care a permis eludarea prevederilor legale ce instituie anumite garanții procedurale în contextul efectuării unei percheziții informatice.

S-a mai învederat, că, percheziția sistemului informatic sau a suportului de stocare a datelor informatice se efectuează în prezența suspectului ori a inculpatului, căruia i se permite să fie asistat ori reprezentat de o persoană de încredere, conform art.168 alin.11, coroborat cu art.159 alin.10 Cod procedură penală. În situația în care suspectul sau inculpatul este reținut ori arestat, trebuie adus la percheziție, iar dacă nu poate fi adus, percheziția în sistem informatic sau a suportului de stocare a datelor informatice se efectuează în prezența unui reprezentant ori martor asistent, astfel cum rezultă din textele legale menționate.

Relevantă în acest context a fost apreciată ca fiind și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțată în cauza *Smirnov contra Rusiei*, fiind arătat că efectuarea percheziției fără a exista garanții poate avea consecințe

negative în privința înfăptuirii justiției și, prin urmare, încalcă dreptul garantat de art. 6 din Convenție.

Situația inedită relevată în fața instanței de apel pare a fi susținută de mijloacele de probă ale dosarului de urmărire penală care atestă ridicarea unui memory-stick marca Kingston, model DT101-G2, capacitate 4GB conform procesului verbal de efectuare a percheziției domiciliare din data de 17 octombrie 2013 în dosarul penal nr.P/2013 instrumentat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, (fl.233-238 vol. VI dosar/1/2017) și efectuarea unei constatări tehnico-științifice asupra mediului de stocare ce nu se regăsește la dosar.

Față de considerentele anterior expuse, din perspectiva conformității probatoriului cu **principiul loialității administrării probelor**, instanța de control judiciar constată că prima instanță de fond nu a avut posibilitatea să analizeze și să se pronunțe asupra aspectelor de nelegalitate și neloialitate a mijloacelor de probă invocate pretins a fi obținute în urma unei constrângeri exercitate de agenții statului, întrucât acest fapt a fost susținut doar în fața instanței de control judiciar.

Sub acest aspect, se reține că legalitatea administrării probelor este strâns și exclusiv legată de asigurarea caracterului echitabil al procesului penal. Echitatea potrivit art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului depinde, în esență, de faptul dacă reclamantii beneficiază de suficiente posibilități de a-și apăra cauza lor și de a contesta dovezile pe care le consideră false (*Karalevicius v. Lituania*)

În cauză, față de cele reținute, instanța de apel constată că soluția pronunțată prin sentința penală nr. 978 din data de 1 noiembrie 2016 s-a fundamentat pe un raționament juridic care nu a avut în vedere elementele factuale prezentate cu titlu de nouitate în faza judecării apelului, fapt ce poate conduce la o concluzie eronată, în neconcordanță cu realitatea și care nu poate echivala cu soluționarea efectivă a cauzei.

Drept urmare, se impune cu necesitate desființarea sentinței penale apelate și trimiterea cauzei primei instanțe **pentru a verifica dacă modul în care au fost obținute probele în faza de urmărire penală a fost unul echitabil în ansamblul său din perspectiva principiilor loialității și legalității** (cauza *Khan c. Regatului Unit*). Acest fapt presupune o examinare a susținerilor privind presupusele ilegalități realizate de organele de urmărire penală, un răspuns motivat, cât și o apreciere privind admisibilitatea elementelor de probă, natura și gradul pretensei constrângeri, a eventualei vătămări produse.

În acest context prezintă relevanță considerentele deciziei nr. 802/2017 prin care Curtea Constituțională a reținut că „nerespectarea interdicției absolute statuată în cuprinsul normelor procesual penale ale art.102 alin.(1) - potrivit căreia **probele obținute prin tortură, precum și probele derivate din acestea nu pot fi folosite „în cadrul procesului penal”** - și a dispozițiilor art.101 alin.(1)-(3) din Codul de procedură penală privind interzicerea explicită a administrării probelor prin **practici neloiale atrage nulitatea absolută a actelor procesuale și procedurale prin care probele au fost administrate și excluderea necondiționată a probei în faza camerei preliminare**. Întrucât nerespectarea dispozițiilor cuprinse în normele precitate cade sub incidența inadmisibilității care produce efecte prin intermediul nulității absolute, Curtea

constată, totodată, că o verificare a loialității/legalității administrării probelor, din această perspectivă, este admisă și în cursul judecății, aplicându-se, în acest mod, regula generală potrivit căreia nulitatea absolută poate fi invocată pe tot parcursul procesului penal. Așadar, interdicția categorică a legii în obținerea probelor prin practici/procedee neloiale/nelegale justifică competența judecătorului de fond de a examina și în cursul judecății aceste aspecte. **Altfel spus, probele menținute ca legale de judecătorul de cameră preliminară pot face obiectul unor noi verificări de legalitate în cursul judecății din perspectiva constatării inadmisibilității procedurii prin care au fost obținute și a aplicării nulității absolute asupra actelor procesuale și procedurale prin care probele au fost administrate, în condițiile în care, în această ipoteză, se prezumă iuris et de iure că se aduce atingere legalității procesului penal, vătămarea neputând fi acoperită. De altfel, potrivit art.346 alin.(5) din Codul de procedură penală, doar probele excluse în camera preliminară nu mai pot fi avute în vedere la judecata în fond a cauzei.**

Deși formarea propriei convingeri a judecătorului printr-o muncă de reflecție și de conștiință constituie suportul rațional al demersului judiciar pentru cunoașterea faptelor, drept garanție a unui proces echitabil și în concordanță cu dispozițiile art.6 paragraf 2 din Convenția Europeană și Protocolul nr.7, instanța are obligația de a-și motiva soluția dată cauzei, ceea ce implică justificarea procesului de convingere în mecanismul silogismului judiciar al aprecierii probelor.

Astfel, relativ la aprecierea probelor se impune a se reține că aceasta este operațiunea finală a activității de probațiune, care permite instanței de judecată să determine măsura în care probele reflectă adevărul. Doar prin aprecierea tuturor celor administrate, în ansamblul lor, instanța își poate forma convingerea cu privire la temeinicia sau netemeinicia învinuirii, cu privire la măsura în care prezumția de nevinovăție a fost sau nu înlăturată prin probe certe de vinovăție, dacă se impune sau nu achitarea inculpaților pentru faptele deduse judecății. Mai mult, orice infracțiune poate fi dovedită prin orice mijloc de probă prevăzut de lege, dacă organul judiciar și-a format convingerea că a aflat adevărul în cauza dedusă judecății.

Așadar, aprecierea probelor într-o cauză dedusă judecății, este rezultatul unui proces de cunoaștere a realității obiective, în cadrul căruia probele dau naștere unui sentiment de certitudine în legătură cu existența sau inexistența unei infracțiuni, confirmarea sau absența vinovăției persoanei trimise în judecată.

În soluționarea plângerilor având ca obiect încălcarea principiilor loialității și legalității utilizării procedeele probatorii speciale – investigatori, agenți infiltrați – **Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat cu privire la necesitatea analizării atente a procedurilor judiciare prin care se produc aceste probe** și, în special, cu privire la verificarea respectării cerințelor de contradictorialitate și egalitate a armelor (Hotărârea din 16 februarie 2000, pronunțată în *Cauza Jasper împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*, paragrafele 50-58, și Hotărârea din 26 octombrie 2006, pronunțată în *Cauza Khudobin împotriva Rusiei*, paragrafele 133-135).

Totodată, în *Cauza Bulfinsky împotriva României* Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat jurisprudența sa recentă referitoare la art. 6 din Convenție, în care a făcut o distincție detaliată între conceptul de înscenare și utilizarea tehnicilor legale ale activităților sub acoperire și a reafirmat obligația instanțelor interne de a face o analiză atentă a materialului aflat la dosar atunci când un acuzat invocă o înscenare din partea poliției.

În acest context, întrucât Curtea a stabilit că rolul său, potrivit art. 6 § 1 din Convenție, nu este să stabilească dacă anumite mijloace de probă au fost obținute ilegal, ci mai degrabă să analizeze dacă o astfel de „illegalitate” a avut drept consecință încălcarea unui alt drept protejat prin Convenție, revine instanței naționale obligația de a analiza calitatea aprecierilor făcute cu privire la pretinsa înscenare și să se asigure că s-a respectat în mod adecvat dreptul la apărare al inculpatului, în special dreptul la proceduri contradictorii și la egalitatea armelor (vezi *Ramanauskas v.Lithuania*, §§ 49–61; *Malininas împotriva Lituaniei*, §§ 34–35 și *Bykov împotriva Rusiei* §§ 88–93).

De asemenea, se notează că în momentul în care o probă a fost obținută cu încălcarea prevederilor legale se întâlnesc două interese contrare, respectiv interesul societății ca persoana care a săvârșit o infracțiune să fie identificată, judecată, condamnată și să-și execute pedeapsa și, pe de altă parte, interesul individual al persoanei ca niciunul dintre drepturile sale să nu fie încălcate prin conduita abuzivă a organelor judiciare, jurisprudența CEDO dând prevalență celor din urmă.

Legalitatea și temeinicia sunt însușiri fundamentale ale oricărei probe care, prin elementele de fapt constatate servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanelor care au săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzelor, contribuind la aflarea adevărului în procesul penal.

Nu în ultimul rând instanța de control judiciar face trimitere la doctrina care a reținut că „nepriceperea sau lipsa de diligență a părților nu dă drept instanțelor represive să abdice de la îndatorirea ce o au de a cunoaște adevărul real. Dacă am admite soluțiunea contrară ar însemna să pedepsim pe un infractor nu atât pentru vinovăția lui - care a rămas neprecizată - , ci pentru ignoranța sau neglijența sa sau viceversa, să-l achităm nu pentru că e nevinovat, ci pentru că acuzarea a fost nepricepută sau lipsită de diligență. Or, aceasta ar putea fi represiune, însă nu justiție represivă” (V. Dongoroz, în V. Dongoroz, C. Chisăliță, Șt. Laday, E. Decuseară, *Tratat de drept și procedură penală*, ed. a doua cursului de drept penal și procedură penală, vol. II de I. Tanoviceanu, 1924, p. 27.)

Prin urmare, instanța de control judiciar constată că este esențial ca instanța de fond să analizeze procedura care a determinat formularea denunțurilor cu privire la faptele reținute în sarcina inculpaților, pentru a se asigura că drepturile părților au fost asigurate în mod adecvat, în special din perspectiva egalității armelor [(cauza *Bulfinsky împotriva României*) - *Ramanauskas*, *Malininas* și *Khudobin împotriva Rusiei* § 133].

Cu ocazia reluării judecării cauzei în fond, cercetarea judecătorească se va efectua cu respectarea principiilor oralității, nemijlocirii și contradictorialității și prin administrarea oricăror probe care apar necesare, în urma cărora instanța de

fond trebuie să ajungă, motivat, la o soluție temeinică și legală, ca unic rezultat care exprimă cert adevărul impus de probele obținute și administrate conform legii, analizate în mod conjugat, și nu independent una de alta.

Astfel, cercetarea judecătorească va trebui să permită acuzării/apărării să combată/ susțină afirmațiile inculpaților, martorilor denunțatori, martorilor cu privire la vicierea probatoriului, instanța de fond urmând a dispune audieri de martori pe aspectele noi învederate și a analiza necesitatea audierii persoanelor cu privire la care se susține că au declanșat procedura ce a determinat formularea denunțurilor împotriva inculpaților. Se vor efectua verificări cu privire la modalitățile prin care au fost realizate pretensele constrângeri exercitate de către agenții statului la adresa martorilor (scoateri din arest nejustificate de necesitatea instrumentării vreunui dosar penal, verificări cu privire la modalitatea de stabilire a prejudiciului reținut în cauză), în vederea lămuririi cauzei sub toate aspectele.

Instanța de apel reiterează că, în situația expusă, în care legalitatea și loialitatea probelor este pusă la îndoială pentru motive noi denunțate de părți după pronunțarea sentinței penale, care sunt de natură a avea o importanță decisivă asupra soluționării cauzei, judecarea în apel pentru prima dată a acestor chestiuni de fapt și de drept, ar determina eliminarea artificială a unui grad de jurisdicție, în defavoarea intereselor procesuale ale părților, pentru care legislația procesuală prevede parcurgerea a două grade de jurisdicție.

Astfel, în condițiile în care legea procesual penală prevede două grade de jurisdicție, **este necesar ca judecata să parcurgă toate etapele procesuale, pentru a nu priva părțile de un grad de jurisdicție, prin soluționarea cauzei direct de instanța de apel, după readministrarea probelor în apel** (cauza *Popa vs. României*)

Inexistența unui al doilea grad de jurisdicție (drept recunoscut în materie penală prin Protocolul nr. 7 al Convenției Europene a Drepturilor Omului) prin care să se interpreteze și analizeze nemijlocit probele aduce atingere dreptului la un proces echitabil prevăzut de art.6 par.1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, dreptul la un proces echitabil fiind în strânsă legătură cu dreptul la dublul grad de jurisdicție în materie penală.

Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, reține că necesitatea lămuririi cauzei sub toate aspectele, al aflării adevărului, pe bază de **probe obținute și administrate în condiții de legalitate și loialitate cu privire la faptele și împrejurările cauzei**, precum și cu privire la persoanele suspecte sau inculcate, constituie o componentă obligatorie, așa cum s-a mai menționat, a dreptului la un proces echitabil al părții, garantat prin prevederile art. 6 din CEDO a cărui încălcare impune, cu necesitate, reluarea judecății în condiții de echitate în fața aceleiași instanțe.

Așadar, prima instanță, pronunțând hotărârea, nu a cunoscut aspectele învederate de martorii și inculpații anterior menționați, practic, și-a întemeiat soluția de condamnare pe declarațiile acestora din faza de cercetare judecătorească și urmărire penală care diferă esențial de cele date de aceștia în fața instanței de control judiciar, datorită unor elemente noi ce țin de loialitatea și

legalitatea administrării probatoriului în faza de urmărire penală. Având în vedere decizia Curții Constituționale nr. 802/2017 care permite verificarea legalității și loialității administrării probelor și în cursul judecării, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, apreciază că se justifică trimiterea cauzei spre rejudecare întrucât, altfel, inculpații din prezenta cauză ar fi privați de un grad de jurisdicție, instanța de control judiciar fiind pusă în situația de a analiza pentru prima și ultima dată cauza atât în fapt cât și în drept.

De altfel, obligativitatea rejudecării de către prima instanță în fond reiese și din soluția prevăzută de Codul de procedură penală, în cazul revizuirii, pentru ipoteza descoperirii unor fapte și împrejurări ce nu au fost cunoscute la soluționarea cauzei și care dovedesc netemeinicia hotărârilor pronunțate (art. 453 alin.1 lit.a din Codul de procedură penală) care ilustrează importanța reexaminării situației factuale cu parcurgerea tuturor gradelor de jurisdicție.

Pentru considerentele expuse, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, cu majoritate, va admite apelurile declarate de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție** și de inculpații **A., A., C. și C.** împotriva sentinței penale nr.978 din data de 01 noiembrie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, în dosarul nr...../1/2014.

Va desființa sentința penală apelată și va trimite cauza spre rejudecare la Secția Penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În baza art. 275 alin.(3) Cod procedură penală cheltuielile ocazionate de soluționarea apel urilor **Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție** și a inculpaților **A., A., C. și C.** vor rămâne în sarcina statului.

În baza art.275 alin. (6) Cod procedură penală onorariile cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu până la prezentarea apărătorilor aleși pentru apelanții intimați inculpați, în sumă de câte 90 lei, se vor suporta din fondurile Ministerului Justiției.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Cu majoritate:

Admite apelurile declarate de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție** și de inculpații **A., A., C. și C.** împotriva sentinței penale nr.978 din data de 01 noiembrie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, în dosarul nr...../1/2014.

Desființează sentința penală apelată și trimite cauza spre rejudecare la Secția Penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În baza art. 275 alin.(3) Cod procedură penală cheltuielile ocazionate de soluționarea apelurilor **Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție** și a inculpaților **A., A., C. și C.** rămân în sarcina statului.

În baza art.275 alin. (6) Cod procedură penală onorariile cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu până la prezentarea apărătorilor aleși pentru

apelanții intimați inculpați, în sumă de câte 90 lei, se suportă din fondurile Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 26 martie 2018.

Cu opinia separată a doamnei judecător **I.**, în sensul admiterii apelului inculpatului **C.** numai sub aspectul constatării incidenței art. 19 din OUG nr. 43/2002 și a respingerii apelurile **Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție** și a inculpaților **A., A. și C..**

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Opinie separată:

Opinia separată vizează soluția de admitere a apelurilor formulate în cauză, urmată de desființarea sentinței atacate cu consecința trimiterii cauzei spre rejudecare, în condițiile în care apreciez că se impunea menținerea hotărârii de condamnare pronunțată de prima instanță față de cei patru inculpați, întrucât este legală și temeinică și, ca atare, căile ordinare de atac exercitate de Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești și inculpați erau de respins, ca nefondate, iar prin excepție, trebuia admisă cea a inculpatului C., însă numai în ceea ce privește incidența dispozițiilor art. 19 din O.U.G. nr. 43 /2002.

Prealabil analizării temeiniciei acuzațiilor formulate împotriva inculpaților C., C., A. și A. prin prisma motivelor de apel expuse de aceștia, precum și prin raportare la apelul promovat de parchet consider că trebuie făcute următoarele precizări.

Astfel, din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 342 C.pr.pen. - art. 347 C.pr.pen., care reglementează procedura în camera preliminară, rezultă că legiuitorul a limitat invocarea excepțiilor privind legalitatea actelor efectuate de organul de urmărire penală și a administrării probelor într-o etapă distinctă de cea a dezlegării în fond și în căile de atac a conflictului de drept penal substanțial, fază în care judecătorul de cameră preliminară fiind chemat să realizeze un control al materialului de urmărire penală verifică toate actele de urmărire penală prin care s-a administrat probațiunea, dar și modul/condițiile în care au fost obținute și folosite probele, făcând, după caz, aplicarea regimului juridic al nulităților prevăzut de art. 280 - art. 282 C.pr.pen. și, nu în ultimul rând, a sancțiunii excluderii probelor obținute nelegal, ca urmare a constatării nulității actului prin care s-a dispus/autorizat/confirmit proba sau a însuși mijlocului de probă ori a procedurii probatorii prin care a fost dobândită, conform art. 102 alin. (3) C.pr.pen.

Așadar, în această fază se verifică dacă organele de urmărire penală s-au conformat în activitatea de strângere a probatoriului principiului legalității probelor, inclusiv în componenta sa intrinsecă a administrării loiale, fiind excluse probele obținute prin utilizarea de procedee probatorii sau rezultate din mijloace de probă administrate cu încălcarea prescripțiilor procedurale ori prin folosirea de metode neloiale.

În acest context, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887

din 05 decembrie 2014, apreciind „că rezultatul procedurii în cameră preliminară referitor la stabilirea legalității administrării probelor și a efectuării actelor procesuale de către organele de urmărire penală are o influență directă asupra desfășurării judecății pe fond, putând să fie decisiv pentru stabilirea vinovăției/nevinovăției inculpatului” și, totodată, reținând că în concepția inițiatorului, proiectul Codului de procedură penală „instituie competența judecătorului de cameră preliminară în verificarea conformității probelor administrate în cursul urmăririi penale cu garanțiile de echitate a procedurii”, a constatat că, prin modul în care a reglementat această procedură, „legiuitorul a încălcat dreptul părților la un proces echitabil în componenta sa privind contradictorialitatea, oralitatea și egalitatea armelor” și, ca atare, a stabilit că soluția legislativă cuprinsă în art. 354 alin. (1) C.pr.pen. și 346 alin. (1) C.pr.pen. potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului” este neconstituțională.

Ulterior, în jurisprudența sa, instanța de contencios constituțional a stabilit că „în procedura de cameră preliminară se pot administra probe pentru a se face dovada că anumite probe din rechizitoriu sunt obținute în mod nelegal sau neloial” (Decizia nr. 296 din 11 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 07 octombrie 2016, paragraful 24 și Decizia nr. 778 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 03 mai 2017, paragraful 19).

De asemenea, pentru a asigura conformitatea prevederilor legale care guvernează procedura de cameră preliminară cu legea fundamentală a țării, Curtea Constituțională a constatat, prin Decizia nr. 802 din 05 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 06 februarie 2018, că dispozițiile art. 345 alin. (1) C.pr.pen., astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 75/2016, cuprind o soluție legislativă neconstituțională, întrucât, deși au creat posibilitatea părților și persoanelor vătămate să conteste direct și nemijlocit, în ședință de judecată, probatoriul produs în faza de instrucție, nu le oferă mijloacele procesuale necesare pentru a demonstra nelegalitatea acestuia, în condițiile în care permit judecătorului de cameră preliminară să administreze ca mijloace de probă numai înscrisuri noi, cu ocazia judecării cererilor și excepțiilor formulate de părți sau ridicate din oficiu.

Cu toate că examinarea legalității probatoriului efectuat de către organele

de urmărire penală este atributul exclusiv al judecătorului de cameră preliminară, acesta stabilind în mod suveran asupra legalității întocmirii actelor de urmărire penală și a administrării probelor, elemente cu privire la care, dacă au rămas câștigate cauzei, nu se mai pot face aprecieri în cursul judecății, întrucât nu este permis a se face dovada împotriva unor chestiuni definitiv validate, instanța de contencios constituțional, raportându-se la faptul că legiuitorul a interzis, în mod absolut, potrivit art. 101 C.pr.pen. și art. 102 alin. (1) C.pr.pen., strângerea probelor prin folosirea de practici sau procedee neloiale (tortură, mijloace de constrângere, violențe, amenințări, tehnici de ascultare care afectează conștiința persoanei), a mai reținut, în cuprinsul considerentelor deciziei anterior menționate, că asemenea metode atrag nulitatea absolută a mijloacelor de probă astfel obținute, cu consecința excluderii necondiționată a probei, conform art. 102 alin. (3) C.pr.pen. Ca atare, s-a constatat că, fiind vorba de o nulitate absolută ce poate fi invocată pe tot parcursul procesului penal, verificarea legalității administrării probelor din perspectiva loialității obținerii lor este posibilă și în cursul cercetării judecătorești.

Așadar, atât în prima instanță cât și în apel probele validate de judecătorul de cameră preliminară pot forma din nou obiectul verificării, însă numai în ceea ce privește practicile/metodele/procedeele folosite de organele de anchetă pentru strângerea lor, întrucât constatarea neloialității procedurii de obținerea a acestora atrage nulitatea absolută a actelor procesuale și procedurale prin care au fost administrate, în condițiile în care vătămarea adusă legalității procesului penal nu poate fi acoperită, fiind prezumată de drept. Altfel spus, în cursul judecății nu mai pot fi invocate încălcări ale prescripțiilor procedurale de administrare a probelor, ci doar acele vicii determinate de utilizarea unor metode nelegale de obținere a acestora, proceduri care, fiind interzise în mod categoric de lege, justifică, ulterior depășirii fazei de cameră preliminară, competența instanțelor de a examina respectivele aspecte.

Drept urmare, în raport cu cele stabilite, în mod constant, cu valoare de principiu, de către instanța de control constituțional, în sensul că dispozitivul și considerentele deciziilor sale sunt general obligatorii și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept (Decizia nr. 1.415 din 04 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009; Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 05 mai 2010; Decizia nr. 536 din 28 aprilie

2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 07 iulie 2011; Decizia nr. 223 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012; Decizia nr. 265 din 06 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014), apreciez că aspectele invocate de inculpatul C. și martorii S., P., O., în legătură cu legalitatea administrării probelor din perspectiva inadmisibilității metodelor prin care au fost obținute, **nu puteau determina trimiterea cauzei spre re judecare, întrucât Completul de 5 judecători, ca instanță de apel, era competent să constate dacă strângerea probatoriului s-a realizat de către organele de instrucție penală prin utilizarea unor mijloace sau procedee neloiale.** dovedirea acestui fapt conducând, în final, la excluderea probelor nelegale. O asemenea evaluare implică cu necesitate nu doar o analiză a procedurii judiciare prin care s-au obținut probele în faza de instrucție penală, ci și a întregului probatoriu administrat de prima instanță, raportat inclusiv la contextul și momentul procesual la care au fost semnalate aceste chestiuni de martorii menționați, precum și de inculpatul A., în condițiile în care nuanțarea sau revenirea asupra unor declarații, direct în calea de atac a apelului, nu reprezintă „de plano” o consecință a unor acțiuni neloiale din partea organelor de urmărire penală, care s-ar fi concretizat în promisiuni sau acte de constrângere exercitate în scopul formulării unor acuzații nereale împotriva inculpaților C. și C., în absența unor dovezi sau justificări credibile.

Nu în ultimul rând, procedând, în acest mod, nu se încălca dreptul părților la dublul grad de jurisdicție în materie penală, deși, ulterior pronunțării soluției de condamnare, au fost denunțate motive noi ce nu au făcut obiectul controlului realizat de prima instanță, fiind lipsit de relevanță faptul că acestea ar fi avut o înrăurire decisivă asupra dezlegării conflictului de drept penal substanțial, întrucât, o interpretarea contrară, ar conduce la trimiterea cauzei spre re judecare, de fiecare dată, când, direct în calea ordinară de atac, se invocă anumite împrejurări, chiar cunoscute dinaintea sesizării instanței cu rechizitoriul, dar nesemnificate până la acest moment, fiind, astfel, nesocotită obligația care îi incumbă organului judiciar investit cu judecarea apelului de a examina cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, potrivit caracterului integral devolutiv al acestuia.

Astfel, examinând încheierea nr. 28/C din 25 iunie 2014, pronunțată în

dosarul nr./1/2014 al înaltei Curți, **prin** care s-a finalizat procedura de cameră preliminară în prezenta cauză, constat că susținerile inculpaților C. și C. referitoare la încălcarea principiului loialității nu au fost acceptate, întrucât în lipsa unor probe care să dovedească exercitarea vreunei forme de constrângere asupra denunțătorilor (D., P., P.), calitatea acestora de inculpați în altă cauză, starea privativă de libertate în care se aflau la acel moment, modul de redactare a denunțurilor, beneficiul obținut prin formularea lor sau schimbarea poziției procesuale a coinculpatului A., nu constituie elemente din care să rezulte administrarea neloială a probelor de către procuror.

De asemenea, deși în procedura camerei preliminare cei doi inculpați, în raport cu dispozițiile procesual penale aplicabile la acel moment, nu au avut posibilitatea să dezbată în contradictoriu legalitatea probatoriului, nici în primă instanță, aceștia nu au invocat/probat caracterul neloial al efectuării urmăririi penale și a administrării probelor, ba mai mult martorii, printre care s-au aflat și denunțătorii, menținându-și declarațiile date la urmărire penală și prezentând pe larg împrejurările de fapt pentru dovedirea cărora au fost propuși, nu au adus la cunoștința judecătorilor, chiar audiați fiind cu respectarea tuturor garanțiilor care conferă caracter echitabil unei proceduri, respectiv în condiții de publicitate, oralitate, contradictorialitate și egalitate de arme, că depozițiile date în faza de anchetă penală au fost rezultatul presiunilor exercitate asupra lor.

De altfel, niciunul dintre martorii care au fost ascultați atât în fond cât și în apel nu a invocat vreo modalitate neloială în care ar fi acționat procurorii anticorupție la momentul formulării denunțurilor sau a luării depozițiilor testimoniale. Mai mult, martorii D., P., P., P. și O., audiați în apel, și-au menținut declarațiile oloșrafe, după caz, cele consemnate în formular tipizat, din faza instrucției penale la Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești, precum și depozițiile testimoniale din faza primei instanțe, fără să aducă modificări cu privire la aspectele asupra cărora au fost întrebați de natură a dovedi caracterul fals al acuzațiilor aduse inculpaților din prezenta cauză și care să aibă înrâurire asupra situației de fapt reținută de judecătorii fondului, în condițiile în care niciunul dintre aceștia nu a susținut că cele relatate la urmărire penală și în cursul cercetării judecătorești sunt neadevărate și că ar fi rezultatul unor practici neloiale exercitate de cei doi

procurori de caz, semnatori ai rechizitoriului, care au efectuat ancheta penală, ba chiar martora S. care, în fața Completului de 5 judecători, și-a retractat, în parte, declarația dată la 20 februarie 2014, a subliniat că „niciunul dintre procurorii O., pentru declarația din ianuarie 2014 și, respectiv, D. pentru declarația din 20 februarie 2014, nu m-au presionat, constrâns sau amenințat să declar, într-un anume fel”,

Dincolo de aceste aspecte, constat și faptul că, doar în apel, martorii O., S., P. și P., adică ulterior ascultării, la termenele de judecată din 02 decembrie 2014, 23 februarie 2015, 06 aprilie 2015 și 13 octombrie 2015, de către instanța de fond, ocazie cu care nu au contestat conținutul și nici circumstanțele în care au dat declarații în fața procurorilor anticorupție, au încercat să acrediteze ideea că cele susținute în faza de anchetă au fost rezultatul promisiunilor sau constrângerilor psihice exercitate de procurorul N. care, la acel moment, funcționând în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel și instrumentând dosarul în care erau cercetați, în stare de arest preventiv, pentru fapte de evaziune fiscală, urmărea obținerea unor probe care să conducă la punerea sub acuzație a inculpaților C. și C.. Cu alte cuvinte, acești martori au susținut că nu procurorii anticorupție care au efectuat urmărirea penală au încercat să-i manipuleze să dea declarații mincinoase în scopul incriminării familiei C., pe fondul stării psihice determinată de cercetarea, în stare de arest preventiv, într-un dosar înregistrat la unitatea de parchet ordinară anterior menționată, ci magistratul ce-i investiga, ipoteză care nu este de natură a conduce la concluzia încălcării principiului loialității administrării probelor în prezenta cauză, întrucât, în realitate, problema care s-ar pune în cazul constatării veridicității celor susținute de cei patru martori este aceea de a se stabili în ce măsură restul probatoriului este suficient pentru a stabili vinovăția inculpaților C. și C. în raport cu acuzațiile imputate, cu efect direct asupra soluției de condamnare dată în primă instanță.

În acest sens, este relevant de observat că martorul P., în fața instanței de apel, deși a precizat că, atunci când se afla în arest preventiv, „procurorul N., la acea dată procuror la PCA, mi-a sugerat de câteva ori că pot face oricând un denunț cu referire la persoana lui C. sau a altui membru al familiei C.”, a afirmat că „Nu am a asistat la o discuție”, „în biroul procurorului de la Parchetul de pe lângă

Curtea de Apel, alături de alți arestați preventiv ... vizând denunțarea lui C. despre pretinderea aceluiași tip de comision", precum și că „nu am făcut nicio înțelegere și nici nu cunosc să fi făcut cineva vreo înțelegere" cu privire la incriminarea lui „C. despre pretinderea unui procent de 10 % aferent unor lucrări executate în județul Prahova", însă a relatat că a fost prezent la momentul la care „a formulat propunerea un alt arestat, inculpatul din această cauză A.", de față fiind și „numiții P., P., T.". Cu aceeași ocazie, martorul a mai menționat că: „în condițiile în care fac aceste precizări eu îmi mențin denunțul pe care l-am formulat la Direcția Națională Anticorupție, întrucât cele scrise acolo sunt adevărate"; „In denunțul formulat de mine este vorba despre o altă situație decât cea propusă cu titlu de înțelegere de numitul A." „.... în denunțul pe care l-am adresat procurorului am inclus niște fapte care s-au petrecut, în acea perioadă, săvârșite de numiții P., O. și D.."

Ca atare, constat, din analiza coroborată a declarațiilor martorului P. date pe parcursul procesului penal, că nu se confirmă exercitarea unor presiuni sau oferirea de promisiuni de către procurorul N. în scopul de a-l determina să formuleze denunț împotriva inculpatului C., în legătură cu acuzațiile de luare de mită pentru care s-a dispus trimiterea acestuia în judecată în prezenta cauză, cu atât mai mult cu cât, în cuprinsul propriului denunț, martorul a făcut trimitere la activitatea pretins infracțională desfășurată de O., D. și P..

De asemenea, **martorul O.**, audiat fiind de instanța de apel, a precizat de o manieră generală că „unele susțineri sunt consemnate nereal în cuprinsul depozitiilor date în faza de urmărire penală", aspect „de care a luat la cunoștință prin accesarea site-ului Lumea Justiției", **fără să indice, în concret, care sunt mențiunile neadevărate cuprinse în declarațiile date la 21 noiembrie 2013 și 27 ianuarie 2014,** în etapa instrucției penale, în condițiile în care a arătat că le menține în totalitate. În același context, **martorul** făcând referire și la cercetarea sa de către procurorul N., într-un dosar al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel, ocazie cu care acesta i-a solicitat „să-i spun ceva efervescent despre C. pentru că mă va lăsa în pace", amenințându-l și înjurându-l, la data de 23 octombrie 2013, când i-a luat declarație, **a arătat**, totodată, că „la finalizarea urmăririi penale care a

efectuat-o PCA, prin rechizitoriul întocmit **chiar de către procurorul N. am fost trimis în judecată sub aspectul infracțiunii de evaziune fiscală**", precum și ca, deși **la audierea** în discuție **a fost asistat de avocat ales, nu a contestat comportamentul procurorului de caz conform dispozițiilor legale.** De altfel, așa cum am precizat deja, martorul și-a menținut, în primă instanță, declarațiile făcute în cauză, la Direcția Națională Anticorupție -Serviciul Teritorial Ploiești, fără să indice că acestea sunt neadevărate, în timp ce, în apel, încercând să dea greutate susținerilor sale, a precizat că, după audierea sa în calitate de martor de către judecătorii fondului, a primit „în aplicația Whatapp instalată pe telefonul meu, de la o persoană necunoscută, o înregistrare din care eu recunosc vocea unuia, ca fiind a procurorului N.", care cuprindea referiri la etnia sa și la faptul că atunci când s-a aflat în arest preventiv a cerut o saltea.

Se observă, aşadar, o fisură în raţionamentul mărtorului O., întrucât declarațiile sale date, la fond, în faţa unei instanţe independente şi imparţiale, constituită potrivit legii, cu respectarea principiilor oralităţii, contradictorialităţii şi egalităţii armelor, nu sunt rezultatul vreunei demers al procurorului N., în condiţiile în care abia ulterior audierii de către judecătorii primei instanţe, s-a încercat intimidarea sa, prin transmiterea, pe telefon, a unei înregistrări audio lipsită de orice relevanţă sub acest aspect, fără să prezinte vreun alt argument rezonabil, iar, deopotrivă, afirmaţiile conform cărora acelaşi magistrat, în timp ce îl cerceta pentru fapte de evaziune fiscală, ar fi exercitat presiuni asupra sa pentru a obţine incriminarea familiei C., în schimb urmând „să-l lase în pace", nu se confirmă având în vedere trimiterea sa în judecată dispusă chiar de respectivul procuror.

Totodată, martorul P., în faţa Completului de 5 judecători, **nu si-a schimbat declarațiile din faza de urmărire penală și de la instanța de fond**, cu privire la împrejurările faptice pentru dovedirea cărora a fost chemat și care sunt esențiale pentru dezlegarea conflictului de drept penal, ba mai mult, în contextul relatării unor acțiuni ale procurorului N., **nu a precizat nici măcar o dată că depozițiile sale din cursul procesului penal ar fi contrare adevărului și, ca atare, nu ar reflecta realitatea evenimentelor desfășurate.**

Chiar dacă martorul a susținut că N., când l-a cercetat pentru evaziune fiscală, în dosarul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, i-a solicitat să facă un denunț mincinos împotriva lui C. și

C., într-o cauză având ca obiect infracțiunea de evaziune fiscală și spălare de bani reținută în sarcina acestora, indicându-i „soluția prevăzută de art. 19 din Legea nr. 682/2002”, precum și să confirme la Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești „relatările lui A., în sensul de a recunoaște faptul că acesta i-a dat o sumă de bani lui C., într-o mașină marca BMW, sens în care mi-a arătat copia declarației dată de către A. și că, pe de altă parte, eu personal am văzut în mod direct momentul primirii unei sume de bani de la A. de către C., întrucât ambii aveam două birouri cu un secretariat comun”, dar, întrucât a refuzat, „am stat arestat preventiv circa 6 luni de zile”, constat că depozițiile acestuia din prezenta cauză nu au fost determinate de acțiunile la care face trimitere, cu atât mai mult cu cât în țesătură cu cele prezentate la instanța de fond și în apel nu a făcut asemenea precizări.

Pe de altă parte, martorul P. a prezentat o variantă diferită de cea a martorului P., în legătură cu discuția la care a participat în arest preventiv, alături de A., P., T. și P., precizând că în vederea găsirii „unei soluții de a scăpa mai repede de acolo; ... P. a propus să-l denunțăm cu toții pe inculpatul C., dată fiind calitatea lui de parlamentar și urmând a fi eliberați de către domnul procuror N., care ne promitea că dacă facem denunțuri vom ajunge acasă”, împrejurare care confirmă, în plus, lipsa de veridicitate a acestor susțineri, întrucât fiecare dintre martori încearcă să indice o altă persoană ca fiind inițiatorul propunerii de a formula denunț împotriva inculpatului C., înțelegere despre care, așa cum au susținut însă ambii, nu au avut cunoștință dacă s-a materializat.

Concluzionând, în lipsa unor motive logice și credibile care să justifice schimbarea de atitudine a martorilor P., O. și P. în legătură cu circumstanțele în care au fost audiați la urmărire penală, în condițiile în care și-au menținut în totalitate, în cursul judecății depozițiile date în faza investigației penale, relatând pe larg la instanța de fond aspecte referitoare la împrejurările faptice ale cauzei, apreciez că nu poate fi pus sub semnul întrebării conținutul acestor declarații, întrucât este vorba doar despre o nouă strategie de apărare pe care inculpații C. și C. au înțeles să o adopte, în raport cu faptul că nu au putut produce dovezi apte să conducă la concluzia încălcării principiului loialității administrării probelor de către procurorii anticorupție, precum și la

pronunțarea unei soluții de achitare în ceea ce îi privește.

Astfel, constat că după pronunțarea hotărârii de condamnare în primă instanță, în contextul declanșării, în anul 2017, a unor proceduri disciplinare împotriva procurorului N. legate de activitatea desfășurată la Direcția Națională Anticorupție și a unei campanii mediatice negative la adresa acestuia determinată, inclusiv de apariția în mass-media a unor înregistrări audio și sms-uri despre care, în spațiul public, s-a vehiculat că privesc discuțiile purtate de N., în calitate de procuror anticorupție, cu inculpatul C., denunțator într-o cauză aflată în instrumentarea sa și care ar ridica suspiciuni cu privire la modul de obținere a probelor în respectivul dosar, *cei trei martori au încercat să creeze impresia că acuzațiile imputate familiei C. sunt rezultatul acțiunilor concertate ale magistratului N. care le-ar fi pretins să facă denunțuri mincinoase pentru a beneficia de o situație favorabilă în cadrul anchetei penale de care erau vizați. In pofida acestor susțineri, tot în apel, fiecare martor, fiind întrebat punctual, a precizat că își menține denunțul, după caz, depozitiile testimoniale date anterior în fața procurorilor O. și D. și a instanței de fond, împrejurare care dovedește că respectivele declarații exprimă adevărul, fără să cuprindă incriminări nereale la adresa inculpaților C. și C..*

Ca atare, se observă că deși **martorii nu își retractează conținutul declarațiilor**, vor să inducă ideea că au fost determinați de o persoană străină anchetei penale desfășurată în prezenta cauză, prin constrângeri și promisiuni, să le dea, fapt care însă nu s-a probat, în condițiile în care au fost trimiși în judecată, inclusiv în arest preventiv sau la domiciliu (O., S., P.), la data de 07 martie 2014, prin rechizitoriul nr./P/2013 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, întocmit de procurorul N., deci ulterior audierii, la datele de 21 noiembrie 2013, 20 ianuarie 2014, 27 ianuarie 2014 și 29 ianuarie 2014, de către procurorii anticorupție, situație din care rezultă caracterul nereal al celor menționate pentru a-și justifica propriile demersuri, respectiv formularea de denunțuri și depoziii testimoniale în vederea cercetării în stare de libertate sau a obținerii unei soluții de netrimitere în judecată. De altfel, nimic nu îi împiedica pe **martori**, ulterior trimiterii lor în judecată, când au constatat că procurorul care-i anchetase și-ar fi încălcat promisiunea, să revină asupra depozitiilor date la Direcția Națională Anticorupție fie imediat, având în vedere că sesizarea instanței supreme, prin

rechizitoriu, s-a dispus la data de 10 aprilie 2014, fie la momentul audierii de judecătorii fondului, întrucât, prin atitudinea adoptată, dovedesc încă o dată neveridicitatea celor susținute în apel, cu atât mai mult cu cât nu au prezentat nicio explicație credibilă și rezonabilă pentru care nu au relatat de la prima instanță conjunctura în care susțin că au ajuns să dea declarații în cauză.

Aceste argumente își păstrează valabilitatea și cu privire la **martora S.**, la rândul ei, trimisă în judecată, sub puterea unei măsuri preventive privativă de libertate, în dosarul nr.P/2013 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, care, în apel, susținând că a fost ținta presiunilor exercitate de procurorul N. „pentru a face relatări contrare adevărului” ta Direcția Națională Anticorupție, unde, audiată fiind, procurorii de caz „nu m-au presionat, constrâns sau amenințat să declar într-un anumit fel, nu a indicat, în concret, constrângerile la care a fost supusă și consecințele pe care le-ar fi suportat dacă nu s-ar fi conformat cererilor magistratului menționat, limitându-se să arate „că înainte de ambele declarații din lunile ianuarie și, respectiv, 20 februarie 2014, am fost chemată la sediul PCA Ploiești de procurorul N. care mi-a spus să dau declarație la DNA, în sensul că am știință că C. a luat bani din lucrările executate de R.”, iar, la data de 20 februarie 2014, când a fost invitată să de declarații la „DNA -ST Ploiești, ... eram sub imperiul măsurii preventive a arestului la domiciliu ... și am fost preluată de 2 ofițeri de poliție, care nu știu dacă mi-au prezentat vreun mandat de aducere”. Ba mai mult, întrucât **martora a recunoscut** că „în niciun moment discuțiile mele cu procurorul N. nu au purtat asupra înscrisurilor presupus a fi găsite pe unul din memory-stick-urile găsite la locuința mea, iar prima data am aflat și am fost interogată despre prezența acelor înscrisuri cu ocazia luării declarațiilor din 20 februarie 2014 de către procurorul D. de la DNA Ploiești”, **constat că,** pe de o parte, susținerile sale din faza instrucției penale, cu privire la respectivele înscrisuri, nu sunt rezultatul conduitei imputate procurorului N., iar, pe de altă parte, retractarea acestora, pentru prima dată, la momentul ascultării de către Completul de 5 judecători, nu exprimă adevărul, având în vedere că nu a prezentat nicio motivație plauzibilă care să justifice schimbarea sa de atitudine. De altfel, când a fost ascultată de judecătorii fondului, deși era deja trimisă în judecată fiind cercetată în stare de libertate, martora nu a precizat că cele declarate în cursul urmăririi penale sunt contrare adevărului, ci și-a menținut depozițiile anterioare, dezvoltând aspectele pe care le cunoștea în legătură cu acuzațiile penale, fără să facă vreo referire la acțiunile procurorului

N., situație în care apreciez că simpla afirmație potrivit căreia, în continuare, respectivul magistrat care, între timp, funcționa la Direcția Națională Anticorupție, a exercitat presiuni asupra ei întrucât a citat-o ca martor în vederea audierii pe fapte disjuncte din prezenta cauză, în absența oricăror elemente exterioare care să le dovedească, nu este logică și credibilă și, ca atare, nu poate pune sub semnul îndoielii conținutul declarațiilor date la prima instanță, acestea reflectând realitatea.

Așadar, modificarea depozițiilor trebuie privită, așa cum am arătat în precedent, prin prisma contextului în care a intervenit, motiv pentru care apreciez că martorei S. i-a fost teamă să-și mai mențină declarațiile date anterior, în procedura judiciară, fapt pe care l-a recunoscut textual, la momentul la care, fiind audiată în dosarul nr.P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești (reunit la dosarul nr.P/2013, care face obiectul trimiterii în judecată în prezenta cauză), a solicitat atribuirea unei alte identități, întrucât „îmi este teamă că viața mea și a familiei mele ar putea fi pusă în pericol, întrucât C. este o persoană foarte influentă în județ”. Drept urmare, prin rezoluția nr.P/2013 din 29 ianuarie 2014, i-a fost acordat statutul de martor amenințat, atribuindu-i-se o altă identitate (A.) sub care să fie audiată în acest dosar, iar declarația din 29 ianuarie 2014, dată sub identitate reală, a fost clasificată. Deși organul de urmărire penală a valorificat în susținerea acuzațiilor reținute prin actul de sesizare toate declarațiile sale, indiferent de identitatea sub care le-a dat, *constat, la o analiză atentă a acestora, că aspectele lămurite în cuprinsul depoziției semnate cu pseudonimul A. nu vizează aceleași chestiuni ca cele consemnate în declarația din 20 februarie 2014, luată martorei S., motiv pentru care nu se poate reține că organele de urmărire penală au strâns probe prin folosirea de practici neloiale, respectiv audierea aceleași persoane sub mai multe identități pentru a dovedi același fapt în scopul de a crea impresia existenței unui probatoriu solid, în contra evidenței, pe care să se întemeieze tragerea la răspundere penală a celui acuzat*. Sub acest aspect se constată că norma procesual penală nu interzice audierea unei persoane atât sub identitate reală cât și sub o altă identitate, întrucât este vorba de o chestiune de tactică penală lăsată la aprecierea procurorului care trebuie să dispună de pârghiile necesare pentru a asigura protecția martorului, astfel încât să nu permită descoperirea sa sau să nu existe nici cea mai mică bănuială în această privință, mai ales în cazul care persoana chemată să dea declarații se află în cercul apropiaților fie în plan personal fie

din punct de vedere profesional, fiind exclusă apelarea la o asemenea metodă în scopul administrării neloială a probatoriului pentru a putea dovedi vinovăția celor trimiși în judecată, în absența altor mijloace de probă.

În concret, declarația dată sub identitate protejată cuprinde o descriere amănunțită a înțelegerilor făcute de martorii D., P. și O., reprezentanți ai S.C. S. SRL, S.C. C. SRL și S.C. C. SRL cu inculpații A., A. și C. care se circumscriu infracțiunilor reținute în sarcina acestora din urmă, în timp ce depoziția luată la data de 20 februarie 2014 conține mențiuni cu privire la înscrisurile înregistrate pe unul dintre memory-stick-urile ridicate la percheziția efectuată la domiciliul martorei S., precum și la semnificația anumitor însemnări cuprinse în acestea, respectiv ce reprezintă literele „R și V” sau numele de „V.”. De asemenea, în cursul cercetării judecătorești martora S. fiind audiată nu a menționat nimic cu privire la procentele și modul de împărțire a banilor, la prezența inculpatului C. la sediul din Tătărani al firmei inculpatului A., la participarea sa la discuțiile dintre inculpații A. și A., precizând, totodată, că, deși însemnările reprezentând literele „V și R” și numele „V.” de pe anumite înscrisuri aparțin, nu poate furniza nicio informație despre acestea, spre deosebire de cele dezvoltate cu ocazia declarațiilor date sub identitate protejată, când a indicat persoanele care participau la întâlniri, obiectul discuțiilor purtate, procentul, modul de împărțire a banilor și persoanele care i-au primit, adică inclusiv inculpații A. și C., toate relatările fiind în legătură cu lucrările de dezăpezire din anul 2011-2012 și cele de reabilitare a drumului județean Buda Nedelea.

De asemenea, și *sustinerile inculpatului A., din ultimul cuvânt, acordat în apel*, potrivit cărora „a optat că pentru varianta simplificată la îndemnul avocaților săi. Nu a dat bani familiei C. și a regretat cele întâmplate. La momentul când a fost audiat în noiembrie 2013, a fost chemat de procurorul N. și presat să dea declarații împotriva familiei C.” **sunt neadevărate atât pentru argumentele anterior prezentate, dar și prin prisma faptului că, în raport cu momentul procesual în care a intervenit schimbarea acestuia de atitudine, situația sa juridică nu poate fi agravată** și, ca atare, prin demersul său nu a urmărit decât să sprijine noua strategie de apărare abordată de inculpații C. și C..

Astfel, constat că inculpatul A. a beneficiat, conform art. 396 alin. (10) C.pr.pen., de tratamentul sancționator incident în cazul procedurii abreviate, întrucât judecătorii fondului au reținut că acesta a recunoscut necondiționat și integral comiterea faptelor imputate prin rechizitoriu, având în vedere că există o triplă identitate a bazei factuale, respectiv cea stabilită de instanță, cea descrisă în actul de sesizare și cea recunoscută de inculpat atât cu privire la infracțiunea de dare de mită, în formă continuată, ce a constat în remiterea, în mod repetat, în perioada 2012 -2013, a unui procent din sumele pretinse și primite de la denunțatori - reprezentanți ai unor societăți comerciale, inculpatului C., președintele Consiliului județean Prahova, pentru ca acesta, prin încălcarea atribuțiilor sale de serviciu, să faciliteze, urmare a unor proceduri de achiziție derulate cu nerespectarea dispozițiilor legale, încheierea de contracte cu firmele denunțătorilor și decontarea cu prioritate a sumelor solicitate la plată, cât și în legătură cu infracțiunea de trafic de influență, în formă continuată, comisă împreună cu inculpatul C., prin acte repetate de pretindere și primire a unor sume de bani, în perioada 2012-2013, de la reprezentanții unor societăți comerciale, în schimbul exercitării influenței asupra inculpaților C. și A., factori de decizie în cadrul Consiliului județean Prahova, pentru încheierea unor contracte între instituția publică și respectivele firme cu privire la efectuarea anumitor lucrări și decontarea cu prioritate a lucrărilor deja realizate.

Se observă că dispozițiile privind procedura simplificată nu i-ar mai fi fost aplicate inculpatului A. dacă nu ar fi recunoscut în totalitate situația de fapt descrisă în rechizitoriu și circumscrisă elementelor de conținut ale infracțiunilor de trafic de influență și dare de mită, în formă continuată, ce i-au fost imputate, inclusiv sub aspectul referirilor la participarea și contribuția coinculpatului C. la activitatea infracțională, în condițiile în care acțiunea penală este indivizibilă. Or, retractarea de către inculpatul A. a declarațiilor de recunoaștere privind remiterea unor sume de bani, cu titlu de dare de mită, funcționarului competent, respectiv inculpatului C., precum și participarea inculpatului C. la acțiunile de traficare a influenței, în schimbul unor sume de bani, a intervenit după încheierea dezbaterilor, la momentul acordării ultimului cuvânt de către instanța de control judiciar investită, printre altele, și cu soluționarea apelului promovat de Direcția Națională Anticorupție, cale de atac prin intermediul căreia nu s-a criticat dispoziția judecătorilor fondului de a-i admite cererea de

judecare conform procedurii simplificate, cu consecința majorării tratamentului sancționator ce i-a fost aplicat, ca urmare a înlăturării beneficiului art. 396 alin. (10) C.pr.pen., coroborat cu art. 375 C.pr.pen. și art. 374 alin. (4) C.pr.pen., motiv pentru care, în raport cu efectul devolutiv al apelului și limitele sale de exercitarea, nu-i putea fi creată o situație mai grea având în vedere că declarația de apel a parchetului nu-1 privea, fiind interzisă, totodată, o asemenea agravare și în propria cale de atac care vizează reducerea cuantumului pedepsei potrivit circumstanțelor persoanele favorabile ce îl caracterizează.

Deopotrivă, apreciez că schimbarea de atitudine a inculpatului, care, de altfel, beneficiase de efectele procedurii abreviate, nu a avut la bază intenția acestuia de a ajuta la aflarea adevărului judiciar, în condițiile în care a refuzat să dea declarații în fața instanței de apel, ocazie cu care ar fi putut da lămuri cu privire la împrejurările contrare realității pe care le relatase la judecata în fond, ci a fost generată de întâmplările la care am făcut deja referire, survenite după desesizarea primei instanțe.

În ceea ce privește modalitatea de recuperare a înscrisurilor imprimate pe memory-stick-ul marca Kingston DT101, ridicat cu ocazia percheziției domiciliare efectuată la locuința martorei S., constat că nici aceasta nu a fost contestată, sub aspectul legalității, în procedura de cameră preliminară, ci a fost invocată pentru prima dată în faza apelului de către inculpatul C., care a arătat că accesarea acestui mediu de stocare s-a făcut cu încălcarea prescripțiilor legale care reglementează percheziția informatică, întrucât s-a stabilit de procuror, în mod greșit, că sunt incidente dispozițiile prevăzute de norma procesual penală cu privire la constatarea tehnico - științifică, deși nu erau îndeplinite condițiile legale aplicabile în această materie. Având în vedere că s-a depășit faza procesuală în care se analizează legalitatea probelor strânse în cursul urmăririi penale din perspectiva folosirii unor procedee probatorii sau a obținerii din mijloace de probă administrate cu încălcarea prescripțiilor procedurale, nu mai poate fi pusă în discuție valabilitatea acestora, în condițiile în care se critică nesocotirea unor dispoziții legale care atrage nulitatea relativă, sancțiune ce operează numai dacă se invocă în termenul prevăzut de lege, în caz contrar fiind acoperită. În cursul judecății, așa cum am arătat anterior, este permisă verificarea legalității administrării probelor numai în componenta sa intrinsecă a obținerii prin practici sau procedee loiale, fiind vorba despre un caz de nulitate absolută, așa cum a statuat instanța de contencios constituțional.

Într-un final, având în vedere că norma procesual penală consacră principiul liberei aprecieri a probelor, conform căruia probele nu au valoare mai dinainte stabilită prin lege, fiind supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării întregului probatoriu din cauză, rezultă că, în absența unei ordini legale de preferință, probele administrate în faza de judecată (fond și apel) nu au valoare absolută și nici preeminență față de cele strânse în cursul urmăririi penale, motiv pentru care în cazul în care există contradicții între declarațiile date de aceeași persoană pe parcursul procedurii, precum și cele ale unor persoane diferite, determinate de retractarea, modificarea sau nuanțarea depozițiilor inițiale, se impune o examinare a motivelor care au condus la schimbarea de atitudine a martorului sau inculpatului, urmând să fie reținute numai acelea care se coroborează cu celelalte mijloace de probă și conduc la stabilirea adevărului.

Astfel, chiar dacă martorii O., S., P. și P., în apel, și-au nuanțat, după caz, au revenit parțial asupra declarațiilor date în faza de urmărire penală și în primă instanță, apreciez, în raport cu cele anterior dezvoltate, că modificarea intervenită nu este plauzibilă și coerentă, fiind determinată de evenimente apărute în evoluția procesului penal, după pronunțarea soluției de condamnare de către judecătorul fondului (declanșarea procedurii disciplinare împotriva lui N. și a campaniei mediatică negative, apariția unor înregistrări audio care nu vizează activitatea derulată de procurori în instrumentarea acestei cauze).

În acest context, constat că depozițiile acestor martori din etapa investigației penale efectuată de procurorii anticorupție și cele administrate în primă instanță corespund adevărului, motiv pentru care apreciez că judecătorii fondului, făcând o analiză coroborată a materialului probator, au stabilit, în mod corect, situația de fapt, pronunțând o soluție legală și temeinică atât pe latură penală cât și pe latură civilă, în condițiile în care, pentru argumentele deja prezentate, susținerile acestora din apel, ce vin în contradicție cu cele relatate anterior, pe parcursul procedurii judiciare, nu sunt verosimile, urmând a fi înlăturate. Rațiuni identice sunt incidente și în cazul inculpatului A., declarațiile acestuia din cursul urmăririi penale și din față judecătorilor fondului fiind reținute în continuare, întrucât, pentru motivele dezvoltate în precedent, cele precizate la ultimul cuvânt, acordat în apel, nu vor fi avute în vedere. Ca atare, înțeleg să-mi însușesc, în totalitate, baza factuală reținută de către prima

instanță, precum și argumentele dezvoltate care au stat la dezlegarea conflictului de drept substanțial, în modalitatea dispusă prin sentința apelată.

În concret, în perioada 2012 - 2013, au avut loc la biroul inculpatului A. din, mai multe întâlniri între acest inculpat (omul de legătură cu președintele Consiliului Județean -inculpatul C.) și reprezentanții unor societăți comerciale, printre care și martorii D., O. și P., administratori ai S.C. S. SRL, S.C. C. SRL și S.C. C. SRL, la care, uneori, a fost prezent și inculpatul C., întreprinderi ce s-au finalizat cu încheierea unor înțelegeri referitoare la modalitatea în care urmau să participe la licitațiile organizate de Consiliul Județean Prahova, firma care trebuia să câștige o anumită lucrare, costurile estimative de execuție și profitul obținut, precum și cuantumul comisioanelor de plătit funcționarilor publici, în schimbul atribuirii/prelungirii respectivelor contracte și decontării sumelor datorate de către autoritatea publică locală, cu încălcarea atribuțiilor de serviciu, prin nerespectarea dispozițiilor legale care reglementează domeniul achizițiilor publice. Astfel, procentul de 10% îi revenea inculpatului C., 10.000 de lei inculpatului A. (director executiv al Direcției patrimoniu, ce avea în subordine Serviciile de achiziții publice și de urmărire lucrări publice) și 1/3 din câștig se împărțea, în mod egal, între inculpații A. și C., pentru traficarea influenței asupra funcționarilor publici, (inculpații C. și A.). Pentru ca foloasele necuvenite să ajungă în posesia inculpaților au fost folosite firmele controlate, în fapt, de inculpatul A., respectiv S.C. M. SRL și S.C. S. SRL, cărora le-au fost subcontractate fictiv o parte din fiecare lucrare de către societățile comerciale desemnate câștigătoare în urma procedurilor de achiziții publice, prin reprezentanții lor, martorii denunțatori, fiind, totodată, virate diferite sume de bani cu titlu de plăți, care, ulterior, erau retrase, în numerar, prin intermediul martorilor E., S. și A., pentru a fi transportate la biroul din, unde erau împărțite conform înțelegerii și, în final, remise inculpaților C., C. și A. de către inculpatul A.. În aceste condiții, au fost fraudate, în diverse stadii, procedurile de achiziție publică a contractelor „Modernizare DJ 101 I Buda Nedelea, județul Prahova”, „Lucrări și servicii privind întreținerea curentă a drumurilor publice - plombe” și „întreținerea curentă a drumurilor publice județene de iarnă 2012 - 2013”

încheiate cu S.C. S. SRL (primele 2 lucrări), respectiv S.C. C. SRL, S.C. C. SRL și S.C. S. SRL (ultima lucrare), prin realizarea unor înțelegeri între firmele participante, de care nu au fost străini nici organizatorii procedurilor, scopul funcționarilor publici fiind acela de a obține un avantaj patrimonial prin suplimentarea contractelor de lucrări, în mod nejustificat, cu încălcarea dispozițiilor legale. Altfel spus, mecanismul prin care cei patru inculpați și-au asigurat avantaje pecuniare necuvenite a fost acela de modificare a contractelor încheiate inițial, în sensul prelungirii duratei și majorării nelegale a valorii acestora, prin efectuarea de lucrări suplimentare, în condițiile în care era stabilită, de la început, societatea comercială care va depune oferta câștigătoare, iar banii, astfel, obținuți urmau să-i împartă conform înțelegerii făcute anterior.

Însemnări privind înțelegerile intervenite între participanții la aceste întâlniri au fost făcute de martora S., care a recunoscut, atât la urmărire penală, cât și la instanța de fond, ca a consemnat cele discutate de reprezentanții S.C. S. SRL, S.C. C. SRL și S.C. C. SRL cu inculpatul A., la solicitarea acestuia din urmă, fără însă să poată oferi explicații cu privire la semnificația literelor „R” și „V”, a numelui „V.” și a procentelor menționate în scris.

Aceste întâlniri sunt confirmate și de martorii D., O. și P., care au susținut, în faza de instrucție și în cursul cercetării judecătorești, cele descrise de o manieră amplă de către inculpatul A. cu privire la procentul ce trebuia plătit din câștigul obținut, prin subcontractarea către S.C. M. SRL și S.C. S. SRL a unei părți din lucrările publice efectuate, întrucât atribuirea contractelor către firmele pe care le reprezentau a fost rezultatul demersurilor făcute de acest inculpat pe lângă ceilalți coinculpați. De altfel, așa cum s-a arătat anterior, martora S., fiind audiată sub identitate protejată cu pseudonimul A., a prezentat pe larg obiectul discuțiilor purtate la sediul din, respectiv împărțirea sectoarelor de activitate cu privire la lucrările de dezapezire (perioada 2012-2013) și de reabilitare a drumului județean Budea Nedelea (anul 2012) între S.C. S. SRL, S.C. C. SRL și S.C. C. SRL, sumele sau procentele ce se plăteau pentru obținerea acestor lucrări, persoanele cărora le reveneau bani (inculpații C., A. și A.), precum și participanții la întrevederi (D., O. și P.), inclusiv

inculpatul A.. Acest din urmă aspect a mai fost adeverit atât de martorul P., cât și de martora R. care a observat când inculpatul A. a primit, într-un plic, suma de 20.000 lei de la inculpatul A., în biroul acestuia din

De asemenea, martorii E., S., A., P., P. și P. au arătat circuitul pe care l-au urmat banii preinși și primiți de traficanții de influență (A. și C.) și care, ulterior, au fost remiși funcționarilor publici (C. și A.) care au facilitat, cu încălcarea atribuțiilor de serviciu, prelungirea contractelor „Modernizare DJ 101 I Buda Nedelea, județul Prahova”, „Lucrări și servicii privind întreținerea curentă a drumurilor publice - plombe” și „întreținerea curentă a drumurilor publice județene de iarnă 2012 - 2013”, în baza unor proceduri de achiziție publică derulate cu nerespectarea dispozițiilor legale [art. 2 alin. (2) lit. d) și f) și art. 122 lit. i) din OUG nr. 34/2004], producând, astfel, un prejudiciu în patrimoniul autorității publice județene. Astfel, foloasele necuvenite virate în conturile S.C. M. SRL și S.C. S. SRL, au fost retrase, în numerar, de către primii trei martori, fiind transportate la biroul din, unde, conform înțelegerii, erau împărțiți și remiși de inculpatul A., după ce în prealabil acesta își reținea propriul comision, către ceilalți coinculpați.

Prezența inculpatului C. în biroul din, fie cu ocazia anumitor întâlniri fie la un moment anterior derulării discuțiilor, a fost confirmată și de martorii T. și P., nu doar de inculpatul A., chiar dacă aceștia nu au relatat nimic cu privire la sumele de bani pretinse de traficanții de influență și de cei mituiți. De asemenea, chiar martorul P., care nu l-a plasat pe inculpatul C. în biroul unde s-au realizat înțelegerile de fraudare a modului de obținere a lucrărilor publice, a precizat că acest inculpat i-a propus să îl ajute în scopul recuperării sumelor de bani pentru lucrările executate și neachitate de Consiliul Județean Prahova, contra unui comision de 10%, fapt ce demonstrează realitatea acuzațiilor reținute de prima instanță, cu atât mai mult cu cât, ulterior discuției purtate cu C., a fost contactat de inculpatul A. care, fiind la curent cu cele întâmplate, i-a propus ca plata procentului ce-i fusese solicitat să se facă prin intermediul unui contract

fictiv încheiat între S.C. C. SRL și S.C. M. SRL. Deopotrivă, martorul D. a precizat, la prima instanță, că s-a întâlnit cu inculpatul C., când pleca de la biroul inculpatului A., fără să poată da detalii despre discuția purtată de cei doi, însă, ulterior, A. i-a spus că trebuie să dea 10% din valoarea lucrărilor publice executate, prin aceeași metodă a subcontractării fictive. În același context, martorul a mai afirmat că la momentul la care, în luna septembrie 2013, a încercat să se apropie de inculpatul C. pentru a-l saluta, fiul acestuia, inculpatul C. „1-a pipăit”, întrebându-l dacă „are tehnică pe el”. Aceeași precauție a manifestat-o inculpatul C. și când a fost contactat telefonic de către inculpatul A., așa cum rezultă din înregistrarea convorbirii purtată la data de 19 decembrie 2012, ocazie cu care, deși acesta i-a spus „Sunt pregătit, unde te găsești”, i-a interzis să vină să-l vadă „Băi, tu să nu apari pe aici! Ți-am spus să-l chemi pe B. să-mi aducă hârtia”, impunându-i să ia legătura cu unul din consilierii județeni „Asta ți-am spus eu când am plecat. Bă, dacă nu ții minte ...! Sunt consilieri județeni: B., V., alea, alea ...”, motiv pentru care, inculpatul, executând ordinul ce i-a fost trasat, 1-a sunat pe consilierul T..

Toate aceste aspecte nu fac altceva decât să dovedească adevărul celor susținute de inculpatul A. în declarațiile date pe parcursul procedurii judiciare (la urmărire penală și în primă instanță) cu privire la implicarea președintelui Consiliului Județean Prahova în activitatea infracțională, precum și măsurile luate de acesta, respectiv evitarea oricărui contact direct cu reprezentanții firmelor de la care a primit mita, iar, în anumite momente, chiar cu omul prin care se realiza legătura cu aceștia, pentru a-și securiza poziția în cazul declanșării unei anchete penale împotriva sa, putând, astfel, să adopte strategia de apărare urmată în prezenta cauză, cu atât mai mult cu cât, din aceleași rațiuni, pretinderea și remiterea sumelor de bani s-a realizat prin intermediari (inculpații A. și C.). Oricum, relațiile existente între inculpatul A. și familia C., confirmate și de martorul O., care a luat parte la o întâlnire, într-un restaurant din Ploiești, cu inculpații C., C. și A., ocazia în care nu i-a fost pretinsă nicio sumă de bani, dar, ulterior, fiind contactat de A., i s-a propus „o colaborare”, respectiv obținerea unor lucrări publice, cu condiția subcontractării fictive către S.C. M. SRL, în schimbul unui procent de 10%, împrejurare ce i-a întărit

convingerea că banii ajung la inculpatul C. pentru susținerea campaniei sale electorale, la alegerile parlamentare din anul 2012, rezultă și din implicarea activă a inculpatului A. în desfășurarea procedurilor de achiziții publice privind lucrările de deszăpezire, de plombare drumuri județene și de modernizare a drumului județean Buda Nedelea, inclusiv prin stabilirea societății care urma să câștige atribuirea contractului, în condițiile în care acesta nu justifica aparent vreun interes, întrucât firmele pe care, în fapt, le controla nu participau la licitații, fapt explicabil numai prin aceea că, în cadrul construcției infracționale, a fost pionul care asigura legătura cu inculpatul C., căruia, în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu, cu încălcarea dispozițiilor legale, i-a asigurat obținerea foloaselor necuvenite pretinse, prin modalitatea anterior dezvoltată. De altfel, modul de concepere a întregului mecanism infracțional dovedește dincolo de orice dubiu că inculpatul C. a avut cunoștința de activitățile desfășurate de inculpatul A., beneficiind, în final, de foloasele necuvenite remise de către martorii denunțatori. O concluzie contrară nu poate fi reținută, în condițiile în care inculpatul A. a deținut, în mod constant, informații privind procedurile de achiziție publică desfășurate de Consiliul Județean Prahova, date care nu-i puteau fi puse la dispoziție decât de funcționarii publici (inculpații C. și A.), direct sau prin intermediari (inculpatul C.), împrejurare ce i-a permis organizarea activității infracționale, în modalitatea anterior dezvoltată, ce a avut ca scop obținerea de foloase necuvenite atât pentru sine cât și pentru organizatorii respectivelor proceduri, în timp ce inculpatul C., exact în perioada de referință, așa cum s-a arătat deja, a evitat să intre în contact direct cu reprezentanții firmelor câștigătoare sau cu A., pentru a crea aparența că nu are vreun amestec în cele întâmplate.

Astfel, contractul nr. 9.108 din 17 iulie 2012, având ca obiect „lucrări și servicii privind întreținerea curentă de drumuri publice - plombe”, a fost atribuit, prin procedura cererii de ofertă, S.C. S. SRL, în condițiile în care celelalte șase firme participante la procedură, printre care s-au aflat și S.C. C. SRL și S.C. C. SRL, nu au prezentat toate documentele solicitate prin fișa de date a achiziției, sau, după caz, nu au transmis clarificările solicitate de comisie, deși unele au ofertat un preț mai mic ca cel prezentat de agentul comercial câștigător, conferindu-se, astfel, procedurii o aparență de realizare a concurenței, iar, ulterior, a fost prelungit succesiv, pe câte o perioadă de 15 zile, din inițiativa Consiliului Județean Prahova, prin patru acte adiționale încheiate

la datele de 13 august 2012, 29 august 2012, 17 septembrie 2012 și 03 octombrie 2012, care au fost înregistrate exclusiv la beneficiar, fiind, totodată, suplimentată valoarea contractului. Prelungirea contractului a avut la bază referatele întocmite de Direcția Patrimoniu, o parte semnate chiar de către inculpatul A. și a fost justificată de existența, în perioada emiterii ordinului de începere a lucrărilor (17 -18 iulie 2012), a unui număr mare de zile cu temperaturi ridicate; de necesitatea efectuării unor lucrări suplimentare din cauza degradării asfaltului prin acțiunea unor factori naturali interveniți de la data estimării suprafețelor până la data predării amplasamentului (aprilie-august 2012); de majorarea valorii contractului în raport cu lucrările suplimentare; de diminuarea valorii contractului determinată de finalizarea execuției lucrărilor, iar atribuirea lucrărilor suplimentare s-a făcut, tot, către firma care câștigase inițial, prin procedura de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare. În aceste circumstanțe, luând în considerare și adresa de răspuns nr. 83 din 09 ianuarie 2014 a A.N.M solicitată la cererea inculpatului C., care nu confirmă existența unor temperaturi excesiv de ridicate în perioada de referință; raportul de expertiză tehnică din faza de judecată prin care s-a constatat luna august 2012 ca dată a predării - primirii amplasamentului, nu 17-18 iulie 2012, efectuarea de lucrări pe drumuri județene neincluse în contract, sau, după caz realizarea unui număr mai mic de lucrări sau deloc pe drumurile județene ce făceau obiectul contractului; nota nr. 9.734 din 26 iulie 2012 atribuită martorului C. (diriginte de șantier), lapidară și nesemnată de reprezentantul constructorului, potrivit căreia pe parcursul executării lucrărilor de reparații s-a observat că suprafețele care necesită o asemenea intervenție sunt mai mari decât cele estimate la data inițierii acțiunii și consemnate în referatul nr. 3.455 din 20 martie 2012 a directorului executiv P. (Direcția Tehnică a CJ Prahova), notă care nu individualizează sectoarele de drum unde există diferențe și suprafața afectată, constat că valoarea și durata contractului au fost majorate, pe baza unor documente care conțin date nereale, la inițiativa exclusivă a Consiliului Județean Prahova și cu încălcarea dispozițiilor art. 122 lit. i) din O.U.G. nr 34/2006, fapt ce a condus la producerea unui prejudiciu, în quantumul stabilit de prima instanță, respectiv 308.489, lei, în dauna autorității publice județene, prin încălcarea atribuțiilor legale de către inculpații C. și A., adică semnarea de acte ce atestau un fapt care nu reprezenta o situație excepțională pentru a se justifica prelungirea și majorarea valorii contractului.

De asemenea, aceleași dispoziții legale au fost nesocotite și cu ocazia majorării duratei și valorii contractului nr. 4.843 din 19 aprilie 2012 ce a avut ca obiect executarea lucrării „Modernizare DJ 101 I Buda Nedelea, județul Prahova” și care a fost atribută, tot, prin procedura de ofertă deschisă, aceluiași agent economic (S.C. S. SRL), în condițiile în care celelalte oferte al societăților participante la achiziția publică aveau un preț mai mic ca cel al firmei câștigătoare, însă, acestea fie au fost respinse ca neconforme întrucât nu au fost transmise clarificările solicitate de comisia de selecție fie au fost retrase fără să existe vreo justificare în acest sens. Modificarea contractului s-a făcut la inițiativa Consiliului Județean Prahova, la data de 26 septembrie 2012, fiind prelungită perioada cu 30 de zile și majorată valoare inițială, întrucât s-a apreciat că se impune executarea de lucrări suplimentare, sens în care inculpatul A. a semnat nota justificativă nr. 11.703 din 04 septembrie 2012 a Direcției Patrimoniu, întrucât autoritatea contractantă constatare că sistemul rutier aflat în curs de punere în operă nu face față pe anumite tronsoane unor situații nou create (devierea parțială a traficului din drumuri naționale determinată de temperaturi excesive sau de accidente, precum și creșterea semnificativă a traficului greu în contextul extinderii zonei industriale, a fluxului rutier către complexe comerciale și a intensificării activității stațiilor de sortare a produselor balastiere) și, astfel, s-au format gropi, denivelări ale drumului, notă ce s-a fundamentat doar pe nota de constatare nr. 1.820 din 15 iunie 2012 a dirigintelui de șantier C., fără să existe vreo solicitare scrisă din partea constructorului de suplimentare a valorii și duratei contractului, conform celor stabilite de art. 14 din actul inițial de concesiune a lucrării publice, care, în realitate, reprezintă o transpunere sub formă contractuală a dispozițiilor și principiilor O.U.G. nr. 34/2006, în condițiile în care a fost încheiat în baza unui formular ce face trimitere la acestea. Faptul că lucrările suplimentare nu au avut un caracter imprevizibil pentru a putea fi incidente dispozițiile art. 122 lit. i) din O.U.G. nr. 34/2006, rezultă din adresa nr. 9.052 din 16 iulie 2012 întocmită de martorul B. (șef Serviciu achiziții publice și contracte) care invocă referatul nr. 8.346 din 03 iulie 2012, din cuprinsul căruia nu reiese că sunt îndeplinite condițiile stabilite de textul de lege menționat; referatul nr. 14.379 din 04 noiembrie 2011 al Direcției tehnice (C.J.Prahova) care prevede că modernizarea drumului județean Buda - Nedelea era necesară în raport cu „afluxul de autovehicule generat de complexe comerciale existente în zona de Nord și Vest a municipiului Ploiești”, raportul de expertiză tehnică care constată că

există dubii cu privire la realitatea lucrărilor executate în baza actului adițional de prelungire a contractului, neexistând, totodată, nici avize de expediție, fiind, astfel, imposibil a se verifica livrarea acestora de S.C. M. SRL, împrejurare care dovedește că subcontractarea lucrării către firma controlată de inculpatul A. s-a realizat pentru ca societatea câștigătoare a achiziției publice să poată vira sumele de bani ce trebuiau să ajungă la cei 4 inculpați, după ce, în prealabil, erau împărțite conform înțelegerii avute, bani ce proveneau din bugetul autorității publice județene, ca urmare a suplimentării abuzive a valorii contractului de modernizarea a drumului județean Buda - Nedelea.

Pentru atribuirea serviciilor de dezăpezire campania 2012 - 2013, s-au împărțit drumurile județene în opt sectoare, fiind organizată o licitație publică deschisă, procedură ce a fost tergiversată de către Direcția Patrimoniu coordonată de inculpatul A. și comisia de evaluare a ofertelor, fiind astfel create premisele pentru efectuarea a două proceduri de negociere fără publicarea unui anunț, în final, încheindu-se 19 contracte de prestării servicii, în urma derulării celor trei proceduri finalizate cu alegerea celui mai mic preț. Astfel, deși „Planul operativ de acțiune în timpul iernii se întocmește pe perioada 20 octombrie anul curent - 31 martie anul viitor” conform Normativului indicativ AND 525 - 2011, emis în baza O.G. nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, demararea procedurii de achiziție publică cu privire la lucrările de dezăpezire s-a făcut cu întârziere, la data de 03 septembrie 2012, iar decizia de desemnare a comisiei de evaluare a ofertelor a fost emisă de președintele Consiliului Județean Prahova la data de 07 noiembrie 2012, întrucât, anterior, A.N.R.M.A.P. a restituit de trei ori documentația transmisă pentru neconformitate, împrejurare în care nicio persoană nu a fost trasă la răspundere. Ulterior deschiderii ofertelor, la data de 12 noiembrie 2012, comisia a solicitat, după caz, în mai multe etape, completarea documentației transmise de participanți sau clarificări suplimentare ori precizări noi după inspecția pe teren a bazelor de dezăpezire, stabilind termenul de 29 noiembrie 2012 pentru comunicarea tuturor datelor cerute, pentru a declara, în final, câștigătoare S.C. S. SRL, S.C. C. SRL și S.C. C. SRL, alături de alte 5 firme, fiecare pe câte un tronson de drum județean, contractele fiind încheiate cu Consiliul Județean Prahova la data de 20 decembrie 2012. Deși, potrivit anunțului publicat pe SEAP, durata contractului era de patru luni de la data atribuirii serviciului de dezăpezire, toate cele opt contracte au prevăzut o perioadă mai scurtă, respectiv, 79 de zile, din 26 decembrie 2012 până la 15

martie 2013, la un preț apropiat de cel estimat pentru un interval de execuție de 120 de zile, cu posibilitatea prelungirii prin acte adiționale, motiv pentru care constat că încheierea acestora s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor art. 2 alin. (2) lit. d) și f) din O.U.G. nr. 34/2006, referitoare la principiile transparenței și eficienței utilizării a fondurilor publice. În acest context, inculpatul A. a întocmit, la data de 06 noiembrie 2012, cinci referate privind achiziția în regim de urgență a serviciului „întreținere curentă a drumurilor județene pe timp de iarnă” pentru perioada rămasă până la finalizarea licitației și încheierea contractelor, urgența fiind justificată de imposibilitatea perfectării acestor contracte anterior datei de 15 decembrie 2012, precum și de prognozele meteo transmise de I.N.M.H., motiv pentru care s-a propus contractarea serviciului, pe o durată de 30 de zile (15 noiembrie - 15 decembrie 2012) de aceiași prestatori ca în iarna precedentă, întrucât îndepliniseră în mod corespunzător prestația, dar și în aceleași condiții tehnice și financiare, referate care au fost aprobate de inculpatul C.. La data de 12 noiembrie 2012, au fost semnate, după caz, aprobate de inculpații A. și C. cincisprezece note justificative privind alegerea cerințelor minime de calificare a ofertanților, estimarea valorii contractului de servicii, alegerea criteriului de atribuire a contractului de achiziție publică; cinci note justificative privind alegerea procedurii de achiziție publică; invitațiile la procedura de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț transmise agenților economici identificați conform celor menționate, iar, a doua zi, tot, inculpatul C. a numit pentru negocierea cu fiecare dintre participanți aceeași comisie de evaluare a ofertelor, în final, semnând, la data de 26 noiembrie 2012, cele cinci contracte încheiate cu agenții economici, printre aceștia fiind și S.C. S. SRL, S.C. C. SRL și S.C. C. SRL, deși niciuna dintre firme nu atașase la ofertă documentele privind îndeplinirea condițiilor de calificare obligatorii solicitate prin fișa de date achiziție și caietul de sarcini. Având în vedere că prognozele meteo invocate în cuprinsul referatelor întocmite de inculpatul A. și aprobate de președintele Consiliului Județean Prahova nu semnalau condiții meteorologice excepționale, ci doar ninsori slabe în zona de munte, începând cu data de 07 decembrie 2012, constat că procedura de achiziție s-a desfășurat cu încălcarea dispozițiilor art. 122 lit. c) din O.U.G. nr. 34/2006, fără să existe o situație de extremă urgență care să justifice declanșarea acesteia, producându-se, astfel, o pagubă de 1.515.398, 47 lei, în patrimoniul autorității publice județene. Cu privire la cele șase contracte încheiate, la data de 29 martie 2013, prin negociere

directă fără publicarea unui anunț de participare, cu agenții economici câștigători ai procedurii de licitație deschisă, ce au avut ca obiect prestarea de servicii de dezapezire, în perioada 26 martie 2013 - 28 martie 2013, s-a folosit același mod de operare de către inculpați. Fiind invocate atenționările meteorologice extreme comunicate de A.N.M., inculpatul A. a întocmit șase referate (26 martie 2013) privind necesitate intervenției în regim de urgență, întrucât expiraseră contractele anterioare (15 martie 2013), precum și șase note justificative care semnalau apariția unor circumstanțe imprevizibile, care au fost aprobate de inculpatul C., acesta desemnând, totodată, și comisia de evaluare a ofertelor propusă de directorul executiv al Direcției Patrimoniu, iar, în final, acțiunile lor conjugate au mai produs un prejudiciu de 295.783,65 lei, în dauna autorității publice județene, întrucât prin exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu, respectiv încheierea contractelor inițiale pentru o durată de 79 de zile în loc de 120 zile, așa cum se publicase anunțul pentru achiziția publică și păstrarea acelorași tarife ca pentru un interval de patru luni, au putut găsi o justificare pentru încheierea, în mod abuziv și nelegal, a unor contracte noi.

Referitor la terenurile situate în comunele și, apreciez, în acord cu judecătorii fonului, că beneficiarul acestora a fost familia C., care le-a achiziționat prin persoane interpuse, pentru ca apoi să le înstrăineze, într-adevăr la prețuri mult superioare, către S.C. C. SRL, fără, însă, să se poată reține că prețul obținut din vânzarea finală ar reprezenta o mită mascată, ce i-ar fi fost acordată inculpatului C. de firma menționată, în schimbul achitării cu prioritate a sumelor ce-i erau datorate de Consiliul Județean Prahova pentru lucrările executate pe raza acestui județ. În mod corect, s-a constatat că acuzarea nu a individualizat lucrările pentru care se presupune că inculpatul C. ar fi primit foloase necuvenite, iar susținerea că acesta ar fi dispus plata preferențială a sumelor de bani către S.C. C. SRL în detrimentul altor prestatori de servicii nu se confirmă, ba mai mult, o asemenea modalitate de lucru a fost dovedită în legătură cu mai multe societăți comerciale, inclusiv firma în discuție, pentru perioada 2012 - 2013, deci mult după ce terenurile au ieșit din proprietatea familiei C.. De altfel, pentru perioada 2009 - 2011, în raport cu concluziile expertizei contabile efectuate în cursul cercetării judecătorești, se observă că și altor furnizori le-au fost plătite lucrările executate, la intervale scurte de timp, nefiind o excepție situația din anul 2011 relevată de procurorii semnatari ai rechizitoriului în legătură cu S.C. C. SRL. Astfel, cum orice dubiu îi profită celui trimis în judecată, apreciez că

în lipsa unor probe certe și convingătoare care să susțină acuzațiile de luare de mită imputate inculpatului C. cu privire la aceste două acte materiale, în mod justificat, s-a reținut că aceste acte nu pot fi subsumate conținutului constitutiv al infracțiunii prevăzută de 289 alin. (1) C.pen. raportat la art. 7 lit. a) din Legea nr. 78/2000.

Concluzionând, în raport cu cele anterior dezvoltate, constat că atât apelul declarat de Direcția Națională Anticorupție cât și căile de atac formulate de inculpații C. și A. sunt nefondate, în timp ce cu privire la inculpatul C., având în vedere înscrisurile depuse la dosar, s-ar impune aplicarea dispozițiilor art. 19 din O.U.G. nr. 43/2002, întrucât sunt îndeplinite condițiile prevăzute de textul de lege menționat pentru a opera această cauză de reducere a pedepsei, cu consecința reindividualizării tratamentului sancționator, fiind singurul motiv pentru care apelul inculpatului este de admis.

De asemenea, nefondat este și apelul inculpatului A., prima instanță stabilind, în mod corect, tratamentul sancționator ce-l vizează, atât sub aspectul cuantumului cât și în ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei rezultante, cu luarea în considerare a tuturor criteriilor de individualizare prevăzute de lege, precum și a celor două cauze de reducere a pedepsei (recunoașterea necondiționată a vinovăției și formularea unui denunț care a condus la tragerea la răspundere penală a altor persoane), întrucât în cauză nu sunt incidente ale circumstanțe de atenuare a pedepsei, în raport cu gravitatea faptelor imprimate de caracterul continuat al infracțiunilor reținute în sarcina sa, dar și de împrejurările de comitere și, nu în ultimul rând, de atitudinea acestuia din fața instanței de apel.